

โครงการวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552)
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

The Evaluation of Bachelor Degree Program in Business
Administration (Logistics and Supply Chain Management)
(2009) Business Administration Faculty
Huachiew Chalermprakiet University

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2555

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

รายชื่อหัวหน้าและผู้ร่วมวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณราย แสงวิเชียร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินะ ระบอบ

อาจารย์อดุล นงภา

อาจารย์พัชรา โพชนิกร

อาจารย์ศักขัย อรุณรัศมีเรือง

ที่ปรึกษา

หัวหน้าโครงการวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อเรื่อง โครงการวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัย คณะกรรมการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ

สถาบัน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีที่พิมพ์ 2556

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จำนวนหน้าวิจัย 160 หน้า

คำสำคัญ ประเมินหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยประเมินหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (หลักสูตรใหม่ 2552) โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอย่างง่ายในรูปร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ด้านบริบท ปัจจัยในการประเมินด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.71$) ได้แก่ เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและรายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย (4.67) ด้านปัจจัยนำเข้า ปัจจัยในการประเมินด้านผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน และรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 มีเพียงปัจจัยเดียวคือ มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม ในด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้สอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลา เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ และมีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู ปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุด

($\bar{x} = 4.50$) ได้แก่ เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา สำหรับในด้านสื่อการสอน ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.49$) คือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย

ด้านกระบวนการ ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) ได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน บรรยายภาคการเรียนการสอนมุ่งใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีจำนวน 2 ปัจจัยเท่ากันคือ มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ประกอบการเรียน ($\bar{x} = 4.67$)

ด้านผลผลิต ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษาในภาพรวมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน และมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง ในด้านความรู้ ได้แก่ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ ด้านการใช้เทคนิค เครื่องมือ และวิธีการในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา ด้านจิตพิสัย ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน และยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ด้านทักษะ ได้แก่ ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

ด้านปัจจัยอื่น ๆ ความพึงพอใจของบัณฑิตด้านการทำงาน พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) ได้แก่ การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน สำหรับความพึงพอใจในงาน ด้านองค์การและหัวหน้างาน พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.81$) มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์กรมีความชัดเจน และการให้ความสำคัญกับพนักงานขององค์กร สำหรับปัจจัยด้านความพึงพอใจในงาน ด้านการทำงานที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 3.62$) ได้แก่ สามารถใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน และปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านองค์การและหัวหน้างานที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{x} = 4.33$) ได้แก่ การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม

Thesis Title The Evaluation of Bachelor Degree Program in Business Administration
(Logistics and Supply Chain Management) (2009) Business Administration
Faculty Huachiew Chalermprakiet University

Researcher Logistics and Supply Chain Management Program Evaluation Committee
Business Administration Faculty

Institute Huachiew Chalermprakiet University

Year 2012

Place Business Administration Faculty

Page One hundred sixty pages

Keywords Program Evaluation, Business Administration Degree Program in Logistics and
Supply Chain Management

Abstract

This purpose of this research was to evaluate the quality of Logistics and Supply Chain Management Program Business Administration Faculty Huachiew Chalermprakiet University (New Curriculum 2009) by applying the Daniel L. Stufflebeam method and the CIPP Model of evaluation which comprised of 4 factors : context, input, process and output. The data were collected by using questionnaire and interview the people who involved in the curriculum such as students, graduates, instructors and part time lecturers and graduates' employers. The collected data were analyzed by using percentage (%), average (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and descriptive analysis.

The results of this research were as follows :

1. The results of the context evaluation as a whole found that the curriculum structure factors were at the highest level ($\bar{x} = 4.71$) such as subjects matter can apply in accordance with the need of labor market and its were appropriate to the curriculum and the subjects were interested and up-to-date ($\bar{x} = 4.67$)
2. The results of the input evaluation found that learners' factors as a whole were at the highest level ($\bar{x} = 5.00$) such as human relations to classmates and instructors, knowledge sharing, to maintain continuously discipline in class and the only one average lower than 4.00 was appropriate to fundamental knowledge. Instructor factors were appropriate at the highest level ($\bar{x} = 5.00$) such as subjects comprehension, appropriate instructor's degree and experience, punctuality, professionalism, take care of advisees and have instructor's ethic, at the lowest level ($\bar{x} = 4.50$) such as the technical teaching were appropriate to subjects, about instruction media at the lowest level ($\bar{x} = 3.49$) was teaching facilities obsolete.
3. The results of the process evaluation found that as a whole factors were at the highest level ($\bar{x} = 5.00$) such as the objectives, scope, learning activities and evaluation were

clarify, teaching circumstance building students to have participation and enthusiasm, the students have opportunity to represent their own opinions in class, enhanced and sharing with each other including continuously participate in subjects seminar, the students have chance to ask their questions in class, at the lowest level ($\bar{x} = 4.67$) have two equal factors were encourage students' opportunity for knowledge sharing and internet technology usage in class.

4. The results of the output evaluation as a whole found that there have three characteristics factors were at the highest level such as human relations to classmates and instructors, knowledge sharing between each other, enthusiasm in self-development, foreign language skills importance to get job done, able to apply the knowledge acquire on the job in practice and general and how to use techniques and instruments to resolve problems, have good relation to classmates and graduates' employers, donate and contribute to do their own job, sticky believed in morale and ethics, to work along with organizational objectives and targets, apply knowledge to do job and its was necessary for graduates to have computer and software skills.

5. The results of the others evaluation as a whole found that the graduates' satisfactions in work were at the highest level ($\bar{x} = 5.00$) such as the opportunities enhancement and work progress, for the organizational satisfaction and graduates' employers were at the highest level ($\bar{x} = 4.81$) there have 2 factors such as clarify the organizational policy and management, responsibility to employees. For satisfaction factors in organization and graduates' employers were at the lowest level ($\bar{x} = 3.62$) such as apply knowledge to develop work efficiency. The satisfaction factors of graduates in organization and graduates' employers at the lowest level ($\bar{x} = 4.33$) was the good governance.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2552) มีขึ้นตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ในอันที่จะยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด

งานวิจัยฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จลงด้วยดีหากมิได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ประกอบด้วย นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้าย บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ได้ให้ข้อมูลอันนับเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย คณะกรรมการประเมินหลักสูตรต้องขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรใคร่ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ พุ่มวิเศษ อธิการบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณราย แสงวิเชียร คณบดีคณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และอีกหลายท่านที่มีได้เอื้อนาม ที่ได้มีส่วนสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ สำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผลงานวิจัยนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะนำมาใช้เป็นข้อมูล สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร รวมทั้งเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไป

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
เมษายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร	21
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
2.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	59
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	75
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	76
3.1 วิธีการวิจัย	76
3.2 การออกแบบวิจัย	76
3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย	77
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	81
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	81
3.6 การแปลความหมายและสรุปผล	82

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีสุดท้ายในปีการศึกษา 2555	84
4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา	91
4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ	99
4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต	103
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	108
สรุปผลการศึกษา	108
อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะ	111
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	121
ภาคผนวก ก หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	122
ภาคผนวก ข คำอธิบายรายวิชา	126
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	140

สารบัญตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.1.1	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยาย	84
ตารางที่ 4.1.2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา	85
ตารางที่ 4.1.3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียน	86
ตารางที่ 4.1.4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา	86
ตารางที่ 4.1.5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน	87
ตารางที่ 4.1.6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรและรายวิชา	88
ตารางที่ 4.1.7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา	88
ตารางที่ 4.1.8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	89
ตารางที่ 4.1.9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน	89
ตารางที่ 4.2.1	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยาย	91
ตารางที่ 4.2.2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา	92
ตารางที่ 4.2.3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียน	93
ตารางที่ 4.2.4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา	93
ตารางที่ 4.2.5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน	94
ตารางที่ 4.2.6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร	95
ตารางที่ 4.2.7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา	95
ตารางที่ 4.2.8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	96
ตารางที่ 4.2.9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน	96

	หน้า
ตารางที่ 4.2.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจในงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงาน	97
ตารางที่ 4.2.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจในงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์การและหัวหน้างาน	97
ตารางที่ 4.3.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	99
ตารางที่ 4.3.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา สูงสุด	99
ตารางที่ 4.3.3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนใน สถาบันการศึกษาทั่วไป	99
ตารางที่ 4.3.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิชาที่สอน	100
ตารางที่ 4.3.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามหน่วยงาน/ สถาบันต้นสังกัด	100
ตารางที่ 4.3.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา	100
ตารางที่ 4.3.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ในภาพรวม	101
ตารางที่ 4.3.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอน	102
ตารางที่ 4.4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณวุฒิ/ระดับการศึกษาของนายจ้าง หรือผู้บังคับบัญชา	103
ตารางที่ 4.4.2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การทำงานของนายจ้าง/ ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต	103
ตารางที่ 4.4.3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระยะเวลาที่นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชา รู้จักกับบัณฑิต	103
ตารางที่ 4.4.4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะความเกี่ยวพันของนายจ้างหรือ ผู้บังคับบัญชากับบัณฑิต	104
ตารางที่ 4.4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความรู้	104
ตารางที่ 4.4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านจิตพิสัย	105
ตารางที่ 4.4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านทักษะ	105

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้เจริญงอกงาม ทั้งทางด้านสติปัญญา ความคิด และการมีคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าและสังคมมีความมั่นคง คุณภาพของคนในสังคมจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบบการจัดการศึกษาที่เข้มแข็ง การพัฒนาคุณภาพของคนทางด้านการศึกษาก็คือเป็นกลไกสำคัญและจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแนวนโยบายของภาครัฐที่กำหนดแนวทางสำหรับสถาบันการศึกษาที่จะนำไปสู่กระบวนการในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ มีความสมบูรณ์และเพียงพอพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) การจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการจัดตั้งภาควิชาและขยายการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ที่หลากหลาย ซึ่งคาดว่าจะกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เนื้อหาวิชามีความใกล้เคียงกันค่อนข้างมาก หรือมีความซ้ำซ้อนระหว่างหลักสูตรบางสาขาวิชาในแต่ละระดับ โดยมีได้มีการวางแผนและดำเนินการในลักษณะที่ผสมผสานให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหลักสูตร บางหลักสูตรจัดไว้ล่วงหน้าแต่ไม่ได้เปิดสอนติดต่อกันเป็นเวลานาน สภาพเช่นนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทางวิชาการเป็นอย่างมาก ในขณะที่ตัวหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาทั้งเก่าและใหม่ ยังไม่มีระบบและกลไกในการตรวจสอบและวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมรวมถึงคุณภาพของหลักสูตร ซึ่งสะท้อนไปยังตัวผู้เรียน เช่น ด้านจิตพิสัยและบุคลิกภาพยังมีความบกพร่องในด้านการมี มนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความวิริยะอุตสาหะ ความอดทน และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนขาดกลไกในการประเมินหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพอันส่งผลเสียต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตติดตามมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547)

การศึกษาในระดับปริญญาหรือระดับอุดมศึกษา หลักสูตรนับเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นองค์ประกอบหลักของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาในอันที่จะวางรากฐานทางความคิดและการประพฤติปฏิบัติของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สามารถสำเร็จลุ่ลวงไปได้ตามที่กำหนดไว้ถ้าขาดหลักสูตรที่เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการศึกษา (อนุชัย ตั้งศุภพรชัย. 2546 : 1) นอกจากนั้น หลักสูตรจะเป็นสิ่งที่กำหนด ทิศทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา การจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายรายวิชา รวมทั้งการวัดและประเมินผล หลักสูตรจะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายขึ้นอยู่กับการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรก็คือ การประเมินหลักสูตร เป็นวิธีการที่จะทำให้ได้รู้ถึงคุณค่าและสิ่งที่ดีในตัวหลักสูตรที่จะสามารถที่จะนำไปใช้ให้บังเกิดผลได้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้ (สังัด อุทรานันท์. 2532 : 279) นอกจากนั้น วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 217) ได้อธิบายว่า การประเมินหลักสูตรระหว่างการทดลองใช้นั้น จะประเมินว่าแต่ละ

ขั้นตอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะ
เป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะ
นำไปใช้จริงต่อไป สอดคล้องกับใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 191) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็น
กระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ หรือมาก
น้อยเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุ และควรมีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

เป้าหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพ
ของการบริหารจัดการหลักสูตร หลักสูตรที่ดีจะต้องสอดคล้องกับบริบทของสังคมและปรับเปลี่ยนไปตาม
ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ อีกทั้งตอบสนองความต้องการของสังคม การ
พัฒนาหลักสูตรจะต้องทำเป็นกระบวนการและต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิธีการประเมินหลักสูตรเป็น
กลไกสำคัญที่จะทำให้ทราบว่าหลักสูตรมีการบรรลุประสิทธิผลหรือสัมฤทธิ์ผลตามที่ต้องการ สำนักมาตรฐาน
และประเมินผลอุดมศึกษากำหนดให้หลักสูตรต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและปรับปรุงคุณภาพด้าน
มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี ประกอบกับมีการประเมินเพื่อพัฒนา
หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจึงเป็น
กระบวนการที่สำคัญในการแสวงหาคำตอบว่าหลักสูตรได้ดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่
กำหนดไว้หรือไม่ผลของการประเมินหลักสูตรจะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สะท้อนให้เห็นถึง ข้อบกพร่องที่ควรมีการ
ปรับปรุงแก้ไข หรือใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจ การประเมินหลักสูตรจึงเป็นวิธีการที่บ่งชี้
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (Thai
Qualifications Framework for Higher Education : TQF) หรือไม่ และมากน้อยเพียงใดเพื่อที่ได้นำข้อมูล
สำหรับใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2553 : 31)

จากการที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา
ระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2550 - 2554 ภายใต้แนวคิดที่จะให้มีระบบโลจิสติกส์ที่มี
มาตรฐานสากล (Global Logistics Management) เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
พร้อมกับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การ
พัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ 5 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่หนึ่ง การปรับปรุงประสิทธิภาพ
ระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต ยุทธศาสตร์ที่สอง การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งและโลจิสติกส์
ยุทธศาสตร์ที่สาม การพัฒนาธุรกิจโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่สี่ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า
และยุทธศาสตร์ที่ห้า การพัฒนากำลังคนและกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) เพื่อรองรับกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งการเติบโตอย่างรวดเร็วของจีนที่มีผลกระทบทำให้ไทยต้องปรับตัวสำหรับการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางโลจิส
ติกส์และการค้าในระดับภูมิภาคและระดับโลก ทำให้หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ของไทยทั้ง ภาครัฐ เอกชน
องค์กรการ หน่วยงาน และสถาบันการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความตื่นตัว และความพยายามร่วมกัน
พัฒนาโลจิสติกส์ของไทยให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน โดยมี
สถาบันการศึกษาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเพื่อให้บรรลุผลตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ทำให้มีการจัดทำ
หลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์ขึ้นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งอยู่ใกล้กับสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ และมีสถาน
ประกอบการ นิคมอุตสาหกรรม และโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่รายรอบเป็นจำนวนมาก รวมทั้งคลังเก็บสินค้า
และศูนย์กระจายสินค้า โดยเป็นประตูสู่ภาคตะวันออกเพราะมีเส้นทางคมนาคมขนส่งไปสู่ท่าเรือแหลมฉบัง
เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และปณิธานของมหาวิทยาลัย ที่จะปฏิบัติงานตามภารกิจหลักด้วย

ความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำประเทศชาติไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ (มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 2549) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดำเนินการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน) หลักสูตร 4 ปี เพื่อผลิตบุคลากรด้านบริหารธุรกิจที่มีความรอบรู้ในสาขาวิชา มีความสามารถและทักษะควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาสังคม และคาดหวังว่าบัณฑิตทางด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นหลักสูตรที่เน้นองค์ความรู้ด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศกับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยมุ่งให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานมีความสามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจ รวมทั้งมีความสามารถในเชิงบริหาร จากการที่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งหลักสูตรดังกล่าวยังไม่ได้มีการประเมินหลักสูตรเนื่องจากยังไม่ครบกำหนดระยะเวลาที่ใช้หลักสูตร ดังนั้นเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม จึงเห็นควรจัดให้มีการประเมินหลักสูตรขึ้น โดยนำข้อมูลที่ได้สำหรับใช้เป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน รวมทั้งเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคต่างๆ สำหรับใช้เป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อเหตุการณ์ มีคุณค่าและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน บรรลุผลความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้และเกิดประโยชน์สูงสุดกับการศึกษาและการผลิตบุคลากรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรในด้านเนื้อหาของหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนและการบริการ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ประกอบกับนำมาอ้างอิงเป็นตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553 (ตัวบ่งชี้ที่ 2.1) และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ข้อ (16) กำหนดการพัฒนาหลักสูตรโดยให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ คณะบริหารธุรกิจจึงได้มีการจัดทำโครงการวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L.Stufflebeam เป็นเครื่องมือในการประเมิน เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product)

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตรผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.3.1 ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเฉพาะหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ 2552) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเป็นการประเมินแบบ Formative Evaluation มีจุดมุ่งเน้นสำคัญเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นสำหรับประกอบการตัดสินใจในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร

1.3.2 ผู้วิจัยนำแบบจำลองหลักการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ โดยการประเมินหลักสูตรใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของหลักสูตร (Context) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร (Process) และด้านผลผลิตของหลักสูตร (Product) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1.3.3 หลักสูตรที่ประเมินในการศึกษานี้เริ่มใช้กับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้าย และขึ้นทะเบียนที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2556

1.3.4 ในการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาจะใช้หน่วยตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 หรือชั้นปีสุดท้าย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาทุกคนทั้งเพศชายและเพศหญิง

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 คุณภาพของหลักสูตร หมายถึง การมีมาตรฐานและความชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ที่ตั้งไว้มีความสอดคล้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของบัณฑิต นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต มีประสิทธิภาพและศักยภาพในการนำไปใช้ โดยพิจารณาจากผลการประเมินจากแบบสอบถามและมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจแต่ละหมวดเกินกว่า 3.5 จากคะแนนความพึงพอใจ 5 คะแนน

1.4.2 บริบท หมายถึง ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ความสมดุลและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

1.4.3 ปัจจัยเบื้องต้น หมายถึง ปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต คุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้สอน และผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และสื่อการสอน

1.4.4 กระบวนการบริหารจัดการ หมายถึง การจัดตารางเรียน ตารางสอน และตารางสอบ การจัดโครงการหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดผลและประเมินผลรายวิชา ปัจจัยเกื้อหนุนและสิ่งสนับสนุนการศึกษา

1.4.5 ผลผลิต หมายถึง การที่หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การเพิ่มองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552) มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

1.1 ทำให้ทราบถึงสถานภาพจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

1.2 ทำให้อาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารหลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร
 - ความหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - องค์ประกอบของหลักสูตร
 - การออกแบบหลักสูตร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
 - ความหมายของการประเมินหลักสูตร
 - ลักษณะการประเมินหลักสูตร
 - องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร
 - จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
 - รูปแบบการประเมินหลักสูตร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552)
6. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศขึ้นอยู่กับการพัฒนาคุณภาพประชากรทางด้านการศึกษา เป็นสำคัญ การพัฒนาดังกล่าวจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแนวนโยบายการจัดการศึกษาของภาครัฐที่จะนำไปสู่กระบวนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและ วัฒนธรรมที่พึงงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ. 2542) การจัดการศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้ต่อเนื่องเป็นการศึกษา ตลอดชีวิตสำหรับปวงชนโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ให้

สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ และมีการรวบรวมหน่วยงานด้านการศึกษา จัดตั้งเป็นกระทรวงศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเอกภาพในการจัดการและนโยบายการจัดการการศึกษาแต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติและการกระจายอำนาจและให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับและดูแลกิจการด้านอุดมศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) โดยมีเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565 คือ “ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2549)

ประเด็น ทิศทาง และนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มี 9 ประเด็น ได้แก่

1. รอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา มีแนวโน้มที่น่าเป็นห่วงว่านักเรียนมัธยมซึ่งเป็นตัวป้อนอุดมศึกษา มีคุณภาพโดยรวมที่ต่ำลง ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาใน 3 เรื่อง ได้แก่ พัฒนาและสร้างครูคุณภาพสูง การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และเปิดโอกาสให้ผู้จบอาชีวศึกษาและกำลังทำงานสามารถเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น
2. การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน ในปัจจุบันมีสถาบันที่ให้ปริญญาประมาณร้อยห้าสิบแห่ง ที่สังกัดกระทรวงศึกษา มีความซ้ำซ้อน แย่งชิงนักศึกษาและทรัพยากรมีปัญหาคุณภาพ ต้องใช้กลไกมาตรฐานและการจัดการทรัพยากร เพื่อลดเลิกหลักสูตรที่ไม่ใช่ความต้องการของสังคม หรือการพัฒนาเศรษฐกิจ เกิดระบบอุดมศึกษาที่แบ่งงานกันทำ วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (Positioning)
3. ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการอุดมศึกษา ช่วยในการกำหนดทิศทางจนถึงการพัฒนามหาวิทยาลัยได้เร็ว อุดมศึกษาไทยต้องปรับปรุงเรื่องนี้ตั้งแต่ระดับองค์กร กำหนดและกำกับนโยบายคือสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารทุกระดับ โดยสร้างกลไกพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับต่าง ๆ ปรับระบบธรรมาภิบาล
4. บทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จากผลการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลก และระดับภูมิภาค ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ อุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ จึงถูกคาดหวังว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

5. การเงินอุดมศึกษา การลงทุนในอุดมศึกษาที่ผ่านระบบงบประมาณปัจจุบันยังไม่สะท้อนคุณภาพการศึกษา และยังมีได้ใช้เป็นกลไกกำกับเชิงนโยบายอย่างเต็มที่ การแบ่งภาระค่าใช้จ่ายเพื่ออุดมศึกษาระหว่าง ผู้เรียน รัฐ และผู้ได้รับประโยชน์จากอุดมศึกษาไม่เหมาะสม แผนอุดมศึกษาระยะยาวเสนอให้รัฐมีการปรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และเป็นไปตาม Performance-based มากขึ้น

6. การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา เป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ ทั้งนี้การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงการพัฒนาหลายมิติ เช่น ด้านวิชาการ ความเป็นครู ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ความสามารถด้านการวิจัยสมรรถนะทางวิชาชีพ การบริหารจัดการ เป็นต้น

7. เครือข่ายอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยไทยยังมีความแตกต่างสูง และมีช่องว่างของระดับการพัฒนา (University Divide) หลายมิติ เช่น ขนาด งบประมาณ ประเภทอายุ สถานที่ตั้ง บุคลากร คุณภาพนักศึกษา การสร้างเครือข่ายอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนให้สถาบันที่เข้มแข็งช่วยสร้างความสามารถสถาบันใหม่ สร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร เป็นต้น

8. การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแผนอุดมศึกษาระยะยาว ได้กำหนดให้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาเด็กเยาวชน และนักศึกษา การพัฒนาครู และบุคลากรในพื้นที่ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาอุดมศึกษาสู่อาเซียนเพื่อช่วยแก้ปัญหาความรุนแรงในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้

9. โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา เป็นหัวใจและปัจจัยสำคัญของอุดมศึกษา ครอบคลุมทั้งโครงสร้างเชิงสสารัตถะ และโครงสร้างเชิงกายภาพ 4 ประการ ส่วนหัวใจคือโครงสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดและสังคมปัจจุบันและอนาคต ส่วนที่เป็นปัจจัยคือ สังคมสารสนเทศ สังคมฐานความรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ในหลายสาขาวิชาเพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้ในบางครั้ง เนื้อหาวิชาของแต่ละหลักสูตรมีความใกล้เคียงกันค่อนข้างมาก หรือมีความซ้ำซ้อนระหว่างหลักสูตรในแต่ละสาขาวิชา โดยมีได้มีการวางแผนและดำเนินการในลักษณะที่ผสมผสานให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหลักสูตร บางหลักสูตรจัดไว้ล่วงหน้าแต่ไม่ได้เปิดสอนติดต่อกันเป็นเวลานานหรือเมื่อเปิดหลักสูตรแล้วก็ไม่มีผู้มาเรียนหรือผู้เรียนลดน้อยลงจนทำให้ต้องปิดหลักสูตร สภาพเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทางวิชาการเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาทั้งเก่าและใหม่ ยังไม่มีระบบและกลไกในการตรวจสอบและวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมรวมไปถึงคุณภาพของหลักสูตร สะท้อนไปยังตัวผู้เรียน เช่น ด้านจิตพิสัย และบุคลิกภาพยังมีความบกพร่องในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความวิริยะอุตสาหะ ความอดทน และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2549) นอกจากนี้ ยังพบว่าบัณฑิตมักจะขาดทักษะและประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร หรือมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับที่ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้งาน รวมทั้งไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนกับการปฏิบัติงานจริง สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความ

ล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอน ขาดกลไกในการประเมินหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพอันส่งผลเสียต่อการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศในภาพรวม

สำหรับประเทศไทย การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ส่งผลกระทบให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ มีการเน้นหนักให้ปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย มีการยกระดับและให้อิสระในการดำเนินการแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความหลากหลาย มีการขยายตัวเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการในระดับอุดมศึกษากันได้อย่างทั่วถึง ในอีกด้านหนึ่งก็เกิดคำถามตามมา กล่าวคือจะทำอย่างไรให้สังคมเชื่อมั่นได้ว่าคุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีคุณภาพและมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF:HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกัน และเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2549)

หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552)

1. ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือนำแนวนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรการปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2. มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) เป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา คือ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้นั้นอย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3. มุ่งที่จะประมวลกฎหมายเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วเข้าด้วยกันและเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกันซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่างๆ

4. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใดๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกชั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2552)

1. เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจนโดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

3. เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาดลอดชีวิตมีความชัดเจนและโปร่งใส สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้

4. เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน

5. เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าบัณฑิตจะพึงมี

6. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศในการย้ายโอนนั้กศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน และการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

7. เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

8. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นั้กศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมี อย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติ อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

(2) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึ้กคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

(3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

(4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเต้นรำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการจัดการศึกษาเนื่องจากเป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามความมุ่งหมายของการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการศึกษาก็คือ ต้องการพัฒนาคนให้เจริญงอกงาม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับคนในสังคม รวมทั้งสร้างความเจริญให้กับสังคมที่อยู่อาศัยได้ (ชุดิระ. 2549)

2.2.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร หรือคำในภาษาอังกฤษเรียกว่า “Curriculum” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Currere แปลว่า ทางวิ่งหรือลู่วิ่งที่ใช้วิ่งแข่งขัน (Amstrong. 1989) หรือหมายถึง Race Course (อ้างถึงใน รุจิร. 2551) ที่ใช้สำหรับเป็นเส้นทางนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ หรืออีกนัยหนึ่ง หลักสูตรมาจาก คำว่า รายวิชา (course) การวิ่ง (to run) และการแข่งขัน (racing) (Marsh & Wills. 1995 and Quinion. 2002 : 1) การให้คำจำกัดความของคำว่าหลักสูตรตามความคิดของนักวิชาการอาจมีความคล้ายคลึงหรือไม่เหมือนกันอันที่เกิดจากการตีความโดยอาศัยรากศัพท์เดิม รวมทั้งมีความคิด ประสบการณ์ และความเข้าใจที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในที่นี้จะขอนำเสนอคำนิยามศัพท์ของคำว่า หลักสูตร จากนักวิชาการต่างๆ โดยสังเขปดังนี้

นักวิชาการชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายคำว่า หลักสูตร ดังนี้

กลุ่มที่พิจารณาว่าหลักสูตรเป็นแผนการเรียนรู้ ได้แก่ Taba (1962) อธิบายว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล Saylor & Alexander (1978) นิยามคำว่า หลักสูตร หมายถึง แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ และ ชำรง บัวศรี (2542) ให้ความหมายคำว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์โดยรวมในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ Choate Joyce S. และคณะ (1995) ที่ให้ความหมายของหลักสูตรว่า คือ แผนหรือมวลประสบการณ์หรืออะไรก็ได้ที่ผู้เรียนได้รับจากโรงเรียน อาจเป็นหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา ข้อมูลข่าวสาร ทักษะและทัศนคติหรือโครงการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอน

กลุ่มที่พิจารณาว่าหลักสูตรเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ Good (1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้ คำว่า หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาภายใต้แนวทางของสถาบันการศึกษาที่กำหนด ดังนั้น จึงมีความหมายรวมถึงหลักสูตรทั้งฉบับ ประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่งและประสบการณ์อีกส่วนหนึ่ง และ Parkay & Hass (1993) กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต ทั้งที่กระทำอยู่ภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน นอกจากนี้ Crow & Crow (1980) ให้ความหมายหลักสูตรว่า ประสบการณ์โดยรวมที่ผู้เรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย สังคม ปัญญา และจิตใจ สอดคล้องกับ

แนวคิดของ Hass (1980) ให้ความหมายคำว่าหลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์รวมที่ผู้เรียนได้รับจาก โปรแกรมการศึกษา จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกรอบของทฤษฎีและ งานวิจัยทั้งในอดีตและปัจจุบันเป็นพื้นฐาน สำหรับ Sowell (2000 : 3-4) และ Choate (1995 : 28) ที่ให้ความหมายของหลักสูตร คือ แผนหรือมวลประสบการณ์หรือสิ่งใดก็ตามที่ผู้เรียนได้รับจาก สถานที่เรียน อาจเป็นหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา ข้อมูลข่าวสาร ทักษะและทัศนคติหรือโครงการที่ จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาอีกท่านหนึ่ง คือ Solomon (1998 : 68-69) ที่ให้ความหมายของหลักสูตรว่าเป็นประสบการณ์ ทั้งหมดของสถาบันการศึกษา ที่มีการออกแบบเนื้อหา/รายวิชาหน่วยการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานตาม ระดับชั้นจากระดับเริ่มต้นถึงระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

Saylor and Alexander (1981 : 4-8) อธิบายความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

(1) ประสบการณ์ หรือความรู้ความชำนาญ (Curriculum as Experiences) มโนทัศน์ เกี่ยวกับเรื่องการมีประสบการณ์ของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้นำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับเหล่านั้น ไปพัฒนาความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นหนทางมุ่งไปสู่การปฏิบัติเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายภาคหน้า

(2) วัตถุประสงค์ของการเรียน (Curriculum as Objectives) เมื่อได้รับการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขจากหลักสูตรดั้งเดิมแล้ว นักการศึกษาก็ได้แยกแยะหลักสูตรและหลักการสอนออกจาก กันโดยกล่าวว่า หลักสูตร (Curriculum) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ส่วน การสอน (Instruction) คือ วิธีการที่นำไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

(3) แผนการเรียนรู้ (Curriculum as a Plan) หลักสูตร คือ แผนที่จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาส เรียนรู้ (Learning Opportunities) เพื่อเกิดผลสัมฤทธิ์ในเป้าประสงค์โดยทั่วไป (Board Goals) และ วัตถุประสงค์เฉพาะที่สัมพันธ์กัน (Related Specific Objectives) สำหรับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 3) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 5 ประการ คือ

- (1) รายวิชา หรือเนื้อหาวิชาที่เรียน
- (2) จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ
- (3) แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน
- (4) ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน
- (5) กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

Good (1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ใน 3 ลักษณะคือ

- (1) รายวิชา

คำว่า หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ หรือลำดับวิชาที่ บังคับผู้เรียนเพื่อให้ศึกษาสำเร็จและได้รับวุฒิปัตร์หรือประกาศนียบัตร์ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง

- (2) โปรแกรมการเรียน

คำว่า หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมทั่วไปหรือจัดทำขึ้นโดยเฉพาะที่สถาบันการศึกษาเป็น ผู้กำหนด เพื่อให้ผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษาโดยได้รับประกาศนียบัตร์หรือวุฒิปัตร์ในสาขาวิชานั้นๆ สำหรับการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

(3) กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

คำว่า หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาภายใต้แนวทางของสถาบันการศึกษาที่กำหนด ดังนั้น จึงมีความหมายรวมถึงหลักสูตรทั้งฉบับซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่งและประสบการณ์อีกส่วนหนึ่ง

นอกจากนั้น ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ในทัศนะที่แตกต่างกัน ดังนี้ ธวัชชัย จิรฉายากุล (2539 : 10) สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 9-16) วิชัย ดิสสระ (2535 : 12) และ กาญจนา คุณารักษ์ (2543 : 11) และ Oliva (1988 : 9-10) อธิบายว่า หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมการศึกษา กิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนรวมทั้งโครงการหรือแผนที่ได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและสิ่งแวดล้อมทางการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

Sowell (2000) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรดังนี้

- (1) การสะสมความรู้
- (2) แหล่งความคิด
- (3) หนทางสู่ประสบการณ์
- (4) แนะนำประสบการณ์
- (5) วางแผนสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้
- (6) เนื้อหาและกระบวนการทางด้านพุทธิพิสัยหรือจิตพิสัย
- (7) การวางแผนการเรียนการสอน
- (8) จุดหมายหรือผลผลิตของการเรียนการสอน และ
- (9) ระบบเทคโนโลยีของการผลิต

สำหรับนักวิชาการชาวไทย ได้มีผู้ให้ความหมายคำว่า หลักสูตร ดังนี้

สมิตร คุณานุกร (2523) อธิบายว่าหลักสูตร หมายถึง เอกสารหรือเนื้อหาการเรียน โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ และวิชาความรู้ในสาขาใดสาขาหนึ่ง ที่ว่าด้วยหลักการและแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 5 ประการ ที่เรียกรย่อว่า "SOPEA" ได้แก่

- (1) รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน (Subject)
- (2) จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ (Objectives)
- (3) แผนสำหรับการจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวัง (Plan)
- (4) ประสบการณ์โดยรวมของผู้เรียนที่จัดให้มีขึ้นโดยสถานที่เรียน (Learners Experiences)
- (5) กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน (Educational Activities)

คำว่า "หลักสูตร" พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายว่า หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ดังนั้น หากจะสรุปความหมายของหลักสูตรสำหรับใช้ในการวิจัยประเมินหลักสูตรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางให้คำนิยามของ Tabá (1962) และ Good (1973) ว่า หลักสูตรหมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเลือกและการจัด

เนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล โดยมีความหมายครอบคลุมถึงรายวิชา โปรแกรมการเรียน และกลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับขอบเขตของหลักสูตร จำแนกออกเป็น 3 ประการ ตามแนวคิดของ Beauchamp (1981) ได้แก่ หลักสูตรในฐานศาสตร์ แขนงหนึ่งของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หลักสูตรในฐานะข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ระบุไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร และหลักสูตรในฐานะของระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรของสถานศึกษา เป็นแบบแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการที่จะ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงระดับขั้นของประสบการณ์รวมทั้งก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม จะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การ ปฏิบัติได้ประสบการณ์สำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคม และโลกอย่างมีความสุข จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของหลักสูตรมีดังนี้ (ทิตินา. 2533)

1. หลักสูตรสถานศึกษา ควรพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมีโอกาใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็น สร้างความมั่นใจและ ให้กำลังใจในการเรียนรู้และเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

2. หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคม และ วัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและ วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคมสถานศึกษาควรต้องพัฒนาหลักคุณธรรมและ ความอิสระของผู้เรียน มีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูล และเป็นอิสระ เข้าใจ ในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวม สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้ความเป็นธรรม มีความเสมอภาค มีความตระหนัก เข้าใจและยอมรับที่ตนดำรงอยู่ได้ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ในระบบส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับโลก

2.2.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบหลักสูตร (Curriculum Components) หมายถึง ส่วนต่างๆ ที่ประกอบเข้า ด้วยกันเป็นคุณลักษณะของหลักสูตรที่สมบูรณ์ มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องซึ่งกันและกัน ในอันที่ จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา เป็นส่วนสำคัญที่จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับการพัฒนาองค์ ความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป (ธำรง. 2542)

มีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้หลายท่าน คือ ทาบา (Taba 1962 : 10 อ้างถึงใน กาญจนา คุณารักษ์ 2543 : 20-21) อธิบายว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย จุดประสงค์ (Objective) เนื้อหาวิชา (Subject Matter หรือ Contents) วิธีสอนและการจัด ดำเนินการ (Methods and Organization) และการประเมินหลักสูตร (Evaluation) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2522 : 4-5 อ้างถึงใน กรมวิชาการ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา 2535 : 6-7) กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรมีดังนี้

(1) จุดมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง ความประสงค์หรือความต้องการทางการศึกษาและสังคม หลักสูตรมุ่งจะตอบสนองหรือมุ่งให้เป็นไปตามนั้น

(2) หลักการ (Principle) หมายถึง ทิศทางหรือแนวทางซึ่งจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

(3) โครงสร้าง (Structure) หมายถึง กลุ่มวิชาหรือรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร อันมีทั้งส่วนที่บังคับส่วนที่ให้เลือกรเรียนตามถนัด และส่วนที่ให้เลือกได้อย่างเสรี อนึ่งจะต้องมีการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มวิชานั้น ๆ ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้แล้ว

(4) จุดประสงค์ของการเรียนรู้แต่ละรายวิชา (Objective) หมายถึง ความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติบางประการ โดยเฉพาะรายวิชานั้น นักเรียนจะต้องรู้ ต้องมี หรือต้องปฏิบัติให้ได้

(5) เนื้อหาของรายวิชา (Content) หมายถึง ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อม กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้นๆ อันจะช่วยให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้แล้ว

(6) สื่อการเรียน (Media) หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่ต้องการ

(7) วิธีสอน (Method) หมายถึง สิ่งที่น่ามาใช้ในการสอนย่อมจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น

(8) การประเมิน (Evaluation) หมายถึง เมื่อสอนไปแล้วก็ต้องวัดดูว่านักเรียนได้เกิดมีความรู้ความเข้าใจและทักษะตามนัยของจุดประสงค์ของการเรียนรู้เพียงใดหรือไม่ และจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรต่อไป

ธำรง บัวศรี (2542 : 8-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญมีดังนี้

(1) เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา (Education Goals and Policies) หมายถึง สิ่งซึ่งรัฐต้องการตามที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(2) จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

(3) รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Types and Structures) หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์

(4) จุดประสงค์ของวิชา (Subject Objectives) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว

(5) เนื้อหา (Content) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

(6) จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้นี้เนื้อหาที่กำหนดไว้

(7) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

(8) การประเมิน (Evaluation) หมายถึง การประเมินการเรียนรู้เพื่อใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

(9) วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (Curriculum Materials and Instructional Media) หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดิทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

ไพศาล หวังพานิช (2543 : 6) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

(1) เป้าหมาย (Goal) และวัตถุประสงค์ (Objective) เป็นส่วนที่กำหนดปลายทางหรือผล (Outcome) ของหลักสูตร ที่คาดหวังจะให้เกิดแก่กลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียน

(2) โครงสร้าง (Structure) เป็นส่วนที่กำหนดกรอบ ขอบข่าย หรือหมวดหมู่ของ ประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา ลักษณะของโครงสร้างหลักสูตรจะบ่งชี้ถึงจุดเน้น (Focus) ของ หลักสูตรรวมถึงแนวทางในการใช้หลักสูตร

(3) เนื้อหา (Content) เป็นส่วนของสาระหรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรจะได้รับ

(4) การประเมิน (Evaluation) เป็นส่วนที่กำหนดแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินการของหลักสูตร ทั้งภาพรวมและระบบย่อย

ชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552 : 7) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ประกอบของหลักสูตร สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

(1) จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์ของหลักสูตร เป็นการกำหนดสิ่งที่หลักสูตรคาดหวัง

(2) โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ โดยจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชาจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของหลักสูตร

(3) วิธีการสอนหรือสื่อการเรียนการสอน เป็นการนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการที่จะ นำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีผู้สอนเป็นกุญแจสำคัญ

(4) การประเมินผล เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลหรือสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการ ตัดสินใจแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

จากการพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตรข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีประเด็นที่สำคัญคล้ายคลึง กันเริ่มตั้งแต่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินหลักสูตร

ความสำคัญของหลักสูตร

ในส่วนความสำคัญของหลักสูตรนั้น สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเป้าหมายหรือจุดหมายให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการให้การศึกษา
4. ในระดับโรงเรียนหลักสูตรจะให้แนวปฏิบัติแก่ครู
5. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนตาม

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

6. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่า ผู้เรียนและสังคมควร จะได้รับสิ่งใดบ้างที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนโดยตรง

7. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่า เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม

8. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่า วิธีการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้เป็นไปด้วยความราบรื่นและผาสุกเป็นอย่างไร

9. หลักสูตรย่อมทำนายลักษณะของสังคมในอนาคตว่าจะเป็นเช่นใด

10. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติของผู้เรียนในอันที่จะอยู่ร่วมในสังคมและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและบ้านเมือง

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 10-13) ให้ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นแนวทางและเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาสำหรับควบคุมการเรียนการสอนในแต่ละระดับการศึกษา หลักสูตรจึงเป็นเสมือนหางเสือที่จะคอยกำหนดทิศทางให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา และเป็นเครื่องชี้แนะทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการสอนของครูเป็นส่วนใหญ่ และในขณะที่หลักสูตรต้องพึงการสอน การสอนก็ต้องพึงหลักสูตรเช่นกัน

ชฎาวลัย รุณเลิศ (2552 : 7-8) สรุปความสำคัญของหลักสูตร เป็นเครื่องมือที่จะนำความมุ่งหมายของการศึกษาออกไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จเปรียบเสมือนหางเสือที่จะคอยบังคับหรือกำหนดทิศทางในการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรต้องการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างไรก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาให้เป็นไปตามที่ต้องการได้

สรุปได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการจัดการเรียนการสอนและแนวปฏิบัติของผู้สอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา พิจารณาจากเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษา เนื้อหาวิชาของหลักสูตรจึงเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.3 การออกแบบหลักสูตร

ในการออกแบบหลักสูตร ผู้ออกแบบจะยึดถือตามแนวความคิดว่าควรจะจัดหลักสูตรในรูปแบบใดจึงจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนหรือตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด โดยมีแนวความคิดในลักษณะต่างๆ ดังนี้ (ธวัชชัย, 2539)

1. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดรายวิชาหรือสาขาวิชาเป็นหลัก (Design Focus on Disciplines and Subjects)

แนวคิดนี้การออกแบบหลักสูตรจะสะท้อนให้เห็นเนื้อหาสาระวิชาหรือสาขาวิชาที่ศึกษาเป็นหลัก ที่ได้มีการจัดแนวทางไว้อย่างเป็นระเบียบตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกรอบของแต่ละวิชา เป็นการจัดเนื้อหาสาระกับหลักสูตรแยกออกจากกัน ผู้ออกแบบหลักสูตรจะยึดองค์ความรู้เป็นหลักและมีความสำคัญที่สุดของหลักสูตร ไม่ได้เน้นผู้เรียนแต่เน้นที่การสอบและผลการเรียน ยึดผู้สอนเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน เช่น การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ต้องการพัฒนาประเทศไปในทิศทางใด เนื้อหาของหลักสูตรจัดเรียงตามลำดับความยากง่ายหรือตามลำดับขั้นของการพัฒนาการเรียนรู้ หลักสูตรดังกล่าวเรียกว่า หลักสูตรแสดงรายวิชา (The Subject Matter Curriculum)

ข้อดีคือ หลักสูตรมีการกำหนดแนวทางการเรียนการสอนและการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สะดวกและง่ายต่อการวางแผนการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดเรียงเป็นลำดับ

ข้อเสียก็คือ เป็นมุมมองการออกแบบหลักสูตรในวงแคบโดยไม่คำนึงว่าจะสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่ มีเนื้อหาวิชามากมาย ขาดความยืดหยุ่น ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้อัตโนมัติเป็นหลักมากกว่ายึดบริบทหรือสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ภายหลังได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อจำกัดต่างๆ และพัฒนามาเป็นหลักสูตรสหสัมพันธ์ (Correlated Curriculum) หลักสูตรแบบผสมผสาน (Integrated Curriculum) และหลักสูตรแบบกว้าง (Broad Field Curriculum)

2. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก (Design Focus on Individual Needs and Interests)

เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับความสนใจกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักโดยเชื่อว่า ผู้เรียนควรเป็นจุดศูนย์กลางของการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ใดๆ ก็ตาม ต้องจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้าน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของการดำรงชีวิต เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเลือกกิจกรรมที่มีประโยชน์และตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยอยู่บนรากฐานของความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และปรับเปลี่ยนไปตามที่ผู้เรียนประสงค์ ผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ และถ่ายทอดวิธีการให้ได้มาซึ่งความรู้แทนการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น เนื้อหาวิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรจะเกี่ยวข้องกับความรู้หรือปัญหาที่ผู้เรียนมีความสนใจใคร่ที่จะเรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Learning by Doing) หลักสูตรนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หลักสูตรประสบการณ์ (The Experience Curriculum) หรือหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (The Learner-Centered Curriculum)

ข้อดี เป็นหลักสูตรที่ถือว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้

ข้อจำกัด หากผู้สอนไม่เข้าใจในหลักและวิธีการดังกล่าวก็จะทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนและจะส่งผลทำให้ไม่สามารถบรรลุผลตามความมุ่งหมาย รวมทั้งการขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน นอกจากนั้น ระดับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติและมีมุมมองเกี่ยวกับการเรียนการสอนแตกต่างกันนับเป็นอุปสรรคต่อการจัดหลักสูตรให้บรรลุสัมฤทธิ์ผล

3. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก (Design Focus on Competencies)

การออกแบบหลักสูตรประเภทนี้จะยึดเกณฑ์ความสามารถและทักษะของผู้เรียนที่จะพึงมี และมีลักษณะเป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เรียงตามลำดับจากง่ายไปที่ยาก อาจจำแนกเป็นรายวิชาแต่ละวิชาหรือกลุ่มวิชา/หมวดวิชา เรียกหลักสูตรประเภทนี้ว่า หลักสูตรยึดตามเกณฑ์ความสามารถ (The Competency-Based Curriculum)

ข้อดี เป็นการจัดระดับขั้นความรู้ของผู้เรียนให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันซึ่งทำให้สะดวกและง่ายต่อการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล

ข้อจำกัด วิธีการจัดจำแนกกลุ่มผู้เรียนจำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการที่ทำให้เป็นข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังเป็นช่องว่างให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้เรียน

4. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดทักษะกระบวนการเรียนรู้เป็นหลัก (Design Focus on Process Skills)

การออกแบบหลักสูตรประเภทนี้จะมุ่งเน้นวิธีการหรือกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เป็นหลักมากกว่าเนื้อหาวิชา โดยมองว่าความรู้เป็นเพียงวิถีทางที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนการสอน ไม่ใช่จุดจุดหมายปลายทาง การไปสู่จุดหมายที่ต้องการนั้นย่อมจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หลักสูตรที่มุ่งเน้นกระบวนการ (The Process Approach Curriculum)

ข้อดี หลักสูตรประเภทนี้เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการวางรูปแบบการเรียนการสอน ทำให้มีความเป็นระบบและต่อเนื่อง

ข้อจำกัด ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติของการพัฒนาการเรียนรู้ แต่เป็นผลมาจากเทคนิคการเรียนการสอนมากกว่า ซึ่งบางครั้งก็ไม่สนองตอบต่อความต้องการในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการ

5. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ผสมผสานทั้งความรู้และกระบวนการ (Design Focus on Integration of Knowledge and Process)

เป็นการออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมการยึดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญเท่าๆ กัน เป็นการรวบรวมวิชาย่อยที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาผสมผสานกันในด้านเนื้อหาเข้าเป็นหมวดหมู่ ให้เกิดความกลมกลืนกันในเนื้อหาและเพื่อสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล เป็นลักษณะที่มุ่งให้หลักสูตรสะท้อนให้เห็นภาพรวมของเนื้อหาวิชา และกระบวนการเรียนการสอน โดยที่เนื้อหาวิชาและหลักสูตรจะต้องผสมผสานเข้าด้วยกัน ไม่แยกออกจากกัน หลักสูตรประเภทนี้เรียกว่า หลักสูตรแบบบูรณาการ (The Integration Curriculum)

ข้อดี ทำให้เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กันและการผสมผสานเพื่อให้เกิดความรู้ครอบคลุมในทุกด้าน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ในแต่ละหมวดวิชา ซึ่งจะเอื้อต่อการนำความรู้ไปใช้หรือทำให้มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อจำกัด ความรู้ที่ได้เป็นแบบกว้างๆ ทำให้ผู้เรียนขาดความแม่นยำในเนื้อหาสาระของความรู้ นั้น และความรู้ดังกล่าวอาจทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจไม่มีโอกาสใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง เนื้อหาวิชาอาจไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมและไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

6. แนวคิดการออกแบบหลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและปัญหาของสังคมเป็นหลัก (Design Focus on Social Activities and Problems)

การออกแบบหลักสูตรในแนวคิดนี้จะเน้นหน้าที่ที่จะพึงมีของบุคคลในสังคม ปัญหาของสังคม และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม ยึดถือความจริงของสังคมและชีวิตจริงเป็นหลักถือว่าเป็น

สิ่งที่ผู้เรียนทุกคนควรจะเรียนรู้ร่วมกัน เนื่องจากเป็นเรื่องของสังคมและชุมชนและถือว่าเป็นปัญหา ร่วมกันมิใช่เป็นปัญหาสำหรับบุคคลหนึ่งบุคคลใด ส่วนใหญ่มักจะนำมากำหนดเป็นวิชาแกน ดังนั้นจึง เรียกหลักสูตรประเภทนี้ว่า หลักสูตรแกน (The Core Curriculum)

ข้อดี หลักสูตรลักษณะนี้จะช่วยพัฒนาทางด้านความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ ส่งเสริมประสบการณ์ในการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

ข้อจำกัด เนื้อหาสาระของการเรียนรู้อาจไม่เข้มข้นหรือขาดความสมบูรณ์ เพราะเน้นความ สนใจในทางปฏิบัติของผู้เรียนมากเกินไป ผู้ออกแบบหลักสูตรอาจไม่สามารถตอบสนองสิ่งที่ดีที่สุด ให้กับผู้เรียน เนื่องจากความหลากหลายของความรู้และประสบการณ์ในชีวิตจริง ทำให้ขาดความ สมบูรณ์ครบถ้วนในองค์ความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับ

ดังนั้น ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารการศึกษาในแต่ละระดับจะต้องกำหนด แนวความคิดสำหรับการออกแบบหลักสูตรว่าควรจะมีมุ่งไปในทางใด ที่จะทำให้หลักสูตรสามารถ ถ่ายทอดเนื้อหาสาระและความรู้อย่างเป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาสติปัญญาได้อย่างรวดเร็ว ในอันที่ จะทำให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างชัดเจน และสอดคล้อง กับความต้องการของ ผู้เรียน สถาบันการศึกษา หรือชุมชนและสังคม (วิชย. 2537)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

ความหมายของการประเมิน

การประเมิน (Evaluation) ไม่ใช่สิ่งใหม่แต่เกิดขึ้นนานมาแล้วในอดีตก่อนการกำเนิดเป็นชาติ รัฐหรือประเทศ มนุษย์ได้พรรณนาหรืออธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือสิ่งต่างๆ รอบตัวใน ชีวิตประจำวันและนำผลที่เกิดขึ้นมาสรุปเพื่อตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามปกติผู้ประเมินมักจะเป็นผู้ตัดสินในเรื่องนั้นๆ เองจากข้อมูลที่ปรากฏ ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้ ความเชื่อประสบการณ์ที่สะสม อย่างต่อเนื่องในอดีตหรือการใช้วิจารณ์เฉพาะบุคคล เช่น นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ นักทฤษฎี หรือนักบวชในศาสนา โดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกต การทดลอง การทดสอบ การสอบถามเป็นหลัก (ชุตีระ. 2549) แนวความคิดการประเมินได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องและ จริงจังเมื่อประมาณหนึ่งร้อยปีเศษที่ผ่านมา ในศตวรรษที่ 19 โดย Joseph M Rice (1914) ผู้ที่ได้รับ การขนานนามว่าเป็นบิดาของการวิจัยทางการศึกษา (Father of Education Research) ทดลอง ใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Tests) ขึ้นในโรงเรียน หลังจากนั้นต่อมา Alfred Binet (1887) (อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรมธิการทางด้าน การศึกษาจากทางราชการของประเทศฝรั่งเศส ทำการประเมินความสามารถของเด็กที่ด้อยโอกาสใน ชั้นเรียน และพัฒนาเป็นแบบทดสอบความสามารถทางสติปัญญาพื้นฐานที่ถูกนำมาใช้กันอย่าง แพร่หลายนับตั้งแต่นั้นมา (David Stokes, Richard Bergin. 2006)

แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการปฏิรูประบบการศึกษาครั้งใหญ่ Ralph Winfred Tylor (1950) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น ผู้อำนวยการวิจัยทางการศึกษา พัฒนาตัวแบบการประเมินที่นำมาใช้ประเมินทางการศึกษาใน แผน 8 ปี (Eight-Year Study 1934 -1942) นับเป็นโครงการขนาดใหญ่โครงการแรกที่เปรียบเทียบ

ประสิทธิภาพโปรแกรมการสอนแบบดั้งเดิมกับโปรแกรมการสอนแนวใหม่ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นที่มาของการประเมินที่อิงวัตถุประสงค์ (Objective-based Evaluation) แนวความคิดดังกล่าวได้จำแนกให้เห็นความแตกต่างในความหมายของ “การวัดผล” หรือ “การวิจัย” และ “การประเมิน” ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ นักประเมินทางการศึกษาได้นำแนวคิดของ Tylor มาปรับใช้กันมากในรูปแบบของการวัดพฤติกรรมของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ก่อนและหลังการจัดโครงการ (Pretest-Posttest)

จากนั้นมาการพัฒนาแนวคิดดังกล่าวได้เข้าสู่ยุคแห่งการขยายแนวความคิดการประเมิน (The Age of Expansion, 1958-1972) ในยุคนี้ได้มีการนำเสนอโมเดลการประเมินอย่างมากมาย นิยามของคำว่า การประเมินเริ่มเปลี่ยนจากการประเมินที่มุ่งเน้นผลผลิตอย่างเดียวมาเป็นการประเมินกระบวนการทั้งหมดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะตัดสินคุณค่าของโครงการ ต่อมา นักประเมินได้พยายามทำให้การประเมินมีความเป็นมาตรฐานทางวิชาชีพยิ่งขึ้น จึงเข้าสู่ยุควิชาชีพของการประเมิน (The Age of Professionalization) โดยเชื่อว่า การประเมินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจต่อเมื่อได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เห็นได้ชัดเจนจากการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินในหนังสือชื่อว่า Effective Evaluation (Stake และ Patton, 1975) ได้เสนอแนวความคิดการประเมินที่เป็นแบบมุ่งประโยชน์ส่วนรวมหรือ Utilization-focus Evaluation แนวความคิดของนักประเมินในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นวิธีการที่จัดอยู่ในกลุ่มของการประเมินเชิงคุณภาพ หรือ Qualitative Evaluation หรือ Responsive Evaluation

การพัฒนาแนวคิดด้านการประเมินให้เป็นวิชาชีพมากขึ้นโดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มแรก การพัฒนาแนวคิดในเชิงทฤษฎีที่ช่วยชี้นำการประเมินให้สนองความต้องการของผู้ใช้ กลุ่มที่สอง การพัฒนาในเชิงการกำหนดมาตรฐานการประเมินเพื่อให้การประเมินเป็นวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ และกลุ่มที่สาม เป็นการพัฒนาในเชิงเทคนิคต่างๆ ที่ใช้ในการประเมิน (สุวิมล ว่องวานิช, 2538 : 52-55) นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการจำแนกวิวัฒนาการของการประเมินเป็นลักษณะต่างๆ อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินไม่ว่าจะเป็นแนวทางใด ต่างมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเดียวกันคือ การก่อให้เกิดการปรับปรุงหรือพัฒนาและดำเนินโครงการที่เอื้ออำนวยประโยชน์สูงสุดต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง การประเมินผลลัพธ์อย่างเดียวกันทำให้ไม่สามารถค้นหาจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนเพื่อนำมาปรับปรุงโครงการได้และการประเมินที่เน้นกระบวนการแม้จะทำให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยในการปรับปรุงโครงการแต่ก็ทำให้ต้องเสียเวลากับการดำเนินโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร หากพบภายหลังว่าโครงการนั้นไม่ได้สนองตอบความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง บทบาทของผู้ประเมินจึงเป็นทั้งผู้ตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ถูกประเมิน (Merit and Worth Evaluator) เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการประเมิน (Evaluation Facilitator) และขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นนักพัฒนาโครงการด้วย (Program Developer)

สำหรับความหมายของ การประเมิน มีผู้ให้คำนิยามดังนี้

Wierma and Jurs (1990 : 8) ได้ให้ความหมายการประเมินว่า เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการวัด และนำข้อมูลมาตัดสินคุณค่า

Reader's Digest Association (1978 : 306) การประเมิน แปลมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Evaluation หมายถึง การกำหนดคุณค่า (John Heidenry, 1993)

Stufflebeam and Shinkfield (1990 : 3) การประเมิน หมายถึง ระบบการตัดสินใจ เพื่อให้คุณค่าหรือคุณธรรมของสิ่งที่ได้รับการประเมินผล

Gronlund (1970) การประเมิน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบสำหรับการตัดสินใจในขอบเขตของวัตถุประสงค์ของการสอนที่เป็นสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน หรือเป็นกระบวนการประเมินค่าขั้นสุดท้ายว่า วัตถุประสงค์ของการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ทั้งนี้โดยการพิจารณาสิ่งที่ได้จากการวัด และส่วนประกอบอื่นเพื่อการประเมินค่าที่เหมาะสม

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2540 : 75) การประเมิน หมายถึง การตัดสินใจหรือลงความเห็นจากผลของการวัด วิเคราะห์ผลที่วัดได้หรือหลักฐานอื่นๆ ประกอบการลงความเห็น หรือ กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งของหรือการกระทำใดๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544) การประเมิน หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศเชิงคุณค่า เพื่อช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจเลือกทางเลือกที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

อุทุมพร จามรมาน (2545) การประเมิน หมายถึง การตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่วัดตามเกณฑ์ภายในและภายนอก

สุจริต เพียรชอบ (2523 : 32-34 อ้างถึงใน อรุ อภิชาติบันลือ และคณะ. 2548 : 22) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ทั้งทางด้านหลักสูตรและด้านการประเมินผล การประเมินผลหลักสูตรตามแนวใหม่นั้นเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา มิใช่ดูแต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ควรประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย การประเมินหลักสูตรที่ดีควรมีโครงการประเมินที่แน่นอน วิธีการประเมินหลักสูตรว่าสัมฤทธิ์ผลตามปณิธานที่ตั้งไว้เพียงใดทำได้ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
- 2) การวิเคราะห์หลักสูตรจากผลการวิจัยเช่น วิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาต่าง ๆ
- 3) การตั้งคณะกรรมการหรืออนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน และรวบรวมข้อเสนอแนะจากแหล่งต่าง ๆ ศึกษาข้อดีข้อบกพร่องของหลักสูตร ศึกษาจากรายงานการวิจัยข้อคิดเห็น และจากเอกสารหรือการประชุม
- 4) การวิเคราะห์หลักสูตรโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล
- 5) การวิเคราะห์โครงการการประเมินผล

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการประเมินตามแนวทางการวิจัยประเมินหลักสูตรดังนี้ การประเมิน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่ทำการวัดหรือสิ่งที่ถูกประเมินโดยเปรียบเทียบจากเกณฑ์ที่กำหนด และใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ปรัชญาของการประเมิน

การประเมินเป็นเรื่องของการตัดสินใจคุณค่า (Value) ว่า สิ่งที่จะประเมินนั้นมีคุณค่าหรือไม่ และมีคุณค่าในมิติใด (คุณค่าในที่นี้คือ คุณประโยชน์ หรือคุณสมบัติ) ดังนั้น หน้าที่ผู้ประเมินจะต้องพยายามค้นหาคุณค่าของสิ่งที่ประเมินดังกล่าว (สมสุดา. 2546) นั่นคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล

สารสนเทศ (Information) ที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด ผลจากการประเมินจะมีความแม่นยำถูกต้องมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมิน สิ่งที่จะถูกประเมินอาจมีหลายรูปแบบหรือระดับที่แตกต่างกัน ได้แก่ ทรัพยากร กิจกรรม โครงการ แผนงาน หน่วยงาน สถาบัน องค์กร และสังคม ซึ่งเป็นระดับสูงสุด โดยมีเป้าหมายของการประเมินคือ การพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดของการประเมินจึงอยู่ที่การพัฒนาสังคมส่วนรวม

เนื่องจากการประเมินเป็นแนวความคิดที่มีบทบาทสำคัญทางการศึกษา ในอันที่จะค้นหาคุณค่าหรือความจริง จึงมีความซับซ้อนและสัมพันธ์กับปัจจัยหลายด้านก่อนที่จะพิจารณาหรือตัดสินใจ ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ต้องศึกษาแนวความคิดหรือหลักปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังการประเมิน และทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ของการประเมินเพื่อให้ทราบว่า การประเมินนั้นยึดหลักอะไร และใช้อะไรเป็นเกณฑ์สำหรับประกอบการตัดสินใจ

2.3.1 ความหมายการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรนับเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ทราบว่าหลักสูตรมีคุณค่าและสามารถตอบสนองผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาหรือไม่ ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรเป็นอย่างไร และจะเป็นสิ่งที่ถูกนำไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมต่อไป

ในการจัดทำหลักสูตร จำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะอยู่เสมอ การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขและปรับปรุงหลักสูตร (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2539 : 211)

สำหรับความหมายของการประเมินหลักสูตร มีผู้ให้ความหมายดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2533 : 134) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรนั้น มีจุดมุ่งหมายในการประเมินเพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร เพื่อตัดสินความถูกต้องในการวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตร การบริหารงานด้านวิชาการและด้านหลักสูตร และเพื่อติดตามผลผลิตที่ได้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 217) ได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรว่า เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ถูกประเมินเพื่อนำมาพิจารณาและสรุปว่าหลักสูตรที่พิจารณาขึ้นมานั้นมีคุณค่าอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่และมีมากน้อยเพียงใด บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

Carter V. Good (1945) ได้ให้ความหมาย การประเมินหลักสูตร คือ การประเมินกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผน การจัดโครงการ การต่อเนื่องและการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

Cronbach (1970) ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตร คือ การรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา

Stufflebeam et al. (1971) อ้างถึงใน ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 190) ให้ความหมาย การประเมินหลักสูตรคือ กระบวนการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ ทางเลือกที่ดีกว่าเดิม

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 192) ได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรว่าเป็นการ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหา เพื่อ หาทางปรับปรุงแก้ไขส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นหรือตัดสินใจหาคุณค่า ของหลักสูตรนั้น

จากข้อมูลดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาตัดสินใจในสิ่งที่ต้องการวัดหรือประเมินในที่นี้คือหลักสูตร และค้นหา สิ่งที่บกพร่องหรือเป็นปัญหาที่ทำให้หลักสูตรไม่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการเรียน การสอน และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาแก้ไขหลักสูตรให้ดีขึ้น

2.3.2 ลักษณะการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมักจะคำนึงถึงกระบวนการหรือวิธีการประเมินผล แต่ถ้าจะพิจารณาให้ ละเอียดและรอบคอบแล้ว การประเมินหลักสูตรที่คำนึงถึงช่วงเวลาในการประเมินมาประกอบด้วย โดยมีลักษณะของการประเมินเป็น 3 ลักษณะ คือ (วิชัย ดิสสระ. 2535 : 116)

1. การประเมินก่อนการดำเนินการ (Premative Evaluation)

หมายถึง การประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาที่หลักสูตรยังไม่ได้ถูกนำไปใช้ และเกิดขึ้นภายหลัง จากที่ได้วางแผนพัฒนาหลักสูตรแล้ว เพื่อเป็นการสำรวจและวิเคราะห์ความสมเหตุสมผลหรือความ เชื่อมั่นของสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับความน่าจะเป็นว่ามีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริงหรือไม่และมากน้อยเพียงใด โดยอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านพัฒนา หลักสูตร นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนการสอน การประเมิน ควรเริ่มต้นด้วยการประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เพื่อจัดเตรียมหลักสูตร หรือการเตรียมเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือ สังคม ตัวยังชี้ความเหมาะสมของการเตรียมหลักสูตร ได้แก่ การประเมินความต้องการหรือความ จำเป็นของหลักสูตร (Needs Assessment) การประเมินความเป็นไปได้ของหลักสูตร (Feasibility) การเตรียมหลักสูตรที่เหมาะสมจึงขึ้นอยู่กับคุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มผู้เรียนเป้าหมายและบริบททาง สังคม

2. การประเมินระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation)

หมายถึง การประเมินหลักสูตรในช่วงเวลาของการนำหลักสูตรที่ได้จากการวางแผนพัฒนา หลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน โดยยึดตามหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเป็นหลัก เพื่อ พิจารณาวิเคราะห์ว่าสาระสำคัญของหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่กำลังดำเนินการนั้น สอดคล้องและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักพัฒนาหลักสูตร นำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์และปรับปรุงรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้อย่าง บังเกิดผลในทางปฏิบัติ และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

3. การประเมินหลังการดำเนินการ (Summative Evaluation)

หมายถึง การประเมินหลักสูตรภายหลังจากที่ได้นำหลักสูตรไปใช้แล้ว หรือเป็นการประเมินเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงานตามหลักสูตรนั้นแล้ว ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาศึกษาวิเคราะห์ผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนตามหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การค้นหาประสิทธิภาพของหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ กระบวนการเรียนการสอนและผลผลิตที่ได้รับจากการเรียนการสอน ผู้ประเมินควรคำนึงถึงผลผลิต (Output) อันเป็นผลโดยตรงจากหลักสูตร และผลลัพธ์ (Outcome) ต่อเนื่องภายนอกในระยะยาว ตัวบ่งชี้ผลสำเร็จที่สำคัญ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความพึงพอใจ

2.3.3 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร

ก่อนที่จะทำการประเมินหลักสูตร ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องตอบคำถามว่า สิ่งที่จะประเมินคืออะไร จะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่จะประเมินด้วยวิธีใด ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินอะไรบ้าง เกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคืออะไร และผลของการประเมินจะนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างไร สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญของการประเมิน ได้แก่ (ส.วาสนา. 2541)

1. ข้อมูลสารสนเทศ (Information)

ในการประเมินผู้ประเมินจำเป็นต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องประเมินให้มากที่สุด ลักษณะของข้อมูลจะต้องมีองค์ประกอบดังนี้ มีความครบถ้วน (Completeness) มีความน่าเชื่อถือ (Reliability) และมีความถูกต้อง (Validity) ข้อมูลสารสนเทศจะมีทั้งในเชิงคุณภาพ (Quality) และในเชิงปริมาณ (Quantity)

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับประเมินหลักสูตรโดยทั่วไป ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ การสังเกต การประชุมกลุ่มย่อย การสัมมนา การสำรวจ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตร หรือการใช้หลักสูตรนั้น เช่น ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนั้น ผู้สอน ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่ผู้เรียนปฏิบัติงาน เพื่อนร่วมชั้นของผู้เรียน หรือเพื่อนร่วมงานในสถานที่ทำงานเดียวกันกับผู้เรียน รวมทั้งบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. เกณฑ์ (Standard)

ก่อนที่จะประเมินจะต้องกำหนดเกณฑ์สำหรับการตัดสินใจ สาเหตุสำคัญที่ต้องมีเกณฑ์ดังกล่าวก็เพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบในลักษณะต่างๆ ได้แก่ เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด (Criteria) เป็นการนำสิ่งที่จะประเมินไปสู่ความคาดหวัง (Expectation) และความคาดหวังจะถูกเรียกว่าเป็น มาตรฐาน (Standard)

3. การวัด (Measurement)

เป็นกระบวนการกำหนดสถานภาพ (Status) และจำนวน (Amount) ของสิ่งต่างๆ การวัดตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเลขและการพรรณนาที่มีความถูกต้อง เป็นรูปธรรม และนำไปใช้ประโยชน์ได้ การวัดนำไปใช้ในการพรรณนาตัวแปรที่มีความสำคัญต่อสภาพที่ทำการประเมิน อนึ่ง ในการประเมินจะต้องหาสภาพข้อเท็จจริงจากสิ่งที่จะประเมินให้มากที่สุด จึงจะสามารถประเมินได้ ที่เรียกว่า การวัด

การค้นหาลักษณะข้อเท็จจริงจะได้จากการวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นจริงของสิ่งนั้น โดยไม่ใช้ความคิดเห็นของผู้ประเมินประกอบ

4. การตัดสิน (Judgement)

การตัดสิน หมายถึง การเปรียบเทียบ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ เป็นการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสิ่งที่คาดหวัง การตัดสินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดคุณค่า (Worth or Value) โดยวางอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ ความรู้ และความสามารถที่จะตรวจสอบความสัมพันธ์ได้อย่างเป็นวัตถุวิสัย (Objectively)

5. การพัฒนา (Development)

การประเมินไม่ใช่การตัดสินว่าอะไรถูกหรือผิด แต่เป็นลักษณะของการให้ข้อเสนอแนะ (Suggestion) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาให้ดีขึ้น การประเมินหลักสูตรควรจะได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด การประเมินหลักสูตรคุ้มค่าหรือไม่ หลักสูตรมีผลกระทบอย่างไร และควรตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะต้องปรับปรุงหรือพัฒนาไปในทิศทางใด

สิ่งที่หลักสูตรจะต้องประเมิน

การประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบของหลักสูตรทั้งหมดและควรประเมินให้ต่อเนื่องกัน ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจึงประกอบด้วย การประเมินสิ่งต่อไปนี้คือ (สังัด อุทรานันท์ 2532 : 279-280 ; ใจทิพย์ เข็้อรัตน์พงษ์. 2539 : 195-197)

(1) การประเมินเอกสารหลักสูตร (Document Evaluation) เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมถูกต้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรเพียงใด หากมีสิ่งใดบกพร่องก็จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนจะได้นำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

(2) การประเมินการใช้หลักสูตร (Implementation Evaluation) เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดีเพียงใดมีส่วนไหนที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร โดยมากหากพบข้อบกพร่องในระหว่างการใช้หลักสูตรก็มักจะได้รับการแก้ไขโดยทันทีเพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร (Achievement Evaluation) โดยทั่วไปจะดำเนินการหลังจากได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนั้น ๆ ไปแล้ว การประเมินหลักสูตรในลักษณะนี้มักจะทำการติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

(4) การประเมินระบบหลักสูตร (System Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะภาพรวมเพื่อให้ผลการประเมินมีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนหรือองค์ประกอบที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกันเป็นระบบ สามารถทราบผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่ได้จากหลักสูตร

2.3.4 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มีอยู่ 2 ประการคือ (วิชยวงษ์ใหญ่, 2537 : 217)

(1) การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร คือการประเมินในระหว่างการพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการพัฒนาหลักสูตรแล้วนำผลจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป

(2) การประเมินเพื่อสรุปผลว่าคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือควรจะถูกเลิกทั้งหมด หรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

จากข้อมูลข้างต้นพอจะสรุปลักษณะการประเมินหลักสูตรได้และสอดคล้องกับประเภทของการประเมินหลักสูตรของไพศาล หวังพานิช (2543 : 14-15) จำแนกออกได้ดังนี้

(1) แบ่งตามระดับของหลักสูตร

1.1 การประเมินองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินความจำเป็น ประเมินวัตถุประสงค์ ประเมินโครงสร้าง ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร (การสอน วัสดุอุปกรณ์ กิจกรรม) ประเมินปัจจัยป้อน (ผู้เรียนที่คัดเลือกเข้ามา ความพร้อมด้านต่างๆ) ประเมินผลที่ได้หรือผลลัพธ์

1.2 การประเมินหลักสูตรโดยรวม เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ซึ่งต้องประเมินทุกองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อสรุปผลหรือภาพรวมของหลักสูตร

(2) แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการประเมิน

2.1 ประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นตรวจสอบข้อเด่น-ข้อด้อยในส่วนประกอบของหลักสูตรเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการแก้ไขปรับปรุงเป็นสำคัญ

2.2 ประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อการประมวลผลโดยสรุปรวมทั้งในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร

(3) แบ่งตามระยะเวลา

3.1 ประเมินก่อนเริ่มใช้ (Pre-evaluation) เป็นการประเมินหลังจากพัฒนาหรือสร้างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อแก้ไขปรับปรุงก่อนนำหลักสูตรไปใช้จริง สามารถประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร (จุดประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา) และสภาพความพร้อม

3.2 ประเมินระหว่างใช้หลักสูตร (Mid-term หรือ Progressive Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร จุดประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการใช้หลักสูตร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สำหรับการแก้ไขปรับปรุง

3.3 ประเมินหลังใช้หลักสูตร (Final Evaluation หรือ Summative) เป็นการประเมินหลังจากกระบวนการใช้หลักสูตรเสร็จสิ้นลง และเกิดผลจากการใช้ซึ่งเป็นปลายทาง (Ends) ของหลักสูตร จุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิผลของหลักสูตร

2.3.5 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 207-208) อธิบายว่าในปัจจุบันรูปแบบการประเมินหลักสูตรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(1) รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จใหม่ๆ เป็นการประเมินผลก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในในกลุ่มนี้จะเสนอรูปแบบที่เด่น ๆ คือ รูปแบบการประเมินหลักสูตรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique)

(2) รูปแบบการประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร ในกลุ่มนี้สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่จะประเมินว่าหลักสูตรมีคุณค่ามากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายเป็นหลัก กล่าวคือพิจารณาว่าผลที่ได้รับเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของราฟล์ ดับบลิว ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) และรูปแบบการประเมินหลักสูตรของ โรเบิร์ต แฮมมอนด์ (Robert L. Hammond)

2.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ไม่ยึดเป้าหมาย (Goal-Free Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ไม่นำความคิดของผู้ประเมินเป็นตัวกำหนดความคิดในโครงการประเมิน ผู้ประเมินจะประเมินเหตุการณ์ที่เกิดตามสภาพความเป็นจริง ความเป็นอิสระในการประเมินและต้องไม่มีความลำเอียง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ ไมเคิล สควีเวน (Michael Scriven)

2.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์เป็นหลัก เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ โรเบิร์ต อี สเต็ก (Robert E. Stake)

2.4 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Making Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการทำงานอย่างมีระบบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของมัลคอม โพรวัส (Malcolm Provus) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ ดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของดอริส ที โกว (Doris T. Gow)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique)

รูปแบบการประเมินแบบปุยแซงค์ เป็นอีกวิธีหนึ่งในการตรวจสอบดูว่าเอกสารหลักสูตรและการสอนที่พัฒนาขึ้นมาก่อนที่จะนำไปใช้จริงมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด วิธีการประเมินหลักสูตรและ

การสอนแบบปูยแซงค์นี้เป็นผลการศึกษาของโรเบิร์ต เอ็ม กาย์ และ เฮนรี เอส วอลเบสเซอร์ (Robert M. Gagne and Henry H. Walbesser) (อ้างถึงในวิชัย วงษ์ใหญ่, 2537 : 234-236; ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539 : 209) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการประเมินหลักสูตรและการสอนของปูยแซงค์จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนที่สำคัญขององค์ประกอบหลักสูตร คือ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล ซึ่งแต่ละส่วนของหลักสูตรมีเกณฑ์ประกอบในการวิเคราะห์ 2 ประการ คือ แบบของการเรียนรู้ (Learning types) และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละชนิดที่ปรากฏออกมา (Performance) การพัฒนาเอกสารหลักสูตรและการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้จะสามารถอธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหลักสูตร รวมทั้งจุดอ่อนและจุดเด่นของหลักสูตรได้ด้วยวิธีการประเมินตรวจสอบเอกสารหลักสูตร การประเมินหลักสูตรขณะที่กำลังใช้อยู่ กระทำได้โดยสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมอะไรบางอย่างที่จะเป็นแนวทางการบรรลุความสำเร็จวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นสิ่งที่นำไปสู่การประเมินผล หลักสูตรและการสอน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะเป็นเครื่องอธิบายว่า สิ่งที่เราคาดหวังจะให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้และมีข้อมูลอะไรอีกบ้างที่จะเป็นหลักฐานแสดงว่าผู้เรียนได้เกิดเรียนรู้ตามลำดับของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นไปอย่างมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ เช่น การกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนจะต้องชัดเจน กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินจะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ หลังจากได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนแล้ว

การประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 3 ส่วนนี้ วอลเบสเซอร์ได้นำแนวความคิดของราฟล์ ไทเลอร์ (Ralph Tyler) มาใช้ คือ การประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียน ประสบการณ์การเรียน และการประเมินผล ซึ่งเรียกว่า ไทเลอร์ลูฟ (Tyler loop) หรือวงจรการประเมิน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539)

การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร ตามวิธีของปูยแซงค์จะทำการศึกษารายละเอียดทั้ง 3 ส่วนขององค์ประกอบหลักสูตร โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ 2 ประการ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และชนิดของการเรียนรู้ ผู้ทำการวิเคราะห์จะต้องศึกษาเกณฑ์ทั้งสองนี้โดยละเอียด และนิยามพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนที่หลักสูตรกำหนดไว้ นิยามชนิดของการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรายวิชา ที่จะทำการวิเคราะห์ในหลักสูตร เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความเชื่อถือและเที่ยงตรงในการอธิบายสรุปผล

รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

ไทเลอร์ เป็นรูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมาย มีลำดับขั้นของกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินดังนี้

(1) ตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ต้องการวัด

(2) กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

(3) เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่วางไว้

(4) ประเมินโดยการตัดสินจากผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ จะเห็นว่าเป็นการยึดความสำเร็จของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน โดยอาศัยการวัดพฤติกรรมก่อนและหลังเรียน (Pre-Post Measurement) และมีการกำหนดเกณฑ์ไว้ก่อนล่วงหน้าว่าความสำเร็จระดับใดจึงถือว่าประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การประเมินในลักษณะนี้จึงเป็นแบบการประเมินสรุป (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ (Hammon, 1969)

โรเบิร์ต แฮมมอนด์ (Robert Hammond) (อ้างถึงใน ใจทิพย์ เข็วรัตนพงษ์, 2539 : 226-231) มีแนวคิดในการประเมินหลักสูตรโดยมีส่วนยึดจุดประสงค์เป็นหลักคล้ายของไทเลอร์ แต่แฮมมอนด์ได้เสนอแนวคิดที่ต่างจากไทเลอร์ โดยกล่าวว่าการประเมินควรจะประเมินองค์ประกอบในรูปของปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ของมิติต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาวะแวดล้อมทางการศึกษา ประกอบด้วย 3 มิติ (Dimensions) ใหญ่ ๆ แต่ละมิติจะมีตัวแปรที่สำคัญ เช่น เป้าหมาย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีสอน วิธีเรียน ความสำเร็จของหลักสูตรขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในมิติต่าง ๆ เหล่านั้น มิติทั้ง 3 ได้แก่ มิติด้านการเรียนการสอน (Instructional Dimension) มิติด้านสถาบัน (Institutional Dimension) และมิติด้านพฤติกรรม (Behavioral Dimension)

(1) มิติด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 5 ตัวแปร คือ การจัดชั้นเรียน และตารางสอน เนื้อหาวิชา วิธีการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และงบประมาณ

(2) มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วย 6 ตัวแปร คือ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัวยุวมชน

(3) มิติด้านพฤติกรรม มีองค์ประกอบของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective Domain) และพฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor Domain)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสครีเวน (Scriven, 1967)

สครีเวน (Michael Scriven) ได้ขยายแนวความคิดการประเมินของครอนบาคให้กว้างขวางออกไป เน้นการประเมิน 4 ลักษณะ คือ

(1) การประเมินย่อย (Formative Evaluation) เป็นการประเมินที่อยู่ในระหว่างดำเนินโครงการหรือการดำเนินหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

(2) การประเมินรวม (Summative Evaluation) เป็นการประเมินสรุปผลของหลักสูตร ซึ่งการประเมินลักษณะนี้จะดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการใช้หลักสูตรแล้ว เพื่อเป็นการตัดสินคุณค่าของการใช้หลักสูตร ตลอดจนหาจุดเด่นจุดบกพร่องของการใช้หลักสูตรที่ดำเนินการไปแล้วเพื่อการนำไปใช้กับหลักสูตรอื่นต่อไป

(3) การประเมินภายใน (Internal Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในหลักสูตร เช่น การประเมินเนื้อหา จุดมุ่งหมาย กระบวนการให้คะแนน เจตคติของครู เป็นต้น

(4) การประเมินผลสำเร็จ (Pay-off Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้ในการดำเนินการหลักสูตร เช่น การประเมินการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน ผลที่เกิดกับครู หรือผู้ปกครอง เป็นต้น

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเติก (Stake. 1975)

โรเบิร์ต อี สเติก (Robert E. Stake) เสนอองค์ประกอบรูปแบบการประเมิน 3 ประการ คือ

1. การประเมินสิ่งที่มีอยู่ก่อน
2. การประเมินกระบวนการ
3. การประเมินผลผลิต

รูปแบบการประเมินประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลที่เป็นการบรรยาย และข้อมูลที่เป็นการพิจารณาตัดสินโดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายนั้น

สเติก อธิบายว่าประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท คือ

(1) ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังหรือเป้าหมาย (Intended of Goal) เป็นส่วนที่กล่าวถึงความคาดหวังหรือความต้องการของโครงการว่า ต้องการที่จะให้อะไรเกิดขึ้นบ้าง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายนั่นเอง แบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ความคาดหวังปัจจัยเบื้องต้น หรือสิ่งที่มีอยู่ก่อน เรียกว่า สิ่งนำ (Intended Antecedents) เป็นการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นปัจจัยเบื้องต้นที่จะใช้ในการดำเนินงานโครงการ เช่น พื้นฐานของผู้เรียน ความสนใจ ความตั้งใจ

1.2 ความคาดหวังกระบวนการหรือการปฏิบัติ (Intended Transactions) ได้แก่ การพิจารณาถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการ เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียน กับนักเรียน เป็นต้น

1.3 ความคาดหวังผลผลิตที่เกิดขึ้น (Intended Outcomes) ได้แก่ การกล่าวถึงผลผลิตที่จะได้จากโครงการ อาจเป็นความรู้ ความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ ทักษะคติ อยู่ในรูปที่สังเกตเห็นได้ หรือสามารถสอบวัดได้ แม้ว่าจะต้องใช้เวลาานกว่าจะเห็นผลที่เกิดขึ้น

(2) ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ หรือสิ่งที่ได้จากการสังเกต หรือได้จากการตรวจสอบวัดความเป็นจริง (Actual or Observed) ได้แก่ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงหรือมีอยู่จริงและได้มาโดยการสังเกต หรือการสอบวัดโดยใช้เครื่องมือวัดแบบต่าง ๆ เช่น แบบตรวจสอบรายการ การสัมภาษณ์ และแบบทดสอบ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องเก็บรวบรวมใน 3 ด้าน เช่นเดียวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคาดหวัง คือจะต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ดังนี้

2.1 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้านปัจจัยเบื้องต้น หรือสิ่งที่มีอยู่ก่อน (Actual or Observed Antecedents)

2.2 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้านกระบวนการหรือการปฏิบัติ (Actual or Observed Transactions)

2.3 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในด้านผลผลิต (Actual or Observed Outcomes) ก่อนที่จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการบรรจุไว้ในตารางข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ นักประเมินจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาข้อมูลขั้นต้นที่เรียกว่า ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data) หรือหลักการ (Rationale)

ผู้ประเมินจะต้องพิจารณาข้อมูลที่จะสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจโครงการด้วย หรือที่เรียกว่า ข้อมูลด้านการตัดสินใจ (Judgmental Data Matrix) เนื่องจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงนั้น มิได้บ่งบอกถึงความน่าเชื่อถือ และเที่ยงตรง เพียงแต่ทำให้เราได้ทราบว่า มีสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่เท่านั้น ดังนั้น ส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจะช่วยให้การตัดสินใจว่า โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด ประกอบด้วยเกณฑ์หรือมาตรฐาน (Standard) และการตัดสินใจ (Judgment) สเต็กได้เสนอแนะกระบวนการตัดสินใจโครงการโดยต้องนำเกณฑ์มาใช้ในการเปรียบเทียบและได้กล่าวถึงปัญหาในเรื่องเกณฑ์ว่า โดยทั่วไปเกณฑ์มักจะไม่มีความไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลที่คิดหรือลักษณะของสังคมและชุมชน กล่าวง่าย ๆ ก็คือแต่ละบุคคล แต่ละกลุ่มคนและหน่วยงานที่มีมาตรฐานของตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่าเกณฑ์นี้จะมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพรวัส (Provus. 1971 : 170-174)

โพรวัส (Malcolm Provus) (อ้างถึงใน นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์. 2540 : 29-30)

ยึดหลักการในการประเมินหลักสูตรโดยอาศัยการเปรียบเทียบข้อมูลในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือสิ่งที่ดำเนินการอยู่กับมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมา โดยกระทำในทุกขั้นตอนของระบบหลักสูตร ถ้าบกพร่องในขั้นตอนใดก็จะปรับปรุงแก้ไขในขั้นตอนนี้ ๆ ด้วยวิธีการแก้ปัญหา (Problem Solving) เรียกว่า SCDP ดังนี้ (วิชัย ดิสสระ. 2535)

S (Standard) เป็นขั้นตอนแรกของการดำเนินการประเมินหลักสูตร กล่าวคือ ผู้ประเมินจะต้องตั้งเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัดไว้ก่อน

P (Performance) หลังจากที่ดำเนินการขั้นแรกเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินจะต้องรวบรวมข้อมูลในสิ่งที่ต้องการวัดมาให้เพียงพอ และข้อมูลเหล่านั้นควรเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ชัดเจน

C (Compare) เมื่อตั้งเกณฑ์และรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ก็นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

D (Discrepancy) จากการเปรียบเทียบข้อมูลกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินจะพบว่า มีช่องว่างอะไรที่เกิดขึ้นแก่ผลที่คาดหวัง

เมื่อพิจารณาในขั้น D แล้ว พบว่าใช้ได้ดีก็ดำเนินการต่อไป แต่ถ้ามีข้อบกพร่อง ผู้ประเมินจะต้องหาคำตอบว่าทำไมจึงบกพร่อง

การตัดสินใจ (Decision Making) เป็นขั้นตอนที่ผู้ประเมินจะส่งผลของการประเมินไปให้ผู้ที่จะต้องทำหน้าที่ตัดสินใจเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในที่สุด

แนวทางในการประเมินของโพรวัส สะดวกแก่ผู้ประเมินหลายประการ และเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารสามารถจะนำไปประกอบการตัดสินใจได้ว่า จะใช้รูปแบบการประเมินแบบนั้นหรือไม่ หรือจะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะหยิบยกข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งมาพิจารณาได้

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโกว่า (Gow. 1977)

ดอริส ที โกว่า (Doris T. Gow) (อ้างถึงใน ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539 : 239-240) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน (Intrinsic Analysis Model) เมื่อปีค.ศ. 1979 โกว่าได้เสนอบรรณการประเมินหลักสูตรเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร

โกว่าเสนอให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรโดยพิจารณาองค์ประกอบ 4 ด้านคือ

(1) โอกาสการเรียนรู้ (Opportunity) พิจารณาจาก (1) โอกาสในการเรียนรู้เนื้อหาวิชา โดยพิจารณาจากความคิดรวบยอด เนื้อหาและทักษะ (2) โอกาสในการเรียนรู้อื่นเนื่องมาจากการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากความเข้มของเนื้อหาสาระของหลักสูตรและการสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

(2) สิ่งเร้า (Motivators) พิจารณาจาก (1) การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำทางตนเอง เลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ประเมินผลตนเอง และมีการวางแผนการเรียนของตนเอง (2) การที่ผู้เรียนได้รับแรงเสริมทั้งภายนอกและภายในตัวผู้เรียน (3) ความหลากหลายของรูปแบบวิธีการและกลวิธีในการสอน

(3) โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) พิจารณาจาก (1) ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับลักษณะนิสัย และความต้องการของผู้เรียน (2) ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับบทเรียน (3) ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์และบทเรียน (4) ความเหมาะสมในการกำหนดและจัดลำดับของจุดประสงค์ เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย (5) ความเหมาะสมสำหรับให้แนวทางกับครูสำหรับการวินิจฉัยและทำการสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียน

(4) สภาพการเรียนการสอน (Instructional Events) พิจารณาจาก (1) ความเหมาะสมของคู่มือที่ให้แนวทางการสอนและให้ความรู้พื้นฐานจำเป็นสำหรับครู (2) ความเหมาะสมและความชัดเจนของเอกสารสำหรับผู้เรียนสำหรับให้แนวทางแก่ผู้เรียน (3) ความสะดวกในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารการสอน (4) ความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างกลวิธีการสอนกับลักษณะของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 การตัดสินคุณภาพของหลักสูตร

หลังจากที่วิเคราะห์ข้อมูลในขั้นที่ 1 เสร็จแล้ว ผู้ประเมินนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาเปรียบเทียบกับหลักการและทฤษฎีทางการศึกษา และทางจิตวิทยา เพื่อพิจารณาตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพหรือไม่อย่างไร

จุดเด่นของรูปแบบการประเมินหลักสูตรของโกว่า คือ เป็นการตัดสินคุณภาพหลักสูตร โดยการใช้หลักการและทฤษฎีทางการศึกษา และทางจิตวิทยาเป็นหลัก ไม่ใช้ความคิดเห็นของผู้วิเคราะห์เป็นหลักสำคัญ จึงแตกต่างจากการประเมินรูปแบบอื่นและมีความสมเหตุสมผลเป็นอย่างมาก

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 1990)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรนี้เป็นผลของการประเมินหลักสูตรของคณะกรรมการสมาคมเกียรตินิยมการศึกษา (The Phi Delta Kappa Committee) ที่ทำการประเมินโครงการจัดการศึกษาโดยการนำของแดเนียล แอนด์ สตัฟเฟิลบีม (Deniel L. Stufflebeam) บางครั้งเรียกว่า CIPP Model ซึ่งย่อมาจากคำว่า Context, Input, Process และ Product

การประเมินหลักสูตรตามหลักการของสตัฟเฟิลบีม ได้แก่ การประเมินภาคบริบท (Context) ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) สตัฟเฟิลบีมได้ให้ความหมายของแต่ละส่วนไว้ดังนี้ (Stufflebeam. 1971 : 236, อ้างถึงใน วิชัย ดิสรสระ. 2535 : 122)

(1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหลักสูตร เพื่อหาความสมเหตุสมผลของภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาหลักสูตร เช่น ปรัชญา สภาพและความต้องการของสังคม นโยบาย และแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ การประเมินในภาคบริบทนี้จะช่วยให้มีหลักการที่แน่นอนอันจะช่วยในการกำหนดขอบข่ายของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้อย่างชัดเจน

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ ครู นักเรียน สื่อการเรียนการสอน และการกำหนดรูปแบบของการดำเนินการต่าง ๆ สตัฟเฟิลบีมได้ตั้งข้อสังเกตว่า การประเมินทางการศึกษานั้นยังขาดการประเมินปัจจัยนำเข้าในภาคของการปฏิบัติ เช่น ความตั้งใจของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร เอกสารในวิชาชีพ โครงการทดลองเพื่อนำร่องการประเมินนี้จะช่วยให้สามารถออกแบบและใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมแรง การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การประเมินกระบวนการนี้จะช่วยให้ทราบถึงระดับประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ผลกระทบที่มีต่อส่วนอื่นของระบบการจัดการศึกษาความเป็นไปได้ ตลอดจนทั้งข้อบกพร่องอื่น ๆ ของการปฏิบัติ

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินที่เกิดจากการใช้หลักสูตรหรือคุณภาพของนักเรียนที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ ค่านิยม การประเมินนี้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในตอนต้นที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น หรือปัจจัยนำเข้า และกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลผลิต จะช่วยให้ทราบถึงคุณภาพของนักเรียน หรือประสิทธิภาพของหลักสูตรและการเรียนการสอนนั่นเอง

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 241-242) ได้กล่าวถึงรูปแบบ CIPP นี้เป็นการประเมินข้อมูล 4 ประเภท คือ

(1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาวะแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม ปัญหาและความต้องการต่าง ๆ เพื่อชี้ให้เห็นว่าควรกำหนดจุดมุ่งหมายอย่างไรจึงจะสนองความต้องการและแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ในกรณีที่การประเมินหลักสูตรไม่ใช่อยู่ในขั้นการวางแผน แต่ใช้มาระยะหนึ่งแล้วต้องการประเมิน การประเมินในส่วนนี้ก็คือการประเมินหลักสูตรในเรื่องจุดมุ่งหมาย

หรือจุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาสาระที่มีอยู่ในหลักสูตร เพื่อตรวจสอบว่าสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมหรือบริบท ปัญหาและความต้องการหรือไม่อย่างไร

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร นักเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ งบประมาณ เป็นต้น เพื่อตรวจสอบดูว่าปัจจัยตัวป้อนเหล่านั้นเป็นอย่างไร มีผลหรือมีส่วนช่วยให้การใช้หลักสูตรในเชิงปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่อย่างไร

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรในชั้นปฏิบัติการหรือประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรเพื่อตรวจสอบดูว่ากิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ของการใช้หลักสูตรในสภาพที่เป็นจริงเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือข้อบกพร่องหรือไม่ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับการสอน การบริหาร เป็นต้น

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้น โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงใด อาจพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ภาวะการทำงานหรือการศึกษาต่อ เป็นต้น

อ้าง บัควี (2542 : 339-341) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินของสตฟเฟิลบีม จะต้องประเมินสิ่งที่สำคัญ 4 ประการ คือ

(1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินในขั้นการวางแผน (Planning) จุดมุ่งหมายของการประเมินคือ เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์ที่สิ่งแวดล้อม ความต้องการและปัญหาต่าง ๆ เป็นการประเมินในลักษณะที่เป็นมหภาค (Macro Analytic) ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาภายนอกที่เป็นแรงกดดันอยู่นั้นมีผลต่อสภาพปัจจุบันอย่างไร และผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ควรกำหนดจุดมุ่งหมายอย่างไร จึงจะสนองความต้องการและแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้ การประเมินในขั้นนี้ อาจใช้เทคนิคหลายอย่าง เช่น การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) การตรวจสอบทบทวน (Review Technique) การสำรวจความคิดเห็น (Opinion Survey Technique) และการประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Expert Conference)

การประเมินบริบทนี้มีความสำคัญมากเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลง อาจมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย (Homeostatic Change) ได้แก่ การเปลี่ยนเทคนิคหรือการกระทำบางอย่าง แต่ยังคงรักษาสภาพเดิมของจุดมุ่งหมายและอื่น ๆ ไว้ หรือมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Incremental Change) ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหญ่คือ เปลี่ยนโดยสิ้นเชิงเพื่อให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ที่คิดไว้ (Metamorphic Change) หรือมุ่งเปลี่ยนแปลงโดยนำเอานวัตกรรมใหม่หรือสร้างสิ่งใหม่เข้ามาทดแทนสิ่งที่มีอยู่เดิม (Neomobilistic Change)

(2) การประเมินผลปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินในขั้นการจัดทำโครงการหรือโครงสร้าง (Programming or Structuring) จุดมุ่งหมายของการประเมินคือ การพิจารณาว่าจะใช้ทรัพยากรอย่างไรจึงจะบรรลุผลตามจุดหมาย วิธีการที่ใช้ในการประเมินมีหลายวิธีคือ ตรวจสอบดูว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความสามารถเพียงพอหรือไม่ ยุทธศาสตร์หรือวิธีการที่จะปฏิบัติการให้บรรลุผลควรเป็นอย่างไร และการนำเอายุทธศาสตร์ไปใช้ควรเป็นอย่างไร ผลของ

การประเมินปัจจัยนำเข้าก็คือวิธีการหลาย ๆ แบบที่มองในแง่ของต้นทุนและผลกำไรที่จะได้รับ มีข้อที่พึงสังเกตอยู่ว่าในขณะที่การประเมินบริบทมีลักษณะเป็นมหภาค การประเมินปัจจัยนำเข้ามีลักษณะเป็นจุลภาค ในการประเมินประเภทนี้ผู้ประเมินจะต้องตั้งคำถามหลายข้อ เช่น จุดหมายที่กำหนดขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้หรือไม่ มีโอกาสบรรลุผลหรือไม่ วิธีการที่มีใช้อยู่จะช่วยให้การปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่ ควรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง ในแง่ของผลได้ผลเสีย วิธีการที่จะนำมาใช้จะให้ผลอย่างไร มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้หรือไม่

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินผลในขั้นปฏิบัติการ (Implementing) การประเมินประเภทนี้เริ่มขึ้นหลังจากที่นำเอาหลักสูตรหรือโครงการที่จัดทำขึ้นไปใช้ในสภาพที่เป็นจริง จุดมุ่งหมายของการประเมินนี้ก็เพื่อส่งข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) มาให้ผู้ปฏิบัติงาน ถ้าแจกแจงให้ละเอียดลงไปก็อาจจำแนกจุดมุ่งหมายออกได้ 3 ประการ คือ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง หรือทำนายข้อบกพร่องที่จะเกิดขึ้น อาจเป็นข้อบกพร่องของโครงการหรือของการปฏิบัติ ประการที่สองคือ การให้ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงาน และประการสุดท้ายคือ เพื่อประโยชน์ในการเก็บหลักฐานการปฏิบัติงาน

การประเมินกระบวนการทำได้หลายวิธี วิธีแรกคือการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องว่าจะอะไร คือสาเหตุของข้อบกพร่อง เช่น ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนด้วยกัน ผู้เรียนด้วยกัน หรือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตรวจสอบระบบการสื่อสาร การสนับสนุนจากส่วนกลางในด้านการเงิน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ บุคลากร วิธีที่สองคือ การคาดการณ์ล่วงหน้าว่าควรทำอะไรที่ไหน อย่างไรตัวอย่างในเรื่องนี้ได้แก่ การเลือกโรงเรียนเพื่อทำการทดลองหลักสูตร เป็นต้น และวิธีที่สามคือ การเปรียบเทียบสิ่งที่จะต้องทำและได้ทำไปแล้วว่ามีช่องว่างหรือไม่อย่างไร เช่น ถ้ากำหนดว่าจะมีการสอนเนื้อหาวิชานี้ ก็ตรวจสอบว่าในการปฏิบัติจริงได้สอนหรือไม่ หลักฐานการตรวจสอบจะชี้ให้เห็นว่าข้อบกพร่องเกิดจากอะไร

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินในขั้นทบทวน (Recycling) จุดมุ่งหมายของการประเมินประเภทนี้ เพื่อตรวจสอบผลที่ได้รับว่าเป็นอย่างไร เป็นไปตามจุดหมายหรือไม่ การประเมินไม่จำเป็นต้องทำเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการหรือโครงการ จะทำเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเหมาะสม สิ่งสำคัญที่การประเมินผลประเภทนี้ต้องมีคือเกณฑ์มาตรฐานที่จะต้องกำหนดขึ้น หรือจะใช้เกณฑ์มาตรฐานที่มีผู้จัดทำไว้แล้วก็ได้

สจิด อุทรานันท์ (2532 : 288-289) กล่าวถึงรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของคณะกรรมการสมาคมทางด้านหลักสูตร (Phi Delta Kappa) ได้รับการพัฒนามาจากแนวความคิดในการประเมินโครงการของสตีฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) การประเมินในรูปแบบนี้นิยมเรียกขื่อย่อว่า CIPP Model โดยหลักการของการประเมินหลักสูตร ตามรูปแบบ CIPP Model จะมุ่งการประเมินสภาพการณ์ต่าง ๆ ของหลักสูตร 4 ส่วนด้วยกัน คือ

(1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation - C) เป็นการประเมินสภาพปัญหา และความต้องการของสังคม ตลอดจนปรัชญาและแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation – I) เป็นการตรวจสอบสภาพและความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น อาคาร สถานที่ บุคลากร งบประมาณ ฯลฯ

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation – P) เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นต้น

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation – P) เป็นการประเมินผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรว่าตรงกับเจตนารมณ์และเป้าหมายของหลักสูตรหรือเป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของสังคมเพียงใด

การประเมินหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model นี้เป็นการประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุด หรือจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งก็คือ การประเมินหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model เป็นแนวทางในการดำเนินการนั้นก็คือการประเมินระบบหลักสูตรนั่นเอง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 252-253) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่เรียกว่า CIPP คือ Context, Input, Process, Product พิจารณาเห็นว่าจุดประสงค์ของการประเมินทางการศึกษา ก็คือการรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจถ้าได้อาศัยการวิเคราะห์ระบบมาช่วยจะทำให้การประเมินมีความชัดเจนขึ้น รูปแบบการประเมิน CIPP ประกอบด้วย 4 ส่วนด้วยกันคือ

1. การประเมินสถานะแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ซึ่งหมายถึงสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองทั่ว ๆ ไป ที่จะเป็นตัวการสำคัญในการโน้มนำการศึกษา เพราะสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำกับ และมีอิทธิพลต่อกิจกรรมที่เกิดขึ้นเสมอ การประเมินสถานะแวดล้อมนี้จะทำให้ทราบทิศทาง และช่วยในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า คือการศึกษาองค์ประกอบที่จะนำเข้าไปสู่ระบบหรือกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น นักเรียน ได้แก่ สถิติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ ทักษะ และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวด้านอื่น ๆ ก่อนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน นอกจากตัวผู้เรียนแล้วยังมีตัวครู งบประมาณ ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดได้อีกมากมาย ผู้ประเมินจะต้องกำหนดว่า จะประเมินเรื่องใดควรมีกรอบการประเมินที่ชัดเจน

3. การประเมินกระบวนการ ส่วนนี้หมายถึง การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ว่า เป็นไปตามจุดประสงค์ได้มากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่

4. การประเมินผลผลิต คือ การประเมินผลผลิตและผลกระทบของโปรแกรมว่า ได้ผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่เป็นการกระทำเพื่อการตัดสินใจเริ่มวงจรของการประเมินใหม่ การประเมินส่วนนี้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนมาแล้วผู้ประเมินต้องการจะประเมินว่าผลผลิตของผู้เรียนทั้งทางสติปัญญา ร่างกายและเจตคติได้เปลี่ยนแปลงไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหรือไม่ประการใด โดยเปรียบเทียบกับผลก่อนที่จะได้รับการจัดกระทำหรือกระบวนการนั่นเอง

แดเนียล สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 1970, อ้างถึงใน ส.วาสนา ประมวลพฤษ. 2544 :132-137) ได้เสนอรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ประกอบด้วยการประเมิน 4 อย่าง คือ

1. การประเมินสภาวะแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการและความจำเป็นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการศึกษา ตลอดจนศึกษาปัญหาอุปสรรคทั้งในและนอกระบบสังคมปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในด้านกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ตลอดจนระบบการบริหารระบบการจัดการ เพื่อวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่และเป็นทางเลือกที่มีโอกาสทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการได้มากที่สุด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าการดำเนินงานตามโครงการนั้นจะมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรเพื่อที่จะได้สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

4. การประเมินผลผลิตหรือผลงาน (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ทราบว่าโครงการนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ โดยพิจารณาว่าผลที่ได้รับบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด หรือดูว่าผลจากโครงการคุ้มค่าหรือไม่

โดยสรุปการประเมินในข้อ 1 และ 2 เป็นการประเมินเพื่อวางแผนโครงการ ส่วนการประเมินในข้อ 3 เป็นการประเมินขณะดำเนินการ และการประเมินในข้อ 4 เป็นการประเมินหลังดำเนินงาน

การประเมินแบบ CIPP มีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการต่าง ๆ ต่อเนื่องกันเป็นวัฏจักรที่ครบวงจร เป็นแนวคิดริเริ่มแห่งการประเมินที่ต่อเนื่องและการนำผลการประเมินมาปรับแผนและการดำเนินงาน การประเมินนี้เป็นต้นแบบของการประเมินอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ ผลของการประเมินมีประโยชน์ต่อผู้มีหน้าที่ตัดสินใจ และยังสามารถใช้เพื่อตรวจสอบการตัดสินใจครั้งก่อน ๆ ได้อีกด้วย เช่น ข้อมูลที่ได้จากการประเมินกระบวนการอาจช่วยให้ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจได้ทบทวนโครงสร้างที่ได้ตัดสินใจไปแล้วว่าเหมาะสมหรือไม่ และยังได้ทบทวนปัจจัยเบื้องต้นอีกครั้งหนึ่ง ข้อคิดในการประเมินดังกล่าวนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกับการตัดสินใจ นอกจากนี้ ธรรมชาติของการประเมินแบบนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบจากสภาวะแวดล้อมที่มีอิทธิพลหรือส่งผลกระทบต่อประเมินอย่างมาก (ส.วาสนา ประมวลพฤษ. 2544 : 137)

รูปแบบการประเมินองค์กรแบบสมดุล หรือแบบ BSC (Balanced Scorecard)

รูปแบบ BSC เป็นแนวคิดของโรเบิร์ต แคปแลน และเดวิด นอร์ตัน (Kaplan and Norton 1996, อ้างถึงใน วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. 2546 : 127) ที่ได้เสนอแนวคิดเรื่องการใช้วัตถุประสงค์ 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต/การพัฒนา มาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร และเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมิน ใช้ในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) ถ้าองค์การประสบความสำเร็จด้านการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงินควรเป็นอย่างไรในสายตาของผู้ถือหุ้น

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) เพื่อให้องค์การบรรลุวิสัยทัศน์ ควรจะตอบสนองลูกค้าอย่างไร

3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Processes Perspective) เพื่อตอบสนองความพอใจของผู้ถือหุ้นและลูกค้า องค์การควรมีกระบวนการที่เป็นเลิศอะไรบ้าง

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต (Learning and Growth Perspective) เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ จะทำอย่างไรที่จะรักษาความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาซึ่งการกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละมุมมองต้องสมดุลกันไม่เน้นด้านใดด้านหนึ่ง และในการสร้างเครื่องมือวัดผลองค์การ โดยที่องค์การจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) การวัด (Measures) เป้าหมาย (Targets) และการริเริ่มดำเนินการ (Initiatives)

ดังนั้น เมื่อนำหลักการ BSC มาใช้สำหรับการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา จำเป็นจะต้องปรับให้สอดคล้องและเหมาะสม ธีรดี ไทยอุทิศ (2547 : 11-19) ได้ปรับชื่อแต่ละมุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน เปลี่ยนเป็น มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านลูกค้า เปลี่ยนเป็น มุมมองด้านนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง มุมมองด้านกระบวนการภายใน เปลี่ยนเป็น มุมมองด้านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ยังคงชื่อเดิมไว้ และในการกำหนดกรอบรายละเอียดของการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมในแต่ละมุมมอง เพื่อให้เกิดความสมดุลและมีความเป็นเหตุเป็นผลกัน มีรายละเอียดดังนี้

1. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร เป็นการประเมินการใช้จ่ายงบประมาณและทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ การประเมินค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลที่ได้รับ

2. มุมมองด้านนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง เป็นการประเมินผลผลิต คือ วัตถุประสงค์ทางการเรียนของนักเรียน และการประเมินด้านความพึงพอใจในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง

3. มุมมองด้านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เป็นการประเมินด้านการจัดทำหลักสูตร การบริหารหลักสูตร การประเมินการใช้หลักสูตร และคุณภาพการสอน

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา เป็นการประเมินความสามารถของผู้บริหารในการใช้หลักสูตร ความสามารถในการสอนของครูผู้สอน ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูในการปฏิบัติงาน

จากการศึกษารูปแบบการประเมินต่าง ๆ ผู้วิจัยเห็นว่าการประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบ CIPP น่าจะเหมาะสมที่สุดเพราะสามารถประเมินได้ทั้งด้านบริบท ปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลผลิต ทำให้ได้ข้อมูลทั้งกว้างและลึกสามารถนำมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การติดตามและประเมิน การจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเครือข่าย มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมิน การเตรียมความพร้อมและจัดทำหลักสูตรโรงเรียนเครือข่ายการศึกษาขั้นพื้นฐานสรุปผลดังนี้ บุคลากร ของโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับมากใน 3 อันดับแรก คือ การจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การออกแบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการกำหนดโครงสร้าง หลักสูตรและการจัดสัดส่วนเวลาเรียน สำหรับบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยในเรื่องการใช้ กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ปัญหาที่พบของโรงเรียนเครือข่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาไม่ชัดเจน ครูขาดความมั่นใจในการจัดทำ หลักสูตร สถานศึกษา เวลาในการจัดทำหลักสูตรไม่เพียงพอ และบุคลากรมีภาระงานมาก

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546 ข : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การติดตามและ ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายในระดับ มัธยมศึกษา สรุปผลดังนี้ ปัจจัยในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความรู้และมีความ ตระหนักในการจัดการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีความเป็นผู้นำทางวิชาการในระดับมาก ชุมชนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและมีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับปาน กลาง ในการใช้หลักสูตร สถานศึกษาส่วนใหญ่ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดครู เข้าสอนตรงตามวุฒิ ตรงกับความรู้ความสามารถในกลุ่มสาระที่สอน แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาด แคลนครู มีการวางแผนนิเทศ ผลผลิตของการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู นักเรียน และ ชุมชน มีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในระดับมาก และนักเรียนมากกว่าร้อยละ 93.0 ผ่านเกณฑ์การประเมินของทุกกลุ่มสาระ

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2546 ค : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การติดตามและ ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2545 มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินการใช้ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 สรุปผลดังนี้ สถานศึกษามีการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ การ ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการ/วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน และการจัดครูเข้าสอนตรงตามความรู้ความสามารถ บุคลากรใน สถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการนิเทศติดตามการใช้ หลักสูตรอยู่ในระดับมาก หลักสูตรสถานศึกษามีความเหมาะสมเพราะเป็นหลักสูตรที่ตรงตามความ ต้องการของท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรมให้เกิดการ เรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในผลการเรียนรู้ของนักเรียน และครูมี ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1 สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การติดตามผลการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนาร่อง ในปีการศึกษา 2546 เขตการศึกษา 1 (2) เปรียบเทียบผล การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสังกัดของ สถานศึกษา (3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา สรุปผลดังนี้ ผลการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตร เขตการศึกษา 1 อยู่ใน ระดับมาก การจัดทำสาระหลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านสรุปผลการดำเนินการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตร จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม และสังกัดของสถานศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตร เขตการศึกษา 1 ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ประกอบการจัดทำหลักสูตรและงบประมาณไม่เพียงพอ ชุมชนและผู้ปกครองยังไม่เห็นความสำคัญ ของหลักสูตร สถานศึกษาขนาดเล็กมีบุคลากรไม่เพียงพอไม่ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นโยบายใน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไม่เน้นมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ครูมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการ จัดทำสาระการเรียนรู้มีน้อย การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง และระบบข้อมูล สารสนเทศของสถานศึกษายังไม่เป็นระบบ

นงนภัส บุญเหลือ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนปทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนปทุมอนุสรณ์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ และด้านประสิทธิผล โดยใช้รูปแบบ การประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 190 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 4 คน ครูผู้สอนจำนวน 5 คน และกรรมการสถานศึกษา จำนวน 14 คน นักเรียนชั้น ประถมปีที่ 3 จำนวน 18 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามผู้เรียนและคณะกรรมการสถานศึกษา แบบสัมภาษณ์และแบบวิเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปผล ดังนี้ หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตและด้าน ประสิทธิภาพมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผลกระทบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปาน กลาง ด้านบริบทหลักสูตรพบว่า ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้าพบว่า คุณลักษณะของผู้เรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร สื่อวัสดุ/อุปกรณ์ งบประมาณ อาคารสถานที่และเวลาเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงจำนวนเวลาเรียน ด้าน กระบวนการ พบว่าการบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษาและการนิเทศติดตามผล มี ความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ด้านผลผลิต พบว่าผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความ

พึงพอใจต่อผลงานทางวิทยาศาสตร์ มีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงความสามารถในการนำทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านผลกระทบ พบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนและความต้องการของชุมชน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่ควรปรับปรุงนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชุมชน และการพัฒนาชิ้นงานวิทยาศาสตร์ ด้านประสิทธิผล พบว่า ความคงทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนให้มีจิตวิทยาศาสตร์มากขึ้น

สรินทร์ อรอมรัตน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชา สื่อสารการกีฬา โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตร CIPP Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 10 คน หัวหน้างานหลักสูตร จำนวน 2 คน หัวหน้าโปรแกรม จำนวน 2 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 28 คน นักศึกษา จำนวน 41 คน บัณฑิต จำนวน 40 คน และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 143 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้างานหลักสูตรหัวหน้าโปรแกรม และอาจารย์ผู้สอน แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้สอบถามนักศึกษา บัณฑิต และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปผลดังนี้

บริบทหลักสูตรเกี่ยวกับปรัชญา นโยบาย แนวคิดทางการศึกษา แผนการพัฒนาสาขาวิชาของวิทยาลัยพลศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และหลักสูตรมีการประยุกต์นำไปใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับการจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่สนับสนุนและเอื้อต่อการเรียนการสอน และสนองความต้องการของผู้ใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ นักศึกษามีผลการเรียนจากโรงเรียนเดิมอยู่ในเกณฑ์ไม่ค่อยดี ยังขาดวินัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียน ภาควิชาปฏิบัติและแหล่งค้นคว้าไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ

กระบวนการ เกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับหลักสูตรนี้ให้มากขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์ตรง และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ผลผลิต เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีความเหมาะสมในระดับมาก บัณฑิตมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร แต่ยังขาดความเข้มข้นในการฝึกปฏิบัติด้านกีฬา ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และควรจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้มากขึ้น

อรัญญา จุลกรานต์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และเปรียบเทียบความคิดเห็น

ของผู้บริหารและผู้สอนภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายวิชาการ จำนวน 216 คน และผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จำนวน 432 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และดำเนินการหาประสิทธิภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเห็นว่าด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต มีความเหมาะสมในระดับพอใช้หรือปานกลาง ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้บริหารและผู้สอนภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ชูศรี ธนาประเสริฐสุข (2541 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2525 โดยใช้แบบจำลองซีเป็นรูปแบบประเมิน สรุปผลดังนี้ การประเมินบริบทพบว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมีความเป็นเอกลักษณ์ในวิชาชีพอยู่ในระดับมาก สำหรับความมุ่งหมายของหลักสูตรด้านการนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร ด้านจำนวนหน่วยกิตรวม หน่วยกิตในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชาแกนทางธุรกิจ หมวดวิชาชีพ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม เนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และของผู้เรียน ความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ มีความเหมาะสมในระดับมาก ปัจจัยเบื้องต้น ด้านอาจารย์ทางด้านคุณภาพของตำราเรียน ความสะดวกในการบริการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ปัจจัยเบื้องต้น ด้านนักศึกษา ความเพียงพอของอุปกรณ์การสอน คุณภาพของอุปกรณ์การสอน ความสะดวกในการบริการอุปกรณ์การสอน ความเพียงพอของตำราเรียน ความเพียงพอของเอกสารประกอบหลักสูตร คุณภาพของเอกสารประกอบหลักสูตร ความเพียงพอของสถานที่เรียน คุณภาพของสถานที่เรียน ความสะดวกในการบริการ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง กระบวนการผลิต มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านการเตรียมการหลักสูตร ด้านการประเมินผลหลักสูตร ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน ด้านการวัดและประเมินผล สำหรับด้านการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และด้านการเตรียมการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีคุณลักษณะทั่วไป และคุณลักษณะทางวิชาชีพตรงตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก

แววตา พุกษา (2550) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) ประเมินในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ จำนวน 34 คน ผู้บริหาร จำนวน 16 คน ครู จำนวน 115 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 235 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สรุปผลดังนี้ ผลการประเมิน

โครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริบทและกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับปานกลาง ผลการประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านผลผลิตเมื่อเทียบกับเกณฑ์ คือ ร้อยละ 80 พบว่า อยู่ในระดับพอใช้

นิธินันท์ สนตุ่น (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 การจัดการการตลาด เป็นการวิจัยเชิงประเมิน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 การจัดการการตลาด ภาคการศึกษาที่ 2/2554 และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการ พัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ แหล่ง ข้อมูลประเภทเอกสาร และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยทุกคนเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ที่ได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี จำนวน 4 ลักษณะ โดยพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูลหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา MKT 524 และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดกลุ่มตามประเด็นที่ต้องการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ของการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 การจัดการการตลาด พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกตัวแปร สำหรับตัวแปรที่ควรนำมา พิจารณาเป็นพิเศษเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าประกอบด้วย คุณวุฒิของอาจารย์ ผู้สอน ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของโครงการสอน แผนการสอน เอกสาร ประกอบการสอน และการจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน และด้านกระบวนการ ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 มีจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ด้านบริบท จำนวน 3 ข้อ ด้านปัจจัยนำเข้า จำนวน 5 ข้อ ด้านกระบวนการ จำนวน 4 ข้อ และด้านผลผลิต จำนวน 3 ข้อ โดยสารสนเทศและข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมินควรนำไปใช้ประโยชน์ในการ วางแผนพัฒนาและปรับปรุงในปีการศึกษา 2555

นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ พุทธศักราช 2532 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบท อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์ และ นักศึกษา มีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ วัสดุ การศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนบัณฑิตเห็นว่าเป็นความ เหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการ อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต มีความเห็นว่าการ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ด้านผลผลิตของหลักสูตร ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตและบัณฑิต มีความเห็นว่า ประสิทธิภาพของบัณฑิต มีความเหมาะสมในระดับมาก ข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิด สรุป ได้ดังนี้ เพื่อให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ พุทธศักราช 2532 มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจน และครอบคลุมการจัดการเรียน การสอน สำหรับโครงสร้างของหลักสูตร ควรเพิ่มชั่วโมงการฝึกปฏิบัติงาน เพิ่มชั่วโมงการสนทนา ภาษาอังกฤษ เพิ่มกลุ่มวิชาเอก และกลุ่มภาษา ส่วนเนื้อหาวิชาควรปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีปัจจุบัน

พชรินทร์ ศรีสวัสดิ์ (2546) ได้วิจัยเรื่อง ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบซีพีพี (CIPP Model) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย อาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ที่รับผิดชอบสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักศึกษา ปริญญาโท มหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ และการสนทนากลุ่มผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบทของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและ สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ ส่วนโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสม ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์มีวุฒิการศึกษาอยู่ในลำดับชั้น A ตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในลำดับชั้น C ผลงานทางวิชาการ อยู่ในลำดับชั้น A การแบ่งภาระงานมีความเหมาะสมคุณสมบัติของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาเป็นไป ตามเกณฑ์ ทรัพยากรมีความเพียงพอ คุณภาพเหมาะสม และมีความสะดวก ด้านกระบวนการจัดการ เรียนการสอน การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและกรรมการที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ปฏิบัติจริงมีความสอดคล้องกับบทบาทที่คาดหวังของมหาบัณฑิต และนักศึกษา กระบวนการสอบวิทยานิพนธ์อยู่ในลำดับชั้น A กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ด้าน ผลผลิตของหลักสูตร จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในลำดับชั้น D ส่วนการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต เป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชาในระดับพอใจมากขึ้นไป

แพรวพรรณ จันทร์อัมพร (2540 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ (งาน เลือก) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ผลการศึกษามี ดังนี้ การประเมินบริบท ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ศึกษานิเทศก์ กรรมการศึกษาและนักเรียน เห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ ด้านโครงสร้างและเนื้อหาวิชา เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และยืดหยุ่นได้ตามสภาพของท้องถิ่น การประเมินปัจจัยนำเข้า ด้านบุคลากร ส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียน ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรนี้ แต่มีประสบการณ์ ด้านการสอน ด้านบริเวณและอาคารสถานที่ ส่วนใหญ่เห็นว่าโดยทั่วไปเหมาะสมกับรายวิชาที่เปิดสอน ด้านงบประมาณเห็นว่ายังไม่เพียงพอ ด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน เห็นว่ามีความสำคัญต่อการ จัดการเรียนการสอน และควรเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมมากที่สุด การประเมินกระบวนการ ด้านการบริหารหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า กระบวนการบริหารและการให้บริการเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับปัจจัยที่มีอยู่ ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมิน โดยทั่วไปจัดได้เหมาะสม แต่ควรมีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานนักเรียน และให้ชุมชน ได้ประเมินการปฏิบัติงานของโรงเรียนด้วย ด้านการประเมินผลผลิตผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ และ

กรรมการศึกษาเห็นว่า นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า คุณลักษณะที่ได้จากการเรียนวิชานี้มากที่สุดคือ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน และงานที่เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ

พรพรรณ โชติพิทักษ์วัน (2544) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 โรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 โรงเรียนนาร่อง ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต 2) เปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 โรงเรียนนาร่อง ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เมื่อจำแนกสถานภาพของผู้ปกครองตามช่วงชั้นการเรียนของผู้เรียน อาชีพ และรายได้ 3) เปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 โรงเรียนนาร่อง ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เมื่อจำแนกสถานภาพของผู้เรียนตามช่วงชั้นการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 6 คน ผู้สอนจำนวน 9 คน ผู้ปกครอง จำนวน 201 คน และผู้เรียน จำนวน 281 คน ในโรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตตรวจราชการที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบตรวจสอบเอกสาร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนตรงส่วนเอกสาร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนตรงส่วนมาตรฐาน ค่า t-test independent ค่า F-test ทดสอบ ความแตกต่างรายคู่โดยใช้ Scheffe's method และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยภาพรวมและรายด้าน มีความเหมาะสม ส่วนผลการประเมินหลักสูตรของผู้เรียนในด้านผลผลิตพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผลการประเมินหลักสูตรของผู้สอนในด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านผลผลิต พบว่าไม่เหมาะสม คือด้านปัจจัยเบื้องต้น มีสื่อการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เพราะอุปกรณ์ชำรุด ใช้ไม่ได้ งบประมาณที่ใช้ซ่อมแซมมีน้อย และผู้สอนภาษาอังกฤษต้องรับผิดชอบสอนรายวิชาอื่น ๆ ด้วย และด้านผลผลิต คือ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่น่าพอใจ และผลการเปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกสถานภาพของผู้ปกครองตามช่วงชั้นการเรียนของผู้เรียน และอาชีพ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ส่วนด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม เมื่อจำแนกสถานภาพของผู้เรียนตามช่วงชั้นการเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มานิตย์ จินตามงคล (2549) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินการนิเทศภายในโรงเรียนด้วยรูปแบบการประเมินแบบ CIPP ในสหวิทยาเขตวิทยาสาทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินโครงการนิเทศภายในโรงเรียนด้วยรูปแบบการประเมินแบบ CIPP ในสหวิทยาเขตวิทยาสาทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 และเปรียบเทียบผลการประเมินจำแนกตามตำแหน่ง อัตรากำลัง บทบาท และประสบการณ์การนิเทศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับโครงสร้างของการนิเทศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การประเมินด้านสภาพแวดล้อม คุณลักษณะของบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น การบริหารกระบวนการนิเทศภายใน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การประเมินด้านผลผลิต ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นและด้านกระบวนการจำแนกตามบทบาทการนิเทศพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

มาเรียม นิลพันธ์ (2543) วิจัยประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายโอนความรู้ เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โดยใช้แนวคิดการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การตรวจเอกสารหลักสูตร สอบถามความคิดเห็นและสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรจากกลุ่มเป้าหมาย 6 กลุ่ม ได้แก่ผู้บริหาร จำนวน 2 คน คณะกรรมการดำเนินงาน/อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 9 คน ผู้สอน/กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ จำนวน 18 คน ผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 23 คน นักศึกษา 103 คน และบัณฑิต จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบตรวจเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติคือค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ วัตถุประสงค์หลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด โดยมีความคิดเห็นว่างานหน่วยกิตมากเกินไป

3. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยของอาจารย์มีศักยภาพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความเหมาะสมห้องปฏิบัติการเชื่อมต่อ Internet ห้องทำงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4. ผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีการตรวจสอบงาน และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ อย่างชัดเจนเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการบริการด้านธุรการ การยื่นคำร้องต่างๆ การจัดการเรียนการสอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน

5. ผลการประเมินด้านผลผลิต ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความคิดเห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความเป็นผู้นำทางวิชาการ/วิชาชีพ มีความสามารถพัฒนาหลักสูตรได้ และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบัณฑิตที่จบการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรมีคุณลักษณะที่เหมาะสม

6. ผลการประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก บัณฑิตมีความคิดเห็นในภาพรวมว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ บัณฑิตได้นำความรู้ที่ได้เรียนไปสร้างผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน และผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงานได้รับผลประโยชน์ตรงตามที่คาดหวัง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้รับเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานต่างๆ ในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน

7. ผลการประเมินด้านประสิทธิผล ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตส่งผลต่อประสิทธิภาพด้านวิชาการภายในหน่วยงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือประสิทธิภาพด้านการจัดการของหน่วยงาน

8. ผลการประเมินด้านความยั่งยืน ในภาพรวมและรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การพัฒนาวิชาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การศึกษาดูงานในประเทศ

9. ผลการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือบัณฑิตนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและประยุกต์กับตามความต้องการของชุมชนโดยการปรับปรุงและการนำไปใช้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีใหม่ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้รับเชิญเป็นวิทยากรด้านหลักสูตรการสอนและการนิเทศ

10. ผลการศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ด้านบริบทพบว่า โครงสร้างรายวิชาในหลักสูตร (แผน 2) มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป ควรลดจำนวนหน่วยกิตโดยปรับความซ้ำซ้อนในบางรายวิชา ด้านปัจจัย

กธ
LB
236275
01/246
2556

นำเข้าพบว่า วิชาบังคับแกนบางรายวิชาผู้เรียนแต่ละกลุ่มวิชามีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนควรมีการแบ่งกลุ่มย่อยผู้เรียนตามกลุ่มวิชาหรือตามระดับพื้นฐานความรู้ความสามารถด้านกระบวนการ พบว่า แนวการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาฝึกปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรและการสอนยังไม่เป็นระบบ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาใช้กระบวนการสืบเสาะ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากขึ้น การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ขาดความชัดเจนและไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาควรรับนักศึกษาที่สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ของตนเองในแต่ละด้าน ด้านผลผลิตพบว่าส่วนหนึ่งแต่งกายไม่เหมาะสม ขาดวินัยและความรับผิดชอบ ควรสร้างความตระหนัก และทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาปริญญาเอก ด้านผลกระทบ พบว่าขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและเวทินำเสนอผลงานวิชาการระดับนานาชาติ ดังนั้นทางควรสนับสนุนงบประมาณและหาเวทีการนำเสนอผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติ

มีทนา วัฒนอมศักดิ์ (2553) วิจัยประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์และการสอบถาม โดยอาศัยรูปแบบ CIPP ในการประเมินและวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเหมาะสมด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา ได้แก่ 1) เพิ่มการประชาสัมพันธ์ 2) ปรับหลักสูตรเป็นปริญญาต่อเนื่อง 3) เปิดโอกาสทางการศึกษา 4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ 5) เปิดหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิตที่หลากหลาย 6) ปรับหลักสูตรให้เข้มข้น 7) ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม 8) ปรับปรุงแหล่งค้นคว้า 9) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์ (2544) ได้วิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยใช้รูปแบบการประเมินของ CIPP Model คือ บริบท ปัจจัยป้อนเข้า กระบวนการ ผลผลิต ประชากร ได้แก่ มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ผู้บังคับบัญชาหน่วยงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการสนทนากลุ่ม แบบประเมินตนเองและแบบประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท ความต้องการการใช้หลักสูตร ทุกกระบวนการวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเป็นที่ต้องการมีประโยชน์ ทั้งในด้านการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเองและเพื่อนครูด้วยกัน ด้านปัจจัยองค์ประกอบเบื้องต้นของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างและเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการสภาพการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนเป็นที่พอใจ ด้านผลผลิตผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

วารสารณ์ กุประดิษฐ์ และคณะ (2555) ได้วิจัยเรื่อง โครงการวิจัยประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 2554 โดยใช้ CIPP Model มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งมีองค์ประกอบด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านผลผลิต และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต การวิจัยเป็นแบบผสมผสานเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 262 คน ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการพยาบาล 3 คน ผู้บริหารหลักสูตร 7 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่บัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2554 จำนวน 44 คน ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 44 คน อาจารย์พยาบาลจำนวน 30 คน นักศึกษาพยาบาลจำนวน 134 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบลัดส่วนตามชั้นปี เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จำนวน 3 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.87, 0.88 และ 0.97 ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า ด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ข้อเสนอแนะการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ ควรมีพัฒนาด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การบูรณาการโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเพิ่มความเป็นเลิศที่แตกต่างจากสถาบันอื่น เช่น จิตอาสาในชุมชน เป็นต้น

วิสัยพรณ์ เสรีวัฒน์ (2555) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นหาข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างปี 2553-2554 ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมระหว่าง การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร คือ โรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 381 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า และการวิจัยพหุกรณีศึกษา พื้นที่ในการศึกษา เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล 6 โรงเรียน ใน 6 ภูมิภาค เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง และแบบสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลักในแต่ละโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบทพบว่า วัตถุประสงค์ของโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีความคาดหวังให้นักเรียนมีความเป็นเลิศวิชาการ สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่คุณภาพในระดับมาก แต่ควรจะปรับเป็นมาตรฐานสากลทั้งระบบและทำทุกระดับชั้น ทั่วประเทศ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ครูผู้สอน ผู้บริหาร และ ปัจจัยพื้นฐานในโรงเรียนมาตรฐานสากล มีคุณภาพ อยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอน และ ผู้บริหารขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ควรปรับปรุงให้มีห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ มัลติมีเดีย ทุกกลุ่มสาระ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ด้านกระบวนการ พบว่า การปฏิบัติตาม

แนวนโยบายการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติตามองค์ประกอบการบริหารคุณภาพ 7 หมวด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนโรงเรียนมาตรฐานสากล มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความเป็นเลิศวิชาการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลกอยู่ในระดับมาก และมีกิจกรรมที่นักเรียนและครูจัดขึ้นเพื่อบริการสังคมด้วยจิตสาธารณะ อย่างหลากหลาย รวมถึงได้รับรางวัลจากการแข่งขันในเวทีระดับชาติและนานาชาติมากขึ้น ด้านผลกระทบ พบว่า ครูมีการวิจัยและพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ครูและนักเรียนมีเครือข่ายร่วมพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้น โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียนได้รับเกียรติบัตร รางวัล และเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำคัญต่างๆ ในทุกระดับเพิ่มขึ้น ได้รับคำยกย่องจากสื่อต่าง ๆ และจากชุมชน ผู้ปกครองพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล ให้ความไว้วางใจและเห็นความสำคัญในการเตรียมบุตรหลานเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

สมหวัง พิริยานูวัฒน์ (2552) ทำการประเมินหลักสูตรครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ประเมินด้านต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณภาพของนิสิต ภาระงานของอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตของหลักสูตร โดยการใช้เครื่องมือคือแบบจำลองพฤติกรรมการสอน แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินคุณภาพของนิสิต และการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนิสิต ผลการประเมินสรุปได้ว่า ด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตรพบว่า ได้มีการระบุวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรสอดคล้องกันดี เนื้อหาสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แต่การจัดรายวิชาของจิตวิทยาการศึกษามีจำนวนน้อยและกระจายมากเกินไป ด้านคุณภาพของนิสิตพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทในระดับปานกลาง แต่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและความถนัดเชิงวิชาการอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ พบว่านิสิตรุ่นหลังๆ มีศักยภาพเชิงวิชาการต่ำกว่ารุ่นแรก ๆ ด้านภาระงานของอาจารย์ผู้สอนพบว่า อาจารย์ได้ปฏิบัติงานสอนมากกว่าเกณฑ์ในอุดมคติ อาจารย์บางท่านยังต้องทำหน้าที่ควบคุมหรืออ่านวิทยานิพนธ์ ออกนิตhec ประสพการณ์วิชาชีพของนิสิตปริญญาตรีด้วย อาจารย์ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยน้อยมาก ด้านการบริหารหลักสูตรพบว่า ยังไม่มีประสิทธิภาพ เพราะขาดสถานที่ เจ้าหน้าที่ วิธีการสอบคัดเลือกยังไม่เหมาะสม ระบบอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่มีประสิทธิภาพ นิสิตได้รับการเทียบโอนหน่วยกิตมากเกินไป การสอบภาษาอังกฤษขาดจุดมุ่งหมายที่แน่นอน วิธีการยังไม่เข้ามาตรฐานสากล ระเบียบการคิดรวบยอดดุขฎิบัณฑิตทำให้นิสิตแยกการเรียนกับการสอนออกจากกัน ด้านกระบวนการเรียนการสอนพบว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตยังไม่ทราบถึงปรัชญาของการศึกษาอย่างชัดเจน ขาดแคลนวัสดุที่อำนวยความสะดวกประสิทธิภาพการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนยังไม่เป็นผู้ใฝ่วิจัย การสอนแบบกลุ่มเล็กที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางเป็นพฤติกรรมการสอนการเรียนที่ดี แต่อาจารย์มีกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ด้านผลผลิตของหลักสูตรพบว่า ผลผลิตดุขฎิบัณฑิตได้ต่ำกว่าแผนถึงร้อยละ 85 นิสิต

ต้องใช้เวลาศึกษาถึง 4 ปี 2 เดือน ซึ่งใช้เวลามากกว่าที่ควรเป็น ดุษฎีบัณฑิตรุ่นแรกเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างสูง

สุภาพร แนวบุตร (2540) วิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ นิสิต มหาบัณฑิต และผู้บังคับบัญชามหาบัณฑิต จำนวน 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งใช้แบบจำลองของซีป เป็นแบบการประเมินผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังประชากร จำนวน 84 ชุด ซึ่งได้รับข้อมูลกลับคืนมา 78 ชุด เป็นอาจารย์ 5 คน ผู้เชี่ยวชาญ 13 คน นิสิต 10 คน มหาบัณฑิต 25 คน และผู้บังคับบัญชามหาบัณฑิต 25 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า "ที" ผลการวิจัยด้านการประเมินบริบท พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก โครงสร้างของหลักสูตร ด้านจำนวนหน่วยกิต มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นการประเมินของนิสิตเกี่ยวกับรายวิชาเลือก 5 หน่วยกิต เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนเนื้อหาของหลักสูตร ส่วนใหญ่เห็นว่าควรปรับปรุง แต่มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในระดับมาก มีความจำเป็นสำหรับวิชาชีพและเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ในระดับมาก มีความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลในระดับมาก สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในระดับมากและมีความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาในระดับน้อย ปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ด้านอาจารย์และนิสิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนปัจจัยเบื้องต้นอื่นๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเพียงพอ มีคุณภาพ และมีความสะดวกในการใช้บริการในระดับมาก ยกเว้น แผ่นภาพแผนภูมิ ภาพพลิก หุ่นจำลอง ห้องเรียน ที่นั่งพักหรือที่ทำงาน การให้บริการการถ่ายเอกสารของห้องสมุดคณะและสถาบันวิทยบริการ มีความเพียงพอ คุณภาพ และความสะดวกในการใช้บริการในระดับน้อย กระบวนการผลิต พบว่า การบริหารหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น การสำรวจปัญหาและความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณเพื่อการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดสรร การนำผลการประเมินการเรียน-การสอน และการจัดการเรียนการสอน เป็นข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับน้อย การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนการวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น การนำผลการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับน้อย ผลผลิต พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติและความสามารถเป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก นอกจากนี้ ยังพบว่าคุณสมบัติและความสามารถของมหาบัณฑิตที่เป็นจริง และคุณสมบัติและความสามารถของมหาบัณฑิตที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาพร ตรีนภา (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.2552 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง หลักสูตร พ.ศ.2552 คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน

อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการประเมินแบบ Formative Evaluation นำหลักการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam มาประยุกต์ใช้ และใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ทำการประเมินหลักสูตรใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร/การบริหาร และด้านผลผลิตของหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ด้านบริบทของหลักสูตร ในภาพรวมผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์พิเศษภายนอก ในด้านโครงสร้างเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยมีอาจารย์ผู้สอนภายในและภายนอกคณะ และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดการจ้างงาน และการก้าวไปสู่วิชาชีพ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระดับสากล แต่ประเด็นที่ได้จากผลสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรจะนำมาปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร ได้แก่ การปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม การเปิดวิชาเลือกให้สอดคล้องกับความต้องการและเป็นประโยชน์กับนักศึกษา และควรเพิ่มเนื้อหาวิชาเสริมพื้นฐาน (Introduction Programming Language) วิชาพื้นฐานตัวแบบเชิงเส้น และวิชาเลือกทางด้านธุรกิจและธุรกิจการเงิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้มีการพัฒนาหลักสูตรเป็นมาตรฐานระดับสากลโดยนำหลักสูตรต่างประเทศมาเทียบเคียงประกอบการปรับปรุงหลักสูตร และควรนำวิชาที่คปภ.กำหนดมาบรรจุไว้ในหลักสูตรและเปิดสอนให้นักศึกษา ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร คุณวุฒิ/คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน และผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรด้านปัจจัยเบื้องต้นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ประเด็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การกำหนดแผนการศึกษา คุณวุฒิและความรู้ความสามารถและการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ประกอบเอกสารตำรา การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ที่ควรนำมาปรับปรุงได้แก่ เนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความซ้ำซ้อน การจัดการแผนการศึกษาและการเปิดรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนตลอดหลักสูตร ลำดับการเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการนำผลการประเมินการสอนของอาจารย์มาปรับปรุงในภาคการศึกษาต่อไป ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ การจัดตารางเรียนตารางสอน การจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดผลและประเมินผลรายวิชา ปัจจัยเกื้อหนุนและสิ่งสนับสนุนการศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนการสอน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน และการบริการ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยประเด็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน แต่มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ที่ควรนำมาปรับปรุงได้แก่ การจัดตารางเวลาการสอน การจัดโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเรียน การจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ การวัดผลจากการทำรายงานเป็น

สิ่งจำเป็น ข้อมูลข่าวสารด้านการเรียนบน Website ของคณะมีครบถ้วนเหมาะสม และช่วงเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Office Hours) ด้านผลผลิตของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาในหลักสูตร ตรงกับความต้องการของนักศึกษา การศึกษาในหลักสูตรก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การศึกษาในหลักสูตรสามารถนำความรู้และประสบการณ์วิเคราะห์และตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผล คุณสมบัติของนักศึกษาที่จบในหลักสูตรตรงตามความต้องการของตลาดการจ้างงาน และนักศึกษามีความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้ ในภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นต่อด้านผลผลิตของหลักสูตรอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แต่มีข้อเสนอแนะให้นำวิชาที่ คปภ.กำหนดทุกวิชาเพิ่มเติมเข้าไปในหลักสูตรเพื่อประโยชน์ในวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระดับประเทศและการก้าวไปสู่ระดับสากล

อัญชลี ประกายเกียรติ (2554) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้การประเมินตามแบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) ในด้านบริบท ด้าน กระบวนการศึกษาธิการ โดยใช้การประเมินตามแบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) ในด้านบริบท ด้าน ปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ครู และบุคลากรจำนวน 80 คน ผู้ปกครองเครือข่ายจำนวน 159 คน และ นักเรียน จำนวน 333 คน ของโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบท พบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมีความ เหมาะสมในระดับมากที่สุด การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ผู้บริหาร ครู และบุคลากร มีความ คิดเห็นว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเป็น ผู้นำในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูมีเจตคติที่ดี และมีความสามารถในการ ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีบุคลากรที่ร่วมดำเนินการอย่างเพียงพอและเหมาะสม มี สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการที่เพียงพอและเหมาะสม คู่มือในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน งบประมาณในการดำเนินโครงการ และระยะเวลาในการดำเนิน โครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ พบว่า ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม และความเหมาะสมของกระบวนการของโครงการในภาพรวมมี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียน ส่งเสริมพัฒนานักเรียน ป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด สำหรับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมส่งต่อนักเรียน การ นิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานของระบบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต พบว่า ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ผู้ปกครองเครือข่าย และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าในภาพรวมคุณภาพ คุณลักษณะพึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับดี และความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ โครงการในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านผลกระทบ พบว่าผู้บริหาร ครูและบุคลากร มีความเห็นต่อผลกระทบต่อโครงการในเชิงบวกในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ

พบว่าผลกระทบเชิงบวกต่อโรงเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ครูมีความภาคภูมิใจในบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูมีทักษะด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ครูมีทัศนคติที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะต่อนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่อครู และโรงเรียนได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครอง ชุมชน ในการส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียนมากขึ้น โรงเรียนเป็นแหล่งวิทยากร และแหล่งเรียนรู้ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และโรงเรียนได้รับการยกย่องเป็นโรงเรียนที่มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีเด่น

อศม์เดช วานิชชินชัย (2554) การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 การจัดการและออกแบบระบบโลจิสติกส์ที่แข่งขันได้ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 การจัดการและออกแบบระบบโลจิสติกส์ที่แข่งขันได้ ภาคการศึกษาที่ 2/2554 และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยผู้ให้ข้อมูลทุกคนเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ที่ได้จากเทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 4 ฉบับ โดยพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูลหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา LSM 716 และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน โดยใช้ระยะเวลา 6 เดือน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดกลุ่มตามประเด็นที่ต้องการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ของการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 การจัดการและออกแบบระบบโลจิสติกส์ที่แข่งขันได้ ภาคการศึกษาที่ 2/2554 พบว่า ผ่านเกณฑ์ทุกตัวแปร สำหรับตัวแปรที่ควรนำมาพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของโครงการสอน แผนการสอน เอกสารประกอบการสอน และการจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน และด้านกระบวนการ ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักเรียน ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 มีจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ด้าน บริบท จำนวน 3 ข้อ ด้านปัจจัยนำเข้า จำนวน 5 ข้อ ด้านกระบวนการ จำนวน 4 ข้อ และด้านผลผลิต จำนวน 3 ข้อ โดยสารสนเทศ และข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมินควรนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงในปีการศึกษา 2555

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วิลเลียม วินน์ (Winn. 1998 : abstract) วิจัยเรื่อง กรณีศึกษา : การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมซ่อมบำรุงเครื่องบิน อี-6 เอ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของการฝึกอบรมการซ่อมบำรุงเครื่องบิน อี-6 เอ ของกองทัพเรือระหว่างประสิทธิภาพของคณะผู้ฝึกอบรมกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรม โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเสนอแนะแนวทางหลาย ๆ วิธีนั้นอยู่บนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในหลักทฤษฎีของผู้เรียนที่สามารถสร้างองค์ความรู้และทักษะด้วยตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ว่าการเรียนการสอนต้องเหมาะสมในบริบทที่แท้จริง ซึ่งมีความหมายมากสำหรับผู้เรียน วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายอยู่บนความเชื่อที่ว่าวิธีการเรียนรู้ในการแก้ปัญหานั้นขึ้นอยู่กับบริบทในการทำงาน

Onyefulu (2001) ได้ประเมินหลักสูตรโปรแกรมบริหารธุรกิจศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งเทคโนโลยี ประเทศจาไมก้า โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิฟฟ์ (CIPP Model) ของ Stufflebeam ประกอบด้วยด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต การประเมินครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โปรแกรมบริหารธุรกิจและเลขานุการประสบความสำเร็จในการเตรียมบัณฑิตออกไปประกอบอาชีพการสอน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 358 คน ประกอบด้วยนักศึกษา บัณฑิต ผู้สอน ผู้บริหารระดับสูง และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งเทคโนโลยีประเทศจาไมก้า ผู้อำนวยการโรงเรียนที่บัณฑิตไปทำงานด้วยและผู้สนับสนุนเงินทุน 2 แห่ง (กระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม และองค์กรพัฒนาระหว่างประเทศของแคนาดา) การเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาจากแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย วิธีที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการสัมภาษณ์ การวัดและประเมินผล การสังเกต และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรโปรแกรมบริหารธุรกิจศึกษาและเลขานุการมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน โดยจุดอ่อนมีมากกว่าจุดแข็ง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว การผลิตบัณฑิตออกมาพอจะยอมรับได้ ส่วนใหญ่มีความสมดุลมีบางเรื่องยังไม่เหมาะสม นอกจากนี้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมามีจำนวนน้อย และบัณฑิตที่จบไม่มีคุณสมบัติสะท้อนวัตถุประสงค์ของโปรแกรมและความคาดหวังที่ตั้งไว้และในการทำงานก็ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของครูในโรงเรียน

Lloyd (2004) ได้ประเมินผลและประสิทธิภาพของโปรแกรม Scholar's Mentorship โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและประเมินบทเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย State University of New York ประเทศสหรัฐอเมริกา โปรแกรมชื่อว่า Scholar's Mentorship Program(SMP) โปรแกรมนี้สร้างขึ้นเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีผลการเรียนดีผู้ซึ่งไม่ได้มีโอกาสเข้าร่วมโปรแกรม Educational Opportunity Program (EOP) มีความคิดในแง่บวกต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยจนสำเร็จการศึกษา จุดประสงค์ของโปรแกรม SMP คือ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนสำเร็จในแง่ของการศึกษาและเพื่อให้นักเรียนมีการปรับตัวเข้ากับสังคมได้โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิฟฟ์ (CIPP Model) ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 126 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในโปรแกรม (SMP) ซึ่งต้องตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโปรแกรมดังกล่าวในแง่ของควมมีประสิทธิภาพของโปรแกรม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามโดยคำถามหลัก ๆ อยู่นี้ 4 คำถาม คือ 1. สิ่งที่ต้องการให้สำเร็จคืออะไร 2. จะทำอย่างไรให้มันสำเร็จ

3. มันถูกทำให้สำเร็จไหม และ 4. มันสำเร็จหรือเปล่า ซึ่งผลจากการประเมินพบว่าโปรแกรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

Ainsleigh (2004) ได้ประเมินบทเรียนสำหรับนักศึกษาปริญญาโทที่เรียนเกี่ยวกับศึกษาศาสตร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อประเมินบทเรียนสำหรับนักศึกษาปริญญาโทที่เรียนเกี่ยวกับศึกษาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิพพ์ (CIPP Model) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือเครื่องบันทึกเสียง การสัมภาษณ์ผู้สอนและผู้เรียนในโปรแกรมดังกล่าว สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาการศึกษา ซึ่งผลการศึกษา ได้อธิบายถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียนรู้แบบผ่านประสบการณ์และกระบวนการที่พัฒนาปรับใช้โปรแกรมบทเรียนสำหรับนักศึกษาปริญญาโท

Shi (2006) ได้วิจัยประเมินโครงการผู้ช่วยสอนศึกษานานาชาติ International Teaching Assistant (ITA) โดยใช้รูปแบบการประเมิน รูปแบบซิพพ์ (CIPP Model) 1) ด้านบริบท (Context) 2) ด้านทรัพยากรหรือปัจจัยเบื้องต้น (Input) 3) ด้านกระบวนการใช้หลักสูตร (Process) 4) ด้านผลงานที่ปรากฏ (Product) ของ Daniel L. Stufflebeam โดยใช้กรอบคำถามต่อไปนี้ อะไรคือความต้องการของผู้ช่วยสอนนานาชาติระดับความต้องการเป็นอย่างไร อะไรเป็นสิ่งที่จะบอกถึงกิจกรรมที่ต้องการ กิจกรรมที่จัดมีประสิทธิภาพหรือไม่ โครงการที่จัดขึ้นบรรลุหรือไม่ ผลผลิตที่บอกถึงความสำเร็จของโครงการในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการส่งแบบสอบถามไปตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ 8 แห่ง แต่ละแห่งจะต้องมีนักศึกษานานาชาติ อย่างน้อย 1,000 คน แบบสอบถามที่ตอบกลับมาได้มากกว่าร้อยละ 70 ผลการศึกษาพบว่า โครงการดังกล่าวช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษา และทักษะการสื่อสารได้มาก แต่ยังมีอัตราการเข้าร่วมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ อยู่ในระดับต่ำ ขาดการประเมินประสิทธิภาพในการสอนระยะยาว พบว่าผลการประเมินระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับ 4 จากทั้งหมด 7 ระดับ นอกจากนี้พบว่ากระบวนการนิเทศ ติดตามจะช่วยให้โครงการเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทั้งในส่วนผู้ร่วมงานในโครงการ

2.5. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 นับถึงปลายปีการศึกษาพ.ศ. 2555 มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 อยู่ในระบบจำนวนทั้งสิ้น 330 คน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณามาตรฐานและคุณภาพการศึกษาชุดหนึ่งตามคำสั่งลงวันที่ 7 กันยายน 2555 ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก โดยมี ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาวิชาการเป็นเลขานุการ รวมจำนวน 5 คน ซึ่งได้มีการประชุมเพื่อพิจารณามาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรไปแล้วเมื่อวันศุกร์ที่ 30 พฤศจิกายน 2555 และมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ให้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ผ่านการรับรองโดยไม่มีเงื่อนไข และมีข้อคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของหลักสูตร ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ความเป็นจีนของหลักสูตร ควรนำเข้ามาใส่ไว้ในหัวข้อการส่งเสริมประสบการณ์วิชาชีพ คณะกรรมการยังมีความพึงพอใจกับผลการสัมภาษณ์ผู้แทนนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความสุขในการเรียน และความภูมิใจในสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ คณะกรรมการยังมีความพึงพอใจในการดำเนินงานของหลักสูตรในด้านการเรียนการสอนแบบ e-learning ในทุกวิชา การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสหกิจศึกษาอย่างเป็นระบบ มีผลงานเป็นรูปธรรมชัดเจน การฝึกงานและดูงานในประเทศจีน และการเรียนภาษาจีนทางด้านโลจิสติกส์ นอกจากนี้ ทางหลักสูตรยังได้มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมสำหรับบัณฑิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานเสริมในรายวิชาที่เรียนคือ LM 4053 สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ได้แก่ กำหนดให้มีการจัดสัมมนาเรื่อง “บัณฑิตทางด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่ตลาดแรงงานต้องการ” พร้อมกับมีการจัดนิทรรศการและตลาดนัดแรงงาน โดยเรียนเชิญบริษัทในจังหวัดสมุทรปราการมาร่วมจัดคูหารับสมัครงาน ในวันพฤหัสบดีที่ 21 กุมภาพันธ์ 2556 อีกด้วย

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552)
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย	: หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Business Administration in Logistics and Supply Chain Management

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม (ภาษาไทย)	: บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน)
ชื่อย่อ (ภาษาไทย)	: บธ.บ. (การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน)
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ)	: Bachelor of Business Administration (Logistics and Supply Chain Management)
ชื่อย่อ(ภาษาอังกฤษ)	: B.B.A. (Logistics and Supply Chain Management)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ
 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. หลักการและเหตุผล

ตลอดระยะเวลา 2 – 3 ปีที่ผ่านมา หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ของไทยทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาและสื่อสารมวลชนได้มีความตื่นตัว และความพยายามร่วมกันในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ได้มีการกำหนดแผนพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทยไว้ในแผนฉบับที่ 10 (2550 – 2554) มียุทธศาสตร์ที่จะทำให้ระบบโลจิสติกส์ของไทยได้มาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการค้าของภูมิภาคอินโดจีน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งอยู่ใกล้กับสนามบินสุวรรณภูมิ โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากและศูนย์กระจายสินค้าของเอกชน มีเส้นทางคมนาคมขนส่งไปสู่ท่าเรือแหลมฉบังได้สะดวก เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และปณิธานของมหาวิทยาลัย ที่จะปฏิบัติงานตามภารกิจหลักด้วยความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อนำประเทศชาติไปสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ดำเนินการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน) หลักสูตร 4 ปี เพื่อผลิตบุคลากรด้าน

บริหารธุรกิจที่มีทั้งความรู้ ทักษะและจริยธรรม ไปเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และคาดหวังว่าบัณฑิตทางด้านการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ

5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 5.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านการบริหารธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
- 5.2 เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าด้านวิชาการ การวิจัยทางการบริหารธุรกิจ และบูรณาการความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาประเทศ
- 5.3 เพื่อนำความรู้ ประสบการณ์ และทรัพยากรต่าง ๆ มาบริการวิชาการแก่ชุมชน และสังคม
- 5.4 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม มีจิตสำนึกที่จะดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม

6. กำหนดการเปิดสอน

มหาวิทยาลัยได้เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552

7. หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

7.1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา

1. เป็นผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้เทียบเท่าตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้
2. ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาของศาล เว้นแต่ในกรณีโทษนั้นเกิดจากความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดอันเป็นลหุโทษ
3. มีความประพฤติดี
4. ไม่เป็นคนวิกลจริต
5. ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคอื่นที่สังคมรังเกียจ
6. มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

7.2 หลักเกณฑ์การคัดเลือก

การคัดเลือกผู้สมัครเพื่อเข้าศึกษา ยึดถือหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. โดยการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัย
2. โดยการสอบคัดเลือกของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. โดยการสอบคัดเลือกด้วยวิธีเทียบโอน หรือสอบคุณสมบัติอย่างอื่น
4. โดยการรับเข้าตามโครงการพิเศษ

8. ระบบการศึกษา

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในระบบทวิภาค โดยแบ่งปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 2 ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้

8.1 ภาคการศึกษาปกติมี 2 ภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 2 แต่ละภาคมีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 15 สัปดาห์

8.2 ภาคฤดูร้อนมี 1 ภาคการศึกษา มีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 8 สัปดาห์ โดยจัดชั่วโมงเรียนของแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

การคิดจำนวนหน่วยกิต

1. รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ตลอด 1 ภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
2. รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 ถึง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอด 1 ภาคการศึกษาปกติ ตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
3. การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอด 1 ภาคการศึกษาปกติ ตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

9. ระยะเวลาการศึกษา

หลักสูตรปริญญาตรี นักศึกษาจะต้องใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 ภาคการศึกษาปกติ แต่ไม่เกิน 16 ภาคการศึกษาปกติ

10. การลงทะเบียนเรียน

จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้

10.1 นักศึกษาสภาพปกติลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติได้ภาคละไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ส่วนภาคฤดูร้อนไม่เกิน 9 หน่วยกิต

10.2 นักศึกษาสภาพพรอพินิจลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติได้ภาคละไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต และไม่เกิน 15 หน่วยกิต ส่วนภาคฤดูร้อนไม่เกิน 6 หน่วยกิต

10.3 ในกรณีที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษา ให้ลงทะเบียนเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิต แต่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

10.4 นักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา หรือมีเหตุสุดวิสัยประสงค์จะลงทะเบียนเรียนต่ำกว่าที่กำหนดไว้จะต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

11. การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

11.1 การวัดผลการศึกษา

11.1.1 นักศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน และได้รับใบเสร็จรับเงินลงทะเบียนเรียนแล้วเท่านั้น

11.1.2 นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่ง ๆ ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ/หรือฝึกงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นเหตุจำเป็นอย่างอื่นและได้รับอนุมัติจากคณบดี คณะที่อำนวยการสอนรายวิชานั้น

11.1.3 ให้มีการวัดผลเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา ในระหว่างภาคการศึกษาอาจมีการวัดผลด้วยก็ได้ ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีนักศึกษาขาดสอบอันเกิดจากเหตุจำเป็นอย่างอื่นอาจผ่อนผันให้เข้าสอบในรายวิชาที่ขาดสอบนั้น โดยการจัดสอบเป็นกรณีพิเศษ และได้รับอนุมัติจากคณบดีที่นักศึกษาสังกัด

11.2 ประเมินผลการศึกษา

11.2.1 การประเมินผลการศึกษา ใช้ระบบระดับคะแนนตัวอักษร (Letter Grade) ซึ่งมีแต้มประจำระดับคะแนน (Grade Point) ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน	แต้มประจำระดับคะแนน	ความหมาย
A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
B ⁺	3.5	ดีมาก (Very Good)
B	3.0	ดี (Good)
C ⁺	2.5	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	2.0	พอใช้ (Fair)
D ⁺	1.5	ค่อนข้างอ่อน (Rather Poor)
D	1.0	อ่อน (Poor)
F	0	ตก (Failed)

11.2.2 สัญลักษณ์ และความหมายของการวัดและประเมินผลรายวิชาต่าง ๆ ให้กำหนดดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
V	ผู้เข้าร่วมศึกษา (Visitor)
W	การถอนรายวิชา (Withdrawal)
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	การเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุด (In Progress)

11.2.3 นักศึกษาที่มีผลการศึกษาดังแต่ระดับคะแนน D ขึ้นไป ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้น ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

11.2.4 ระดับคะแนน A, B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D และ F ใช้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. รายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือมีผลงานที่ประเมินผลได้เป็นระดับคะแนน

2. เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ "I" เป็นระดับคะแนน

11.2.5 การให้ F นอกเหนือจากข้อ 11.2.4 แล้ว จะใช้ได้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. นักศึกษาทุจริตในการสอบ
2. นักศึกษามีเวลาเรียนภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และ/หรือฝึกงานไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น

3. เปลี่ยนสัญลักษณ์ "I" เป็นระดับคะแนน F เพราะนักศึกษาไม่ทำการสอบ หรือไม่ทำงานที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้

11.2.6 สัญลักษณ์ "I" ใช้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. นักศึกษาไม่สามารถเข้ารับการวัดผลในรายวิชานั้นให้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยมีหลักฐานแสดงว่ามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง การให้สัญลักษณ์ I ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และการอนุมัติจากคณบดีคณะที่อำนวยการสอนรายวิชานั้น

2. นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ ยังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของหัวหน้าสาขาวิชา และคณบดีคณะที่อำนวยการสอนรายวิชานั้น

3. นักศึกษาจะต้องดำเนินการขอรับการวัดและประเมินผลเพื่อสัญลักษณ์ I ให้สมบูรณ์ภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายใน 1 สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ถัดไปหากพ้นกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นระดับคะแนน F หรือสัญลักษณ์ U

11.2.7 สัญลักษณ์ S หรือ U ใช้สำหรับรายวิชาทั้งที่ไม่มีหน่วยกิตหรือกำหนดหน่วยกิตแต่หลักสูตรกำหนดให้มีการประเมินผลการศึกษาที่ไม่เป็นระดับคะแนน

11.2.8 สัญลักษณ์ V ใช้สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาขอเข้าร่วมศึกษา โดยไม่มีหน่วยกิตแต่หลักสูตรกำหนดให้มีการประเมินผลการศึกษาที่ไม่เป็นระดับคะแนน

11.2.9 สัญลักษณ์ P ใช้สำหรับรายวิชาที่มีการเรียนการสอนต่อเนื่องอยู่ และยังไม่มีการวัดและประเมินผลในภาคการศึกษานั้น สัญลักษณ์ P จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้ว ทั้งนี้ไม่เกินวันสุดท้ายของกำหนดการสอบปลายภาคการศึกษาภายใน 1 ภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวมหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ P ให้เป็นระดับคะแนน F หรือสัญลักษณ์ U

11.2.10 สัญลักษณ์ W ใช้สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาที่ได้

ลงทะเบียน

เรียนไว้แล้ว ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

11.3 การคำนวณแต้มเฉลี่ย (Grade Point Average)

กระทำได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ดังนี้

11.3.1 แต้มเฉลี่ยรายภาค (Semester Grade Point Average) คำนวณจากผล การศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำระดับ คะแนนที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยหน่วยกิตรวมที่ลงทะเบียนเรียนในภาค นั้น การหารให้สิ้นสุดที่ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยปัดเศษทิ้งไปทุกกรณี

11.3.2 แต้มเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) คำนวณจากผล การศึกษาของนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่กำลังคำนวณ โดยเอาผลรวมของ ผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำระดับคะแนนที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้ว หารด้วยหน่วยกิตรวมที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด การหารให้สิ้นสุดที่ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยปัดเศษ ทิ้งไปทุกกรณี รายวิชาใดที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับหน่วยกิตสะสมได้เพียง ครั้งเดียว และให้นำผลการศึกษาค้างล่าสุดมาใช้คำนวณแต้มเฉลี่ยสะสม

11.4 การสำเร็จการศึกษา

ผู้มีสิทธิ์ขอรับปริญญา ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขเรียนครบตามหลักสูตรสาขาวิชา และได้ แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

12. จำนวนนักศึกษา

จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา มีดังนี้

หลักสูตร	ปีการศึกษา / จำนวนนักศึกษา (คน)				
	2552	2553	2554	2555	2556
ชั้นปีที่ 1	50	50	80	80	100
ชั้นปีที่ 2	-	43	43	72	72
ชั้นปีที่ 3	-	-	39	39	65
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	35	35
รวมนักศึกษา	50	93	164	227	273
ผู้สำเร็จการศึกษา	-	-	-	35	35

หมายเหตุ ปีแรกมีนักศึกษา Drop out 15 % ปีต่อมา Drop out 10 %

13. สถานที่และอุปกรณ์การสอน

13.1 อาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งอยู่เลขที่ 18/18 กิโลเมตรที่ 18 ถนนบางนา - ตราด ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

อาคารเรียน 1 และอาคารเรียน 2 ของมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ดำเนินการร่วมกันทุกคณะวิชาเป็นอาคาร 4 ชั้นเชื่อมติดต่อกัน พื้นที่ภายในอาคารเพื่อจัดกิจกรรมทางการศึกษาและบริการอื่น ๆ ประมาณ 17,000 ตารางเมตร ห้องเรียนทุกห้องติดเครื่องปรับอากาศและโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ประกอบด้วย

1. ห้องเรียนรวม	จำนวน	74	ห้อง
2. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	จำนวน	6	ห้อง
3. ห้องปฏิบัติการภาษา	จำนวน	4	ห้อง

อาคารอำนวยการมีห้องเรียนปรับอากาศจำนวน 8 ห้อง โดยมีห้องบรรจุ 60 ที่นั่ง จำนวน 6 ห้อง และห้องบรรจุ 40 ที่นั่ง จำนวน 2 ห้อง มีห้องให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 1 ห้อง

อาคารหอประชุม เป็นสถานที่ดำเนินการร่วมกันทุกคณะวิชา พื้นที่ภายในอาคารเพื่อจัดกิจกรรมทางการศึกษาและบริการอื่น ๆ ประมาณ 5,653 ตารางเมตร ห้องเรียนทุกห้องติดเครื่องปรับอากาศและโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ประกอบด้วย

1. หอประชุม	จำนวน	1	ห้อง (ขนาด 1,114 ที่นั่ง)
2. ห้องบรรยายรวม	จำนวน	2	ห้อง

13.2 อุปกรณ์การศึกษา

13.2.1 อุปกรณ์การเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยได้จัดอุปกรณ์การเรียนการสอนทั่วไปประจำห้องบรรยาย ห้องบรรยายทุกห้องมีอุปกรณ์พื้นฐานสำหรับการสอนอย่างครบถ้วนตามหลักสูตร และเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนประกอบด้วย ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายข้ามศีรษะ จอภาพ กระดานดำ กระดานไวท์บอร์ด โฟโตคอปปี เครื่องฉายวิดีโอ (LCD) และคอมพิวเตอร์

ห้องปฏิบัติการภาษา จำนวน 4 ห้อง โดยในแต่ละห้องมีอุปกรณ์สำหรับนักศึกษา ประกอบด้วย หูฟังพร้อมไมโครโฟน และชุดเล่นเทปพร้อมมอเนอริเตอร์ภาพ จำนวน 64 ชุด รวมอุปกรณ์ทั้งสิ้น 256 ชุด และอุปกรณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนในแต่ละห้อง ประกอบด้วย หูฟัง ชุดควบคุม วิดีโอ เครื่องถ่ายทอตสัญญาณภาพและเครื่องฉายวิดีโอ (LCD)

13.2.2 อุปกรณ์ประกอบสำหรับบริเวณและอาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยจัดให้มีอุปกรณ์สาธารณูปโภค ได้แก่ หอพัก โรงอาหาร สนามกีฬา ห้องสมุด ธนาคาร ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ห้องพยาบาล และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับจำนวนอาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งห้องเรียนปรับอากาศ ห้องน้ำ มีระบบบำบัดน้ำเสีย และอุปกรณ์การดับเพลิง

14. ห้องสมุด

มหาวิทยาลัยมีศูนย์บรรณสารสนเทศ รับผิดชอบดูแลห้องสมุดและศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - Learning Resource Center : SLRC) ที่เอื้อและอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาอาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้แสวงหาและเข้าถึง ซึ่งความรู้ในศาสตร์พื้นฐานทั่วไปด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการสืบค้นในรูปแบบของเสียงภาพและและมัลติมีเดีย ตลอดจนการเรียนรู้ด้วยระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสำคัญด้วยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายของมหาวิทยาลัย และเครือข่ายภายนอก นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารยังให้บริการระบบซอฟต์แวร์ Blackboard ซึ่งเป็นระบบที่เอื้อให้มีการเรียนการสอนบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning Platform) หรือห้องเรียนเสมือนจริงผ่านทางอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ทำให้อาจารย์และนักศึกษาที่เรียนวิชาเดียวกัน สามารถติดตามบทเรียนและสื่อสารถึงกันได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรสามารถค้นคว้า ยืม คืน สำรองหนังสือและทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ที่ศูนย์บรรณสารสนเทศให้บริการได้ โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในศูนย์บรรณสารสนเทศ ตลอดจนเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การสืบค้นฐานข้อมูลของห้องสมุด สามารถทำได้โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการห้องศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลภายนอกตลอดจนบริการสื่อสตัทพ์รูปเล่มต่าง ๆ

15. รหัสวิชา

รหัสวิชา (Course Number) ประกอบด้วยอักษร 2 ตัว ตามด้วยเลข 4 หลัก

15.1 รหัสตัวอักษร มีความหมาย ดังนี้

AC	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาการบัญชี
EC	หมายถึง	รายวิชาในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
EG	หมายถึง	รายวิชาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
FN	หมายถึง	รายวิชาในสาขาวิชาการเงิน
GE	หมายถึง	รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
IM	หมายถึง	รายวิชาในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
LA	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชากฎหมาย
LM	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
MA	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
MG	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาการจัดการ
MK	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาการตลาด
ST	หมายถึง	รายวิชาในกลุ่มวิชาด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

15.2 รหัสตัวเลข ประกอบด้วยตัวเลข 4 หลักดังนี้

เลขหลักพัน	หมายถึง	ระดับชั้นปีที่ ได้แก่
		หมายเลข 1 วิชาสำหรับชั้นปีที่ 1
		หมายเลข 2 วิชาสำหรับชั้นปีที่ 2
		หมายเลข 3 วิชาสำหรับชั้นปีที่ 3
		หมายเลข 4 วิชาสำหรับชั้นปีที่ 4
เลขหลักร้อยและหลักสิบ	หมายถึง	ลำดับวิชา
เลขหลักหน่วย	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น ๆ

15.3 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหน่วยกิตรายวิชา ใช้รหัสดังนี้

A (B1/B2 – C1/C2 – D1/D2)

A	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของรายวิชา
B1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการบรรยาย
B2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์
C1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง
C2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงการฝึกปฏิบัติในห้องทดลองต่อสัปดาห์
D1	หมายถึง	จำนวนหน่วยกิตการฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม
D2	หมายถึง	จำนวนชั่วโมงการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามต่อสัปดาห์
หมายเหตุ		จำนวนหน่วยกิตในวงเล็บรวมกันต้องเท่ากับจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

16. หลักสูตร

16.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 138 หน่วยกิต

16.2 โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาต่างๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		6	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		4	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		11	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาภาษา		9	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	102	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาแกน		57	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาเอกบังคับ		30	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาเอกเลือก หรือกลุ่มวิชาโท		15	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

16.3 รายวิชาในหลักสูตร			
1.	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า 30	หน่วยกิต
	กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์	6	หน่วยกิต
	1. GE 1072 สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต		2(1/1-1/2-0)
	2. GE 1082 โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต		2(2/2-0-0)
	3. GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต		2(2/2-0-0)
	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	4	หน่วยกิต
	1. GE 1102 ไทยกับสภาวะการณ์โลก		2(2/2-0-0)
	2. GE 1112 ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง		2(2/2-0-0)
	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	11	หน่วยกิต
	1. GE 1122 เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้		2(2/2-0-0)
	2. GE 1132 ทักษะและกระบวนการคิด		2(2/2-0-0)
	3. GE 2222 ตรรกวิทยา : การใช้เหตุผลในชีวิตประจำวัน		2(2/2-0-0)
	4. GE 2232 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม		2(2/2-0-0)
	5. MA 1073 คณิตศาสตร์และสถิติ		3(3/3-0-0)
	กลุ่มวิชาภาษา	9	หน่วยกิต
	1. GE 1043 ภาษาไทยกับการสื่อสาร		3(3/3-0-0)
	2. GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1		3(2/2-1/2-0)
	3. GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2		3(2/2-1/2-0)
2.	หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า 102	หน่วยกิต
	2.1 กลุ่มวิชาแกน	57	หน่วยกิต
	1. AC 1233 หลักการบัญชี		3(2/2-1/2-0)
	2. AC 3133 การบัญชีเพื่อการจัดการ		3(3/3-0-0)
	3. BA 1313 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ		3(3/3-0-0)
	4. BA 3143 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ		3(3/3-0-0)
	5. BA 3503 การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ		3(2/2-1/2-0)
	6. BA 4013 การจัดการเชิงกลยุทธ์		3(3/3-0-0)
	7. BA 4103 การวิจัยธุรกิจ		3(3/3-0-0)
	8. BA 4113 การภาษีอากร		3(3/3-0-0)
	9. BC 3303 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ		3(2/2-1/2-0)
	10. EC 1003 เศรษฐศาสตร์จุลภาค		3(3/3-0-0)
	11. EC 1013 เศรษฐศาสตร์มหภาค		3(3/3-0-0)
	12. EG 5233 การฟัง - การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ		3(3/3-0-0)
	13. EG 5243 การอ่าน - การเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ		3(3/3-0-0)

14. FN 1603	การเงินธุรกิจ		3(3/3-0-0)
15. IM 2153	การจัดการการผลิตและการดำเนินงาน		3(3/3-0-0)
16. LA 2803	กฎหมายธุรกิจ		3(3/3-0-0)
17. MG 1303	องค์การและการจัดการ		3(3/3-0-0)
18. MK 1503	หลักการตลาด		3(3/3-0-0)
19. ST 2053	สถิติธุรกิจ		3(3/3-0-0)
2.2	กลุ่มวิชาเอกบังคับ	30	หน่วยกิต
1. LM 2013	การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน		3(3/3-0-0)
2. LM 3013	การจัดซื้อในระบบโซ่อุปทาน		3(3/3-0-0)
3. LM 3023	การจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า		3(3/3-0-0)
4. LM 3033	การจัดการการขนส่ง		3(3/3-0-0)
5. LM 3043	เทคโนโลยีการจัดการข้อมูลสำหรับโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
6. LM 3053	กฎหมายโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
7. LM 3063	การประกันภัยด้านโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
8. LM 4013	การบริหารท่าขนส่ง		3(3/3-0-0)
9. LM 4043	การจัดการสัมพันธภาพผู้จัดหาวัตถุดิบและลูกค้า		3(3/3-0-0)
10. LM 4053	สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน		3(3/3-0-0)
2.3	กลุ่มวิชาเอกเลือก	ไม่น้อยกว่า	15 หน่วยกิต
1. LM 3513	กลยุทธ์การจัดการโลจิสติกส์และการกระจายสินค้า		3(3/3-0-0)
2. LM 3523	โลจิสติกส์ย้อนกลับและโซ่อุปทานระบบปิด		3(3/3-0-0)
3. LM 3533	การจัดการโซ่อุปทานในธุรกิจค้าปลีกและธุรกิจขนาดย่อม		3(3/3-0-0)
4. LM 3543	โลจิสติกส์เพื่อสิ่งแวดล้อม		3(3/3-0-0)
5. LM 3553	การจัดการความเสี่ยงด้านโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
6. LM 3563	การวางแผนและควบคุมด้านโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
7. LM 3573	การจัดการโลจิสติกส์สินค้าเบาเสี่ยงง่าย		3(3/3-0-0)
8. LM 3583	การบริหารจัดการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์		3(3/3-0-0)
9. IM 3253	การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์		3(3/3-0-0)
10. IM 4333	การจัดการอุตสาหกรรมบริการ		3(3/3-0-0)
11. LM 4513	การวางแผนทรัพยากรองค์การ		3(3/3-0-0)
12. LM 4528	การวิจัยด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน		3(3/3-0-0)
13. LM 4109	สหกิจศึกษา		9(0-0-9/40)*
14. LM 3593	ฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่		3(0-0-3/15)*

* หมายเหตุ

- นักศึกษาเลือกเรียนวิชา LM 4109 สหกิจศึกษา จะต้องเลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มเอกเลือกอีก 6 หน่วยกิต
- นักศึกษาที่ไม่เลือกเรียนวิชา LM 4109 สหกิจศึกษา จะต้องเลือกเรียนรายวิชาเอกเลือก LM 3593 ฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ และรายวิชาเอกเลือกอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2.4 วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

เลือกเรียนรายวิชาจากหมวดวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยตา: ความสนใจ

3. กลุ่มวิชาโทการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

นักศึกษาที่ประสงค์จะศึกษาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานเป็นวิชาโท ต้องศึกษาเฉพาะด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ตามเงื่อนไข ดังนี้

3.1 วิชาบังคับ

LM 2013 การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

3(3/3-0-0)

3.2 วิชาเลือก

ศึกษาวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับ หรือวิชาเอกเลือกของสาขาวิชาการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ อีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

16.4 แผนการศึกษา

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

หลักสูตร 4 ปี				
ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		
GE 1043	ภาษาไทยกับการสื่อสาร	3(3/3-0-0)	BA 1313 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ	3(3/3-0-0)
GE 1053	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3(2/2-1/2-0)	EC 1003 เศรษฐศาสตร์จุลภาค	3(3/3-0-0)
GE 1082	โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต	2(2/2-0-0)	GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3(2/2-1/2-0)
GE 1122	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้	2(2/2-0-0)	GE 1072 สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(1/1-1/2-0)
LA 2803	กฎหมายธุรกิจ	3(3/3-0-0)	GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต	2(2/2-0-0)
MA 1073	คณิตศาสตร์และสถิติ	3(3/3-0-0)	MK1503 หลักการตลาด	3(3/3-0-0)
	รวม	16(15/15-1/2-0)	รวม	16(14/14-2/4)
ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		
AC 1233	หลักการบัญชี	3(2/2-1/2-0)	BA 3503 การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ	3(2/2-1/2-0)
LM 2013	การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	3(3/3-0-0)	GE 2222 ตรรกวิทยา : การใช้เหตุผลในชีวิตประจำวัน	2(2/2-0-0)
EC 1013	เศรษฐศาสตร์มหภาค	3(3/3-0-0)	GE 2232 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2(2/2-0-0)
GE 1102	ไทยกับสภาวะการณ์โลก	2(2/2-0-0)	MG 1303 องค์การและการจัดการ	3(3/3-0-0)
GE 1112	ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง	2(2/2-0-0)	LM 3013 การจัดซื้อในระบบโซ่อุปทาน	3(3/3-0-0)
GE 1132	ทักษะและกระบวนการคิด	2(2/2-0-0)	ST 2053 สถิติธุรกิจ	3(3/3-0-0)
.....	วิชาเลือกเสรี	3(3/3-0-0)	FN 1603 การเงินธุรกิจ	3(3/3-0-0)
	รวม	18(17/17-1/2-0)	รวม	19(18/18-1/2)
ชั้นปีที่ 2 ภาคฤดูร้อน				
	BA 4113 การภาชีอากร		3(3/3-0-0)	
วิชาเลือกเสรี		3(3/3-0-0)	
	รวม		6(6/6-0)	

16.4 แผนการศึกษา (ต่อ)

ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1		ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2	
IM 2153 การจัดการการผลิตและการดำเนินงาน	3(3/3-0-0)	AC 3133 การบัญชีเพื่อการจัดการ	3(3/3-0-0)
BC 3303 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	3(2/2-1/2-0)	BA 3143 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	3(3/3-0-0)
LM 3023 การจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า	3(3/3-0-0)	BA 4103 การวิจัยธุรกิจ	3(3/3-0-0)
LM 3033 การจัดการการขนส่ง	3(3/3-0-0)	EG 5233 การฟัง- การพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อวิชาชีพ	3(3/3-0-0)
LM 3053 กฎหมายโลจิสติกส์	3(3/3-0-0)	LM 3043 เทคโนโลยีการจัดการข้อมูลสำหรับโลจิสติกส์	3(3/3-0-0)
..... วิชาเอกเลือก หรือ วิชาโท	3(3/3-0-0)	LM 3063 การประกันภัยด้านโลจิสติกส์	3(3/3-0-0)
รวม	18(17/17-1/2-0)	รวม	18(18/18-0)
		ชั้นปีที่ 3 ภาคฤดูร้อน **เฉพาะไม่เลือกสหกิจ*	
		LM 3593 การฝึกงานนอกสถานที่	0(0-0-3/1)
		รวม	3(0-0-3/1)
ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1		ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2	
LM 4109 สหกิจศึกษา	9(0-0-9/40)	BA 4013 การจัดการเชิงกลยุทธ์	3(3/3-0-0)
หรือ		EG 5243 การอ่าน-การเขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อวิชาชีพ	3(3/3-0-0)
LM.....วิชาเอกเลือก		LM 4013 การบริหารท่าขนส่ง	3(3/3-0-0)
LM.....วิชาเอกเลือก		LM 4053 สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน	3(3/3-0-0)
LM.....วิชาเอกเลือก		LM 4043 การจัดการสัมพันธภาพผู้จัดหาวัตถุดิบและลูกค้า	3(3/3-0-0)
(โดยนักศึกษาต้องเรียนวิชาเอกบังคับแล้วไม่ต่ำกว่า 18 หน่วยกิต)	 วิชาเอกเลือก หรือ วิชาโท	3(3/3-0-0)
รวม	9(0/0-9-40)	รวม	18(18/18-0)
หรือ รวม	9 (9/9-0-0)		

17. ระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร

มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายให้ทุกหลักสูตรมีระบบการประกันคุณภาพภายใน และรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทุก 5 ปี ซึ่งมีประเด็นหลักในการประกันคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่วางแผนการบริหารหลักสูตร ทั้งในด้านการจัดการ การพัฒนาบุคลากร งบประมาณและสถานที่ ด้านการกำกับดูแลมาตรฐานหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในด้านการจัดการเรียนการสอน ได้จัดให้มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มวิชา / รายวิชา ทำหน้าที่ดูแลการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางตามที่หลักสูตรกำหนด

2. ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีอุปกรณ์และทรัพยากรสารสนเทศ ได้แก่ ตำรา วารสารที่ทันสมัยและมีห้องปฏิบัติการที่เพียงพอเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

มหาวิทยาลัยได้วางแผนพัฒนานักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ วิชาชีพ จริยธรรม และสุขภาพ โดยกำหนดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสำหรับนักศึกษาทุกคน และคณะกรรมการกิจการนักศึกษาประจำคณะวิชา ที่ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษา เพื่อทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ ส่งเสริมสนับสนุนและให้คำแนะนำนักศึกษาให้มีพัฒนาการครบทุกด้านรวมถึงการใช้ชีวิตในสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

4. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม / หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ในการจัดทำหลักสูตรมีการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ก่อนที่จะมีการเปิดดำเนินการหลักสูตร และมีการประเมินคุณภาพบัณฑิต โดยศึกษาระดับความพึงพอใจของนายจ้าง เพื่อนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5. การส่งเสริมการวิจัย

มีนโยบายส่งเสริมให้คณาจารย์ศึกษาวิจัย ค้นคว้า เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอน โดยมีการกำหนดทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับสาขาวิชาชีพ

18. การพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการประเมินหลักสูตร ซึ่งทำหน้าที่ประเมินหลักสูตรในทุก 5 ปี โดยจัดทำแบบสอบถามไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล นำผลการประเมินหลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้มหาวิทยาลัยกำหนดกลไกการพัฒนาหลักสูตรตามระบบ ดังนี้

18.1 มีการกำหนดดัชนีบ่งชี้มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรไว้ดังนี้

(1) มีการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้

(2) มีระบบ และกลไกในการพัฒนานักศึกษาทั้ง 4 ด้าน

(การส่งเสริมวิชาการ วิชาชีพ ส่งเสริมจริยธรรม สุขภาพ)

(3) มีสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

(4) มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้จากการ

ปฏิบัติและประสบการณ์จริง

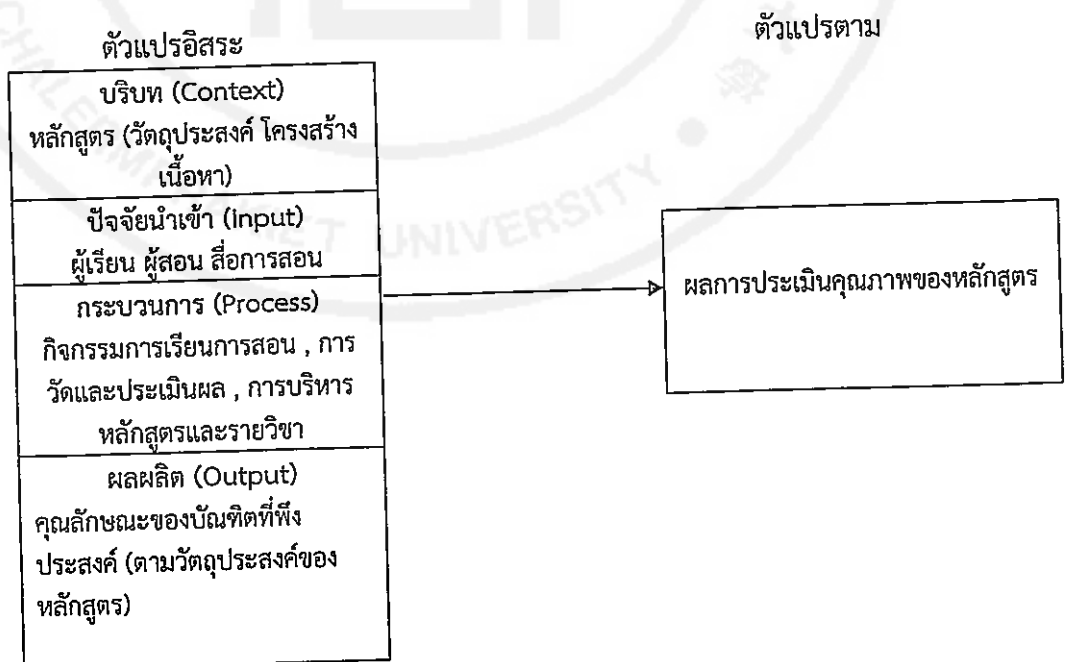
(5) มีการปรับปรุงหลักสูตรตามดัชนีบ่งชี้ข้างต้น ในระยะ 5 ปี

18.2 กำหนดการประเมินหลักสูตรตามดัชนีบ่งชี้ข้างต้น ทุกๆ ระยะ 5 ปี

18.3 กำหนดการประเมินครั้งแรก ปีการศึกษา 2556

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทฤษฎีการประเมิน ได้แก่ ตัวแบบการประเมิน CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam สำหรับใช้ในการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในการประเมินจะครอบคลุมองค์ประกอบใน 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อมของระบบ (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยนำเข้าสู่ระบบ (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) และการประเมินผลผลิต (Output Evaluation) โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณจากการใช้แบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

3.1 วิธีการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแนวทางที่กำหนดไว้ในระเบียบวิธีวิจัยทั่วไป ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบวิจัย
- ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือวิจัย
- ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 5 การแปลความหมายและสรุปผล

3.2 การออกแบบวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ในการกำหนดกรอบของประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากเป็นการวิจัยโดยมีกรอบความคิดของ CIPP Model ดังนั้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หรือที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ปัจจุบัน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้เรียน ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 (ปีการศึกษา 2555) จำนวน 38 คน
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก และวิชาเลือก จำนวน 8 คน ทั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์พิเศษ

3. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 38 คน ได้แก่ บัณฑิตบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555

4. นายจ้าง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างานของบัณฑิต จำนวน 36 คน

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย รวมทั้งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) มีจำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2555 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ 4 ด้าน (ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยการ

เรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร จำนวน 65 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ 4 ด้าน (ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัย

การเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต)

ส่วนที่ 5 ความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา จำนวน 2 ข้อ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ 4 ด้าน (ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยการ

เรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต)

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ 4 ด้าน (ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัย
การเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต)

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาพัฒนา
และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555
แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) แบบสอบถามปลายปิด

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย 9 ตอน
ได้แก่ ตอนที่ 1 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) จำนวน
10 ข้อ ตอนที่ 2 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 ด้านคุณลักษณะของ
เพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 4 ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ตอน
ที่ 5 ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตอนที่ 6 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ตอนที่ 7
ด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ตอนที่ 8 ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต และตอนที่ 9 ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน

2) แบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ
ประกอบด้วย ข้อคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป ด้านปัจจัยการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ
เรียนการสอน และด้านผลผลิต

1.2 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1) แบบสอบถามปลายปิด

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย 9 ตอน
ได้แก่ ตอนที่ 1 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) จำนวน
10 ข้อ ตอนที่ 2 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 ด้านคุณลักษณะของ
เพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 4 ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ตอน
ที่ 5 ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตอนที่ 6 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ตอนที่ 7
ด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ตอนที่ 8 ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต และตอนที่ 9 ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน
ประมาณค่า ประกอบด้วย ด้านการทำงาน จำนวน 6 ข้อ และด้านองค์การและหัวหน้างาน จำนวน 9
ข้อ

2) แบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป ด้านปัจจัยการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต

ส่วนที่ 5 ความต้องการพัฒนาตนเองหรือเป้าหมายในอนาคต เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองสำหรับอนาคตของบัณฑิต และคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มเติมหรือที่น่าสนใจ

1.3 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) แบบสอบถามปลายปิด

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต (ในภาพรวม) จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 ด้านองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ

2) แบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป ด้านปัจจัยการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต

1.4 แบบสอบถามสำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) แบบสอบถามปลายปิด

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับบัณฑิต เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ด้านความรู้ จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 ด้านจิตพิสัย จำนวน 12 ข้อ ตอนที่ 3 ด้านทักษะ จำนวน 10 ข้อ

2) แบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับบัณฑิต เกี่ยวกับสถาบันการศึกษา และข้อคิดเห็นเสนอแนะทั่วไป

ลักษณะของแบบสอบถามที่เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า เป็นแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่าของลิเกิร์ต (Likert) จำแนกมาตราวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดโครงสร้างและกรอบของคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาและสร้างโครงสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมประเด็นสำหรับสิ่งที่ต้องการประเมินสำหรับองค์ประกอบในแต่ละด้านตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและตัวแบบของ CIPP

3. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นและปรับปรุงให้เหมือนจริงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและประสบการณ์ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน เครื่องมือวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

4. ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รองศาสตราจารย์ ดร. วรทยา ธรรมกิตติภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. พงศ์ ทรดาล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) อาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อแสดงข้อคิดเห็น เสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารจัดการหลักสูตร ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ทั้งในด้านหลักสูตร ผู้เรียน บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต ตลอดจนนำผลที่ได้จากการวิจัยประเมินหลักสูตรมาอภิปรายผลเพื่อวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคของหลักสูตร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ อาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตีระ ระบอบ หัวหน้ากลุ่มสาขาวิชา

2. อาจารย์อตุลย์ นงภา อาจารย์ประจำสาขาวิชา

3. อาจารย์ศักดิ์ชัย อรุณรัศมีเรือง อาจารย์ประจำสาขาวิชา

4. อาจารย์พัชรา โพชนะนิกร อาจารย์ประจำสาขาวิชา

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะบริหารธุรกิจ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม จากตัวอย่างในการวิจัย
2. นำหนังสือที่ได้รับการอนุมัติแล้วพร้อมกับแบบสอบถามนำส่งไปยังบุคคล หรือหน่วยงานเป้าหมาย โดยคณะผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานเป็นการล่วงหน้าด้วยตัวเองเพื่อชี้แจงให้ ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลและคำแนะนำในการตอบแบบสอบถามก่อนทุกครั้ง
3. วางแผนเพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างได้อย่างครบถ้วน ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด โดยคำนึงถึงข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น
4. คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม ด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถาม กลับคืนครบถ้วนตามที่ต้องการ
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประมวลผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่างและพรรณนาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกออกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม
 - 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ ความถี่ และนำเสนอในรูปแบบตารางและพรรณนาลักษณะของข้อมูล
 - 1.2 การวิเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผล
 - 1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตร ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เมื่อจำแนกตามความแตกต่างระหว่างประชากร
 - 1.4 การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด และปัญหาหรือข้อเสนอแนะของผู้ตอบ ผู้วิจัยนำมาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ในแต่ละด้านเพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหาและประเด็นสำคัญ

เกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ใน
 การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นด้วยใน
 ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นด้วยใน
 ระดับเห็นด้วย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นด้วยใน
 ระดับไม่แน่ใจ
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นด้วยใน
 ระดับไม่เห็นด้วย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.01-1.50 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นด้วยใน
 ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด
 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดย
 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในเชิงพรรณนา
3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดสัมมนากลุ่มย่อย
 ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนว
 ทางการพัฒนาหลักสูตรจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ระหว่างอาจารย์ประจำหลักสูตร
 จำนวน 4 ท่าน จากนั้นจึงนำเสนอในลักษณะพรรณนาข้อความและสรุปประเด็น

3.6 การแปลความหมายและสรุปผล

ในการวิจัยผู้วิจัยได้แปลความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิง
 คุณภาพแต่ละขั้นตอนของการวิจัย โดยพรรณนาคุณลักษณะของข้อมูลจากผลการสำรวจประชากรที่
 ใช้ในการศึกษา หลังจากนั้น จึงสรุปผลการศึกษาเพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่
 กำหนดไว้ในลักษณะของการนำเสนอข้อมูลเป็นตารางทั้งแบบตารางทางเดียว ตารางสองทาง และ
 ตารางหลายทาง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา

2555

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2555

จากผลการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2555 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 38 ชุดได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 38 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 เพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีอายุระหว่าง 23-24 ปีมากที่สุดจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 50.00 อายุระหว่าง 21 - 22 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 น้อยที่สุดอายุ 25 - 26 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 38 คน เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 มีเกรดเฉลี่ย (นับถึงเดือนกรกฎาคม 2556) 2.70 - 2.90 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 เกรดเฉลี่ย 2.40 - 2.60 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 เกรดเฉลี่ย 3.00-3.20 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 เกรดเฉลี่ย 2.10 - 2.30 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ระหว่าง 1.80 - 2.00 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และเกรดเฉลี่ย 3.30-3.50 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30

เหตุผลที่เลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ อันดับที่ 1 เป็นหลักสูตรที่น่าสนใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 อันดับที่ 2 นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ จำนวน 5 คน เป็นร้อยละ 13.20 และอันดับที่ 3 เป็นหลักสูตรหรืออาชีพที่กำลังได้รับความนิยม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 4.1.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	มีความตรงต่อเวลา	4.95	.380	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.50	.548	เห็นด้วย
5	ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี	4.88	.402	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.95	.380	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.878	.263	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.1.1 ในภาพรวมปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/ อาจารย์พิเศษ) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.87$, S.D = .263) โดยเกือบทุกปัจจัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) มี 4 ปัจจัย คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู รองลงมา มี 2 ปัจจัย ได้แก่ มีความตรงต่อเวลา มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.95$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีเพียง 1 ปัจจัย ได้แก่ เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 4.50$)

ตารางที่ 4.1.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11	ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)	4.50	.548	เห็นด้วย
12	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม	4.30	.949	เห็นด้วย
13	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้	3.80	.104	เห็นด้วย
16	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.71	.563	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน	4.10	.876	เห็นด้วย
18	เนื้อหาวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ	4.60	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)	4.10	.876	เห็นด้วย
20	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)	4.50	.707	เห็นด้วย
รวม		4.40	.617	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.1.2 ในภาพรวมปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.40$, S.D = .617) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 4 ปัจจัย เห็นด้วยจำนวน 7 ปัจจัยโดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.71$) คือเนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน รองลงมาคือ รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย และเนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.67$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ($\bar{x} = 3.80$)

ตารางที่ 4.1.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21	มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม	4.46	.621	เห็นด้วย
22	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา	4.71	.564	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.60	.699	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ	4.50	.707	เห็นด้วย
25	มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน	4.60	.699	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28	มีจิตใจเสียสละ และมีคุณลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.42	.601	เห็นด้วย
29	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
30	การจัดกลุ่มผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	4.60	.525	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.61	.533	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.1.3 ในภาพรวมปัจจัยด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.61$, S.D = .533) เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 7 ปัจจัย และเห็นด้วยจำนวน 3 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x} = 4.83$) รองลงมาคือทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา ($\bar{x} = 4.71$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีจิตใจเสียสละ และมีคุณลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม ($\bar{x} = 4.42$)

ตารางที่ 4.1.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
31	ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
32	ระยะเวลาที่ให้คำปรึกษามีความเหมาะสมและเพียงพอ	4.94	.014	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
33	คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
34	เป็นที่เล็งดูแลเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
35	ไม่ล่าเอียงในการให้คำปรึกษาแนะนำ	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
36	ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
37	มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
38	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.17	.404	เห็นด้วย
39	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
40	การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน	4.94	.014	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.87	.124	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.1.4 ในภาพรวมปัจจัยด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.87$, S.D = .124) โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) เท่ากันจำนวน 5 ปัจจัยได้แก่ ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาที่ให้คำปรึกษามีความเหมาะสมและเพียงพอ การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.94$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมีเพียง 1 ปัจจัยได้แก่ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.17$)

ตารางที่ 4.1.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
41	มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
42	บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
43	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.33	.716	เห็นด้วย
44	การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
45	มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
46	ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
47	มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
48	ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
49	ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
50	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.83	2.564	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.1.5 ในภาพรวมปัจจัยด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.83$, S.D = .256) โดยเกือบทุกปัจจัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 5.00$) มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน รองลงมาได้แก่ การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.83$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมีเพียง 1 ปัจจัยได้แก่ มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\bar{x} = 4.33$)

ตารางที่ 4.1.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
51	จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร	4.50	.548	เห็นด้วย
52	กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทำศนศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ)	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
53	มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ	4.33	.365	เห็นด้วย
54	มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร	4.50	.548	เห็นด้วย
55	มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.53	.249	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.1.6 ในภาพรวมปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.53$, S.D = .249) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 2 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทำศนศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ) และมีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.67$) รองลงมามีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยจำนวน 3 ปัจจัยได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร และมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.50$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.33$)

ตารางที่ 4.1.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
56	มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล	3.70	.843	เห็นด้วย
57	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย	4.50	.548	เห็นด้วย
58	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ เพียงพอกับความ ต้องการของหลักสูตร	3.83	.856	เห็นด้วย
59	สถานที่เียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
60	ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม	3.83	.856	เห็นด้วย
61	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีจิตสำนึกด้านการให้บริการ	3.70	.843	เห็นด้วย
62	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีส่วนร่วมทำให้สนับสนุนทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ	4.33	.543	เห็นด้วย
รวม		4.08	.400	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.1.7 ในภาพรวมปัจจัยด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.08$, S.D = .400) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งมีเพียงมี 1 ปัจจัย ได้แก่ สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.67$) รองลงมาเห็นด้วยในทุกปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย ($\bar{x} = 4.50$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีเพียง 1 ปัจจัยได้แก่ มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล ($\bar{x} = 3.50$)

ตารางที่ 4.1.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
63	จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ	3.65	.756	เห็นด้วย
64	สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	3.50	.871	ไม่แน่ใจ
65	การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว	3.50	.871	ไม่แน่ใจ
66	ระบบเครือข่ายภายใน (อินทราเน็ต) มีประสิทธิภาพ	3.54	.784	เห็นด้วย
รวม		3.55	.328	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.1.8 ในภาพรวมปัจจัยด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.55$, S.D = .328) โดยเห็นด้วยจำนวน 2 ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมาได้แก่ มีระบบเครือข่ายภายใน (อินทราเน็ต) มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.54$) และไม่แน่ใจมี 2 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 3.50$) จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมและการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว

ตารางที่ 4.1.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
67	ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน	4.17	.516	เห็นด้วย
68	อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย	3.49	.864	ไม่แน่ใจ
69	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ	3.72	.691	เห็นด้วย
70	สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.17	.516	เห็นด้วย
รวม		3.88	.258	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.1.9 ในภาพรวมปัจจัยด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.88$, S.D = .258) โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยเกือบทุกปัจจัยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.17$) รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.72$) และปัจจัยที่มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจมีจำนวน 1 ปัจจัยได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.49$)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ตามประเด็นดังนี้

3.1 ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป

(ไม่มี)

3.2 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน

(ไม่มี)

3.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน

(ไม่มี)

3.4 ด้านผลผลิต

(ไม่มี)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

จากผลการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 38 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 38 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 เพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีอายุระหว่าง 23 - 24 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีอายุระหว่าง 21 - 22 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 อายุ 25 - 26 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 มีสถานภาพ โสด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 รองลงมา 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และยังไม่มีรายได้จากการทำงาน จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.35

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 89.50 ประกอบธุรกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.35 ส่วนใหญ่มีลักษณะตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 และใกล้เคียงกับสาขาวิชาที่เรียนที่เรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 และยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.35

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 4.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/ อาจารย์พิเศษ)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.80	.405	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	มีความตรงต่อเวลา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.33	.516	เห็นด้วย
5	ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.92	.014	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.87	.175	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.1 ในภาพรวมปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยาย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.87$, S.D = .175) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งเกือบทุกปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลา เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ ($\bar{x} = 5.00$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 4.33$)

ตารางที่ 4.2.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
11	ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)	4.65	.505	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม	3.71	.743	เห็นด้วย
13	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.65	.505	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้	4.75	.312	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน	4.33	.516	เห็นด้วย
18	เนื้อหาวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)	4.28	.615	เห็นด้วย
20	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)	4.45	.490	เห็นด้วย
	รวม	4.57	.410	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.2 ในภาพรวมปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.57$, S.D = .410) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 6 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารายวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.83$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม ($\bar{x} = 3.71$)

ตารางที่ 4.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21	มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม	3.67	.694	เห็นด้วย
22	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา	4.71	.564	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.60	.699	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24	แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ	4.50	.707	เห็นด้วย
25	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน	4.71	.564	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28	มีความเสียสละ และมีคุณลักษณะการทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.42	.601	เห็นด้วย
29	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
30	การจัดกลุ่มผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	4.61	.496	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.59	.475	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.3 ในภาพรวมปัจจัยด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.59$, S.D = .475) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 7 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมา มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.71$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.67$)

ตารางที่ 4.2.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
31	ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
32	ระยะเวลาที่ให้คำปรึกษามีความเหมาะสมและเพียงพอ	4.94	.014	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
33	คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
34	เป็นที่เล็งดูและเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
35	ไม่ล่าเอียงในการให้คำปรึกษาแนะนำ	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
36	ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
37	มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
38	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม	4.33	.504	เห็นด้วย
39	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
40	การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน	4.95	.012	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.91	.093	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.4 ในภาพรวมปัจจัยด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.1, S.D = .093$) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งในเกือบทุกปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นพี่เลี้ยงดูแลเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน ($\bar{x} = 4.95$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดปัจจัย ได้แก่ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.33$)

ตารางที่ 4.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
41	มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
42	บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
43	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.33	.716	เห็นด้วย
44	การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.95	.012	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
45	มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
46	ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม	4.83	.408	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
47	มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
48	ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
49	ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
50	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน	4.95	.012	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.90	.114	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.5 ในภาพรวมปัจจัยด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.90, S.D = .114$) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งเกือบทุกปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 6 ปัจจัย คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.95$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยได้แก่ มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\bar{x} = 4.33$)

ตารางที่ 4.2.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
51	จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร	4.30	.518	เห็นด้วย
52	กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทัศนศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ)	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
53	มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ	4.50	.548	เห็นด้วย
54	มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร	4.50	.548	เห็นด้วย
55	มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.60	.213	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.6 ในภาพรวมปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.60$, S.D = .213) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 2 ปัจจัยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทัศนศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ) ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมามี 1 ปัจจัย ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.67$) และปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุดได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร ($\bar{x} = 4.30$)

ตารางที่ 4.2.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
56	มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล	3.60	.833	เห็นด้วย
57	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย	4.41	.648	เห็นด้วย
58	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ เพียงพอกับความต้องการของหลักสูตร	3.83	.856	เห็นด้วย
59	สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
60	ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม	3.83	.856	เห็นด้วย
61	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีจิตสำนึกด้านการให้บริการ	3.70	.843	เห็นด้วย
62	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีส่วนทำให้สนับสนุนทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ	4.30	.546	เห็นด้วย
รวม		4.05	.509	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.2.7 ในภาพรวมปัจจัยด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.05$, S.D = .509) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งเพียงปัจจัยเดียวคือ สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.67$) รองลงมาได้แก่ มีหนังสือวารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย ($\bar{x} = 4.41$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีความสะดวกเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล ($\bar{x} = 3.60$)

ตารางที่ 4.2.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
63	จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ	3.65	.756	เห็นด้วย
64	สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	3.50	.871	ไม่แน่ใจ
65	การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว	3.50	.871	ไม่แน่ใจ
66	ระบบเครือข่ายภายใน (อินเทอร์เน็ต) มีประสิทธิภาพ	3.54	.784	เห็นด้วย
รวม		3.55	.328	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.2.8 ในภาพรวมปัจจัยด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.55$, S.D = .328) โดยเห็นด้วยจำนวน 2 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือจำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{x} = 4.65$) รองลงมาได้แก่ ระบบเครือข่ายภายใน (อินเทอร์เน็ต) มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.54$) น้อยที่สุดคือ การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว และ สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.50$)

ตารางที่ 4.2.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
67	ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน	4.17	.516	เห็นด้วย
68	อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย	3.49	.864	ไม่แน่ใจ
69	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ	3.72	.691	เห็นด้วย
70	สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.17	.516	เห็นด้วย
รวม		3.88	.258	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.2.9 ในภาพรวมปัจจัยด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.88$, S.D = .258) โดยเห็นด้วยจำนวน 3 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ($\bar{x} = 4.17$) รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.72$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย ($\bar{x} = 3.49$)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 4.2.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงาน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	สามารถใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน	3.62	.679	เห็นด้วย
2	ความเหมาะสมของคำตอบแทนที่ได้รับ	4.01	.501	เห็นด้วย
3	ความเป็นอิสระในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.81	.324	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	ความสัมพันธ์อันดี และความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร	4.81	.324	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	โอกาสในการเสริมสร้างคุณค่าและพัฒนาตนเอง	4.78	.504	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.51	.233	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.10 ในภาพรวมปัจจัยความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.51$, S.D = .233) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งในเกือบทุกปัจจัย สำหรับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ ความเป็นอิสระในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความสัมพันธ์อันดี และความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร ($\bar{x} = 4.81$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ สามารถใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน ($\bar{x} = 3.62$)

ตารางที่ 4.2.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์กรและหัวหน้างาน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7	การจัดโครงสร้างขององค์กรและระบบการทำงานไม่ซ้ำซ้อน	4.50	.548	เห็นด้วย
8	นโยบายและการบริหารงานขององค์กรมีความชัดเจน	4.81	.216	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	สวัสดิการที่ได้รับจากองค์กรมีความเหมาะสม	4.50	.548	เห็นด้วย
10	มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี	4.51	.548	เห็นด้วย
11	สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	การให้ความสำคัญกับพนักงานขององค์กร	4.81	.216	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	หัวหน้างาน/ผู้บังคับบัญชาให้ความสนับสนุนผู้ปฏิบัติงาน	4.51	.548	เห็นด้วย
14	หัวหน้างานมีความยุติธรรม	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม (Good Governance)	4.33	.516	เห็นด้วย
	รวม	4.59	.417	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.2.11 ในภาพรวมปัจจัยความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์การและหัวหน้างาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.59$, S.D = .417) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 4 ปัจจัย สำหรับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นโยบายและการบริหารงานขององค์กรมีความชัดเจน และการให้ความสำคัญกับพนักงานขององค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.81$) รองลงมาได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม หัวหน้างานมีความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.67$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม (Good Governance) ($\bar{x} = 4.33$)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ด้านปัจจัยกระบวนการเรียนการสอน

เนื่องจากหลักสูตรกำลังเป็นที่นิยม ซึ่งทำให้สามารถนำความรู้จากรายวิชาต่างๆมาประยุกต์ใช้เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านปัจจัยการเรียนการสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละท่านมีความพร้อมและความเชี่ยวชาญในการสอน ทำให้นักศึกษาสนุกกับการเรียน ไม่เครียดและสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ในการทำงาน การดำรงชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ด้านผลผลิต

สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน

ตอนที่ 5 ความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา

เป้าหมายที่บัณฑิตต้องการพัฒนาตนเองสำหรับอนาคตส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมหรือสัมมนาที่ได้รับวุฒิบัตรในสาขาวิชาชีพจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 และต้องการพัฒนาตนเองในสถานที่ทำงานปัจจุบันเพื่อให้มีความรู้ความชำนาญมากขึ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ

จากการสำรวจข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รวมจำนวน 7 ชุด มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.3.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
รองศาสตราจารย์	0	0.00
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	15.00
อาจารย์	6	85.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 4.3.1 ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.00 และตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 โดยไม่มีอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

ตารางที่ 4.3.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	0	0.00
ปริญญาโท	5	71.00
ปริญญาเอก	2	29.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 4.3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอกจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 และปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 โดยไม่มีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์พิเศษมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาโท

ตารางที่ 4.3.3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนในสถาบันการศึกษาทั่วไป

ประสบการณ์สอนในสถาบันการศึกษาทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2 ปี	3	42.86
3 - 5 ปี	3	42.86
6 - 10 ปี	0	0.00
ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป	1	14.28
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 4.3.3 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการประสบการณ์สอนในสถาบันการศึกษาทั่วไป ไม่เกิน 2 ปี และตั้งแต่ 3-5 ปีมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 โดยไม่มีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์พิเศษที่มีประสบการณ์สอนระหว่าง 6-10 ปี

ตารางที่ 4.3.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิชาที่สอน

รายวิชา	จำนวน	ร้อยละ
การจัดการสัมพันธภาพลูกค้า	1	14.29
สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์	4	57.14
กฎหมายด้านโลจิสติกส์	2	28.57
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 4.3.4 ผู้ตอบแบบสอบถามสอนรายวิชา สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์มากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ วิชากฎหมายด้านโลจิสติกส์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 น้อยที่สุดคือ รายวิชาการจัดการสัมพันธภาพลูกค้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 4.3.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามหน่วยงาน/สถาบันต้นสังกัด

หน่วยงาน/สถาบันต้นสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ	5	71.43
สมาคมไทยโลจิสติกส์และการผลิต	2	28.57
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 4.3.5 ผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดหน่วยงาน/สถาบันที่มากที่สุดได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และสมาคมไทยโลจิสติกส์และการผลิตจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 4.3.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)	4.28	.438	เห็นด้วย
2	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่างๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม	4.28	.438	เห็นด้วย
3	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย	4.42	.457	เห็นด้วย
4	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.42	.457	เห็นด้วย
5	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้	4.14	.479	เห็นด้วย
6	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน	4.00	.489	เห็นด้วย
7	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกัน	4.42	.493	เห็นด้วย
8	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ	4.85	.507	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)	4.42	.510	เห็นด้วย
10	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)	4.57	.527	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.39	.430	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.3.6 ในภาพรวมปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 4.39$, S.D = .430) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 2 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.85$) รองลงมาคือวิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต) ($\bar{x} = 4.57$) และปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดจำนวน 1 ปัจจัยได้แก่ เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 4.00$)

ตารางที่ 4.3.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาในภาพรวม

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11	มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เพียงพอ	4.42	.542	เห็นด้วย
12	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา	4.14	.562	เห็นด้วย
13	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.57	.582	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ	4.14	.605	เห็นด้วย
15	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.85	.627	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18	มีความเสียสละ และมีคุณลักษณะการทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.71	.608	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.85	.611	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20	จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน	4.85	.611	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม		4.65	.474	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.3.7 ในภาพรวมปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งเกือบทุกปัจจัย ($\bar{x} = 4.65$, S.D = .474) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน และมีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน รองลงมาเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 3 ปัจจัยที่มีคะแนนเท่ากัน ($\bar{x} = 4.85$) ได้แก่ มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ($\bar{x} = 4.14$) มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ

ตารางที่ 4.3.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21	ห้องเรียนมีความเหมาะสมที่จะสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้	4.28	.373	เห็นด้วย
22	เครื่องมือ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทันสมัยและเอื้อต่อการเรียนการสอน	3.42	.274	ไม่แน่ใจ
23	การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว	3.71	.286	เห็นด้วย
24	สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.00	.404	เห็นด้วย
25	การติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว	4.00	.404	เห็นด้วย
รวม		3.89	.174	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.3.8 ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{x} = 3.89$, S.D = .174) เกือบทุกปัจจัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ห้องเรียนมีความเหมาะสมที่จะสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความเหมาะสม การติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.00$) และปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด มีจำนวน 1 ปัจจัย ($\bar{x} = 3.42$) ได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทันสมัยและเอื้อต่อการเรียนการสอน

สำหรับแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการประเมินหลักสูตรในด้านต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมทั่วไปมีบรรยากาศที่ดี ร่มรื่น เหมาะสมกับการเรียนการสอนส่งผลให้การเรียนการสอนในห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดี

3.2 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน

เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย และเกิดการชำรุดบ่อยครั้งเช่น เครื่องโปรเจ็คเตอร์จอภาพ

3.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ควรสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับนักศึกษา เช่น การเรียนภาษาอาเซียน การแข่งขันภายนอก การประกวดรางวัล รวมไปถึงมีกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถวัดผล เช่น การเก็บคะแนนที่ชัดเจน

3.4 ด้านผลผลิต

มีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพบัณฑิตที่ชัดเจน และผลิตบัณฑิตได้ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

จากการเก็บแบบสอบถามนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 38 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 36 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.73 ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบธุรกิจประเภทการผลิตมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 ประกอบธุรกิจประเภทการขาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ประกอบธุรกิจประเภทการบริการ รองลงมาจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ประกอบธุรกิจประเภทตัวแทน/นายหน้า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 น้อยที่สุดประกอบธุรกิจประเภทอื่นๆ (ธุรกิจส่วนตัว) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 36 คน

ตารางที่ 4.4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณวุฒิ/ระดับการสำเร็จการศึกษาของนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาบัณฑิต

คุณวุฒิ/ระดับการสำเร็จการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	28	77.70
ระดับปริญญาโท	8	22.30
รวม	36	100.00

จากตารางที่ 4.4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี คุณวุฒิ/ระดับการสำเร็จการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาโทมากที่สุดจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 ปริญญาตรีรองลงมาจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70

ตารางที่ 4.4.2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การทำงานของนายจ้าง/ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต

ประสบการณ์การทำงาน(ปี/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
8 - 13 ปี	21	58.30
14 - 19 ปี	9	25.00
20 - 25 ปี	6	16.70
รวม	36	100.00

จากตารางที่ 4.4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 8 - 13 ปี มากที่สุด จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 58.30 ช่วงเวลาระหว่าง 14 - 19 ปี รองลงมาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และช่วงเวลาระหว่าง 20 - 25 ปี น้อยที่สุดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70

ตารางที่ 4.4.3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระยะเวลาที่นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชารู้จักกับบัณฑิต

ระยะเวลาที่รู้จักกับมหาบัณฑิต(ปี/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
1-6 เดือน	26	72.2
7-12 เดือน	9	25.0
1-3 ปี	1	2.80
รวม	36	100.00

จากตารางที่ 4.4.3 นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่รู้จักกับบัณฑิต ช่วงระยะเวลา 1-6 เดือนมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมาช่วงระยะเวลา 7-12 เดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดช่วงระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

ตารางที่ 4.4.4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะความเกี่ยวพันของนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชากับบัณฑิต

ลักษณะความเกี่ยวพัน	จำนวน	ร้อยละ
นายจ้าง	8	22.22
ผู้บังคับบัญชา	21	58.33
หัวหน้างาน	7	19.45
รวม	36	100

จากตารางที่ 4.4.4 นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา มีลักษณะความเกี่ยวพันกับคือ เป็นผู้บังคับบัญชามากที่สุดจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมานายจ้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และหัวหน้างาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.45

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 4.4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความรู้

ข้อที่	ปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ	4.77	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	ความรู้ในสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาอย่างลึกซึ้ง	4.46	.519	เห็นด้วย
3	ความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	4.38	.506	เห็นด้วย
4	ด้านการใช้เทคนิค เครื่องมือ และวิธีการในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา	4.62	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	การเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน	4.54	.519	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน	4.85	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	ความรู้ด้านการคำนวณตัวเลขทางสถิติที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	4.46	.518	เห็นด้วย
	รวม	4.58	.338	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.4.5 ในภาพรวมปัจจัยด้านความรู้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.58$, S.D = .338) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 4 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.85$) รองลงามี 1 ปัจจัย ได้แก่รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.77$) และมีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยจำนวน 3 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.38$)

ตารางที่ 4.4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านจิตพิสัย

ข้อที่	ปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.38	.506	เห็นด้วย
9	รักขาระเบียบวินัย	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	ซื่อสัตย์ในการทำงาน	4.77	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน	4.80	.371	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ	4.46	.519	เห็นด้วย
14	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	4.92	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.77	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17	เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18	กระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.85	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.85	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20	มีความขยันขันแข็งในการทำงาน	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.75	.474	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.4.6 ในภาพรวมปัจจัยด้านจิตพิสัยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = .474) โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมา ได้แก่ ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{x} = 4.92$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 4.38$)

ตารางที่ 4.4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านทักษะ

ข้อที่	ปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21	ด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน	4.46	.519	เห็นด้วย
22	การทำงานในลักษณะทีมงาน	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23	การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.77	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24	ภาวะการเป็นผู้นำ	4.54	.519	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25	สามารถใช้ทรัพยากรองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.62	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26	ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27	การติดต่อประสานงาน	4.46	.519	เห็นด้วย
28	ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29	การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
30	การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน	4.92	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.74	.325	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.4.7 ในภาพรวมปัจจัยด้านทักษะผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 4.74$, $S.D = .325$) โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งเกือบทุกปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.92$) และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน การติดต่อประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.46$)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ตามประเด็นดังนี้

ไม่มี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

จากผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 4 คน เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2557 เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารจัดการหลักสูตร ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ทั้งในด้านหลักสูตร ผู้เรียน บัณฑิต อาจารย์ ผู้สอน นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนนำผลที่ได้จากการวิจัยประเมินหลักสูตรมาอภิปรายผลเพื่อวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคของหลักสูตร สรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการประชุมกลุ่มย่อย ดังนี้

1. จุดแข็งของหลักสูตร

1.1 หลักสูตรเป็นที่ได้รับการยอมรับของสังคมและชุมชนอันเนื่องมาจากปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.2 โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป มีรายวิชาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 ทำให้หลักสูตรเป็นที่ได้รับความนิยม

1.3 หลักสูตรมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา และปรับปรุงให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.4 อาจารย์ผู้สอนที่คุุณวุฒิและประสบการณ์ในสาขาวิชาที่สอน รวมทั้งการเรียนเชิญอาจารย์พิเศษผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชนหรือหน่วยงานต่างๆ ทำให้เป็นการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา

1.5 หลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีรายวิชาเกินกว่าร้อยละ 80 และการเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติจริง (การฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่/สหกิจศึกษา) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงาน นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

1.6 ความเหมาะสมทางด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในศูนย์กลางความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ โดยมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก การตั้งอยู่ใกล้กับสนามบินสุวรรณภูมิ และการอยู่ในเส้นทางที่เป็นประตูออกสู่ภาคตะวันออกของประเทศ รวมทั้งท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ทำให้เอื้ออำนวยต่อการการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา

1.7 หลักสูตรมีการจัดเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือ การประกอบอาชีพ เช่น การจัดสัมมนาทางวิชาการ การบรรยายพิเศษโดยวิทยากรจากภาคธุรกิจเอกชน การ จัดตลาดนัดแรงงาน และการนำเสนอผลงานของนักศึกษา

1.8 ค่าหน่วยกิตไม่แพงเมื่อเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น

2. จุดอ่อนของหลักสูตร

2.1 พื้นฐานความรู้ของนักศึกษามีความแตกต่างกันเนื่องจากกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาไม่ เข้มข้น ทำให้นักศึกษามีความรู้ทางด้านภาษาและการคำนวณในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ และส่งผลกระทบต่อผล การเรียน และอัตราการ Dropout เกินกว่าร้อยละ 20

2.2 เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนภายในห้องเรียนยังไม่ทันสมัย นอกจากนั้น ฐานะ ของนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อการใช้อุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา

2.3 การผลิตผลงานทางด้านวิชาการของอาจารย์ประจำสาขาวิชายังมีน้อย ทำให้การพัฒนาองค์ ความรู้ใหม่ไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2.4 ขาดกิจกรรมเด่นที่ช่วยสนับสนุนหรือส่งเสริมให้นักศึกษาในหลักสูตรให้สามารถนำความรู้ที่ ได้จากการเรียนประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

2.5 ยังเป็นหลักสูตรแบบทั่วไป ไม่ได้เจาะลึกเพื่อให้มีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญทางด้าน โลจิสติกส์หรือการจัดการโซ่อุปทานเป็นการเฉพาะ เช่น ทางด้านคลังสินค้า การขนส่ง การจัดการพิธีการ ศุลกากร การบริหารท่า ฯลฯ

3. โอกาสของหลักสูตร

3.1 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556-2560) เน้นการ อำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการโซ่อุปทานเพื่อความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ประเทศต้อง เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านโลจิสติกส์ทางการค้าและการขนส่ง ทำให้ความต้องการกำลังคน ทางด้านโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น

3.2 สถาบันการศึกษาที่ผลิตกำลังคนทางด้านโลจิสติกส์ (Supply Size) ยังไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการของตลาดแรงงาน (Demand Size) จึงเป็นโอกาสของบัณฑิตสาขาการจัดการโลจิสติกส์และ โซ่อุปทาน

3.3 การเข้ามาลงทุนในไทยของบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ เช่น จีน และอาเซียน ทำให้เป็นการเปิด โอกาสสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทางด้านโลจิสติกส์รวมทั้งที่มีความรู้ด้านภาษาจีนพื้นฐานทางธุรกิจ

3.4 การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในในปีพ.ศ. 2558 จะทำให้เกิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ สมาชิก จะมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานอย่างเสรีในสาขาอาชีพที่กำหนด ทำให้ความต้องการกำลังคน ในระดับกลางเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อการขยายตัวของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะความต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ เกี่ยวกับโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

4. อุปสรรคของหลักสูตร

4.1 มีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรโลจิสติกส์คู่แข่งเพิ่มขึ้นเพิ่มมากขึ้น ในบริเวณพื้นที่จังหวัด สมุทรปราการและใกล้เคียง ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตชลบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาลัยสุวรรณภูมิ

4.2 นโยบายการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจากการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนทำให้บัณฑิตจาก ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีทักษะและศักยภาพสูงจะเข้ามาสู่ตลาดแรงงานในไทยเพิ่มมากขึ้น ทำให้เป็น อุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของบัณฑิตไทยที่เสียเปรียบในเชิงการแข่งขันโดยเฉพาะในด้านภาษา

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ 2522) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ผลการวิจัยสรุปดังนี้

ด้านบริบท (วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร) พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา หลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตรวมที่เหมาะสม (138 หน่วยกิต) ทั้งในด้านการเรียงลำดับรายวิชา รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารายวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนเนื้อหาวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน โดยมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ รวมทั้งมีความเหมาะสมทั้งในด้านหน่วยกิตของวิชาเอกและวิชาเอกเลือก ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย และการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ มี และมีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม

ด้านปัจจัยนำเข้า (ผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการสอน) พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน และรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีเพียงปัจจัยเดียวคือ มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม ในด้านผู้สอน ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลา เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ และมีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา สำหรับในด้านสื่อการสอน ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย แต่ในด้านปัจจัยเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ด้านกระบวนการ (กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหารหลักสูตรและรายวิชา) พบว่า ในด้านกิจการเรียนการสอนพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน ด้านปัจจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่

เสมอ รวมทั้งมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร และมีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเด็นที่เป็นปัจจัยในการประเมินด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน บรรยายภาคการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ในชั้นเรียน มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน ปัจจัยที่มีค่าน้อยที่สุดมีจำนวน 2 ปัจจัยเท่ากันคือ มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน

ด้านผลผลิต (คุณลักษณะของนักศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา) พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษาในภาพรวมคุณลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 5 ลำดับแรก ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน สำหรับปัจจัยคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดใน 2 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ โดยเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งความรู้ จิตพิสัย และทักษะ พบว่า ในด้านความรู้คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 3 ลำดับแรก ได้แก่ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ และด้านการใช้เทคนิค เครื่องมือ และวิธีการในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา สำหรับด้านจิตพิสัย พบว่า ในด้านจิตพิสัยของบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน และยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับด้านทักษะ พบว่า ในด้านทักษะของบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน สำหรับปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเกี่ยวกับความรู้ ได้แก่ ความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านทักษะมีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน และด้านการติดต่อประสานงาน

ด้านปัจจัยอื่น ๆ (การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา การให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของอาคารสถานที่เรียนและห้องเรียน) พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดมี 6 ปัจจัย ได้แก่ ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นที่เล็งดูดูแลเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับปัจจัยด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ มีหนังสือวารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่น ๆ ที่ทันสมัย และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีส่วนสนับสนุนทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ ปัจจัยด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ ปัจจัยด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน

และสถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา สำหรับปัจจัยด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม ปัจจัยด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดมี 2 ปัจจัย ได้แก่ มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีจิตสำนึกด้านการให้บริการ ปัจจัยด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดมี 2 ปัจจัย ได้แก่ สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม และการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว สำหรับปัจจัยด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงาน พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน และปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์กรและหัวหน้างาน พบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์กรมีความชัดเจน และการให้ความสำคัญกับพนักงานขององค์กร สำหรับปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงานที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สามารถใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน และปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์กรและหัวหน้างานที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม

อภิปรายผล

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เป็นการวิจัยเพื่อตรวจสอบและประเมินการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดหมายของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์บริบทและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่าสภาพและปัญหาภายในและภายนอกมีผลต่อสภาพการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างไร สอดคล้องกับธารง บัวศรี (2542) ที่ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินก็คือ เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดหมายของหลักสูตรโดยการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ความต้องการและปัญหาต่าง ๆ เป็นการประเมินในลักษณะที่เป็นมหภาค และผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ควรกำหนดจุดหมายอย่างไร จึงจะสนองความต้องการและแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้ นอกจากนี้ ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งเป็นการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ผู้เรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่และงบประมาณ เป็นการตรวจสอบดูว่าปัจจัยตัวป้อนเหล่านั้นเป็นอย่างไร และมีผลหรือมีส่วนช่วยให้การใช้หลักสูตรในเชิงปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่อย่างไร สอดคล้องกับใจทิพย์ เข็วรัตน์พงษ์ (2539) รวมทั้งการประเมินกระบวนการและผลผลิต ซึ่งเป็นการประเมินที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้น โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติตรงตามจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงใด เป็นต้น ผลการประเมินปัจจัยที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง สอดคล้องแนวคิดของโรเบิร์ต อี สเต็ก (1975) ที่ว่า รูปแบบการประเมินประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังหรือเป้าหมายโดยเฉพาะในด้านความคาดหวังกระบวนการหรือการปฏิบัติ ได้แก่ การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการ เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน นอกจากนี้ จากผลการวิจัยประเมินหลักสูตรพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่ โดยมีคะแนนเฉลี่ยในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินหลักสูตรของดอริส ที โกวี่ (1977)

ที่เสนอให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรโดยเฉพาะองค์ประกอบในด้านสิ่งเร้าโดยพิจารณาจากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำทางตนเอง เลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ประเมินผลตนเอง และมีการวางแผนการเรียนของตนเอง และจากผลการประเมินหลักสูตรในด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดหรือจุดบกพร่องในด้านที่เกี่ยวกับความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน สอดคล้องกับแดเนียล สตีฟเฟิลบีม (1970, อ้างถึงใน ส.วาสนา ประมวลพฤษ์, 2544) เกี่ยวกับแนวคิดรูปแบบการประเมินปัจจัยเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในด้านกำลังคน วัสดุอุปกรณ์งบประมาณ ตลอดจนกระบวนการบริหาร ระบบการจัดการ เพื่อวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่และเป็นทางเลือกที่มีโอกาสทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากที่สุด อีกทั้งเป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำหลักสูตรไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าการดำเนินงานตามหลักสูตรนั้นจะมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรเพื่อที่จะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หลักสูตรควรกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นว่ามุ่งเน้นการสร้างอัตลักษณ์ในด้านใด ตลอดจนการเรียงลำดับรายวิชาในแต่ละชั้นปีเหมาะสม รวมทั้งการปรับปรุงเทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และที่สำคัญก็คือ ควรปรับปรุงอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัยมากขึ้น
2. หลักสูตรควรเน้นในด้านการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนมากขึ้น ในลักษณะของการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ขึ้นในชั้นเรียน ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียน มีทักษะในด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงานและการติดต่อประสานงานให้มากขึ้น รวมทั้งการปรับสัดส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาให้มีความเหมาะสมเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การประเมินหลักสูตรควรใช้เทคนิคและวิธีการในรูปแบบอื่นที่หลากหลายนำมาประกอบกัน เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลในหลายมิติมากขึ้น เช่น การประเมินโดยการเปรียบเทียบจากเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัดซึ่งจะสามารถพบความแตกต่างสำหรับนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือการประเมินแบบสมมูล ในการพิจารณาจากมุมมองในเชิงธุรกิจทางด้านการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรบุคคล ด้านนายจ้างหรือผู้ใช้ ด้านกระบวนการภายใน รวมทั้งด้านการเรียนรู้และการพัฒนา
2. ควรเน้นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับบริบทและสภาพแวดล้อม เช่น ผลกระทบที่มีต่อชุมชนหรือสังคมควบคู่กับการสำรวจระดับความคิดเห็นของนายจ้างหรือผู้มีส่วนได้เสีย เนื่องจากจุดมุ่งหมายการศึกษาประการหนึ่งก็เพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าแก่สังคม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2546) รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเครือข่าย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- กรมวิชาการ. สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2535) รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรปีการศึกษา 2533 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2534) คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2545) ข สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานปลัดกระทรวง. (2547) สรุปผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ. เขตตรวจราชการที่ 1-12 และกรุงเทพมหานคร (งวดที่ 1) ประจำปีงบประมาณ 2547, 14 พฤษภาคม 2547.
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานปลัดกระทรวง. (2546) สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตการศึกษา 1. “รายงานการวิจัยการติดตามผลการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 1.” เอกสารลำดับที่ 9/2546 กลุ่มพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2543) พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2545) “ตัวบ่งชี้ของผู้สอนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ.” วารสารวิชาการ 5, 8 (สิงหาคม 2545) : 57-60.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539) การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.
- ฉรัต ไทยอุทิศ. (2547) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหลักการ Balanced Scorecard. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชฎาวลัย รุณเลิศ. (2552). การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก ม.ป.ท.
- _____ (2550) การพัฒนารูปแบบและกลไก สำหรับการจัดการหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปริญญา ของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชุดิระ ระบอบ. (2549) “ศาสตร์การประเมิน.” เอกสารประกอบการบรรยาย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชุดิรี ธนาประเสริฐสุข. (2541) การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2525. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตินา แคมมณี. (2533) “การประเมินผลหลักสูตร.” ใน รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ,
สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2539) การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
อักษรบัณฑิต.
- ธำรง บัวศรี. (2542) ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ธนธัชการพิมพ์.
- นงนภัส บุญเหลือ. (2533) การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์
โรงเรียนปทุมอนุสรณ์ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- นิธินันท์ สนต์ุ่น. (2555) การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา MKT 524 การจัดการ
การตลาด. มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ.
- นิภาวรรณ พุทธสงกรานต์. (2540) การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ พุทธศักราช 2532 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2535) การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิช.
- บุญเรือง สมประจบ. (2541) การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกหลักสูตร
สาขางานเฉพาะเครื่องไม้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิตวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประพันธ์ จูมคำมูล. (2544) ครูภาษาอังกฤษตามแนวการปฏิรูปการศึกษา.” วารสารวิชาการ 4, 1
(มกราคม 2544) : 52-59.
- ปรีชา สุนธมาน และคณะ. (2545) “พัฒนาคนด้วยการศึกษา.” วารสารวิชาการ 5, 3 (มีนาคม
2545) : 2-11.
- เพียว์ สุลล. (2540). การประเมินหลักสูตรนายสิบอาวุโสเหล่าแพทย์ พุทธศักราช 2535 ของ
กรมแพทย์ทหารบก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
และพัฒนาหลักสูตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538) วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรพรรณ โชติพฤกษ์วัน. (2547) การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 โรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรินทร์ ศรีสวัสดิ์. (2546) ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พันธณี วิหคโต. (2545) “การวิจัยติดตามและประเมินผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามแนว
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนนาร่อง.” วารสารวิชาการ 5, 12 (ธันวาคม
2545) : 12-19.
- แพรวพรรณ จันทร์อัมพร. (2540) การประเมินหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533) กลุ่มกรงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543) “การพัฒนาการใช้และการประเมินหลักสูตร.” วารสารการวัดผล
การศึกษา 22,64 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2543) : 5-22.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2549) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน พ.ศ. 2549 . กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- มานิตย์ จินตามงคล. (2549) การประเมินการนิเทศภายในโรงเรียนด้วยรูปแบบการประเมินแบบ
CIPP ในสหวิทยาเขตวิद्याสถานพรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1.
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553) การประเมินหลักสูตรปรัชญา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
_____. (2553) การประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบโดยใช้รูปแบบ
CIPP Model” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 30-35.
- มัทนา วัฒนอมศักดิ์. (2553) การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- มาลินี จุฑะรพ. (2539) จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทิพวิสุทธิ.
สรินทร์ อรอมรัตน์. (2545) การประเมินผลหลักสูตรวิชาสื่อสารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน . กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน
ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- วราภรณ์ กุประดิษฐ์. (2555) ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยใช้ CIPP Model มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. ม.ป.พ.
- วิไลพรรณ เสรีวัฒน์. (2555) การประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. (2546) การวางแผนกลยุทธ์ : ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : บริษัท อินโนกราฟิกส์ จำกัด.
- วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์. (2542) การประเมินหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____ . (2544) การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย ดิสสร. (2535) การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542) การพัฒนาหลักสูตร สานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : บริษัท เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอรี จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- แววตา พุกษา. (2550) การประเมินโครงการส่งเสริมรักการอ่านของเด็กนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทิตนา แหมมณี. (2545) “การประเมินผลหลักสูตร.” ใน รวมบทความทางการประเมินโครงการ, 133-150. ม.ป.พ.
- ส.วาสนา ประवालพุกษ์. (2541) หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สังัด อุทรานันท์. (2532) พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และคณะ. (2544) “รูปแบบการประเมิน.” เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรการประเมินทางการศึกษา รุ่นที่ 2 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 14-24 สิงหาคม 2544. (อัดสำเนา)
- สาคร พุทธผล. (2545) “สอนภาษาอังกฤษอย่างไรให้มีความสนุกสนาน.” วารสารวิชาการ 5, 5 (พฤษภาคม 2545) : 51-56.
- _____ . (2547) “การพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน.” วารสารวิชาการ 7, 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2547) : 66-71.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544) วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด.

- สงัด อุทรานันท์. (2532) พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สมสุดา ผู้พัฒนา. (2546) คำบรรยายประกอบวิชาทฤษฎีการประเมินทางอาชีวศึกษา.
หลักสูตรปริญญาเอกสาขาอาชีวศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาพร แนวบุตร (2540) การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร ตรีนภา. (2554) การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการ
ประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง พ.ศ. 2552 คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์
- สุมิตร คุณานุกร. (2523) หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2538) “ความรู้ชายแดนด้านการประเมินผลการศึกษา.” วารสารวิธีวิทยาการ
วิจัย. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2538.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ. ม.ป.พ.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2549) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545 - 2559). กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2549) รายงานการประเมิน
คุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548) ผลการสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 ระดับ
เขตตรวจราชการ รวมทั้งสังกัด. กรุงเทพฯ : 18 มีนาคม 2548.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547) รายงานสภาพการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553)
มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สิริกร มณีรินทร์. (2545) ก “การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.” ข่าววิชาการ 1, 20
(16-31 มีนาคม 2545) : 1.. ข “การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มี
ประสิทธิภาพ.” ข่าววิชาการ 1, 23 (1-15 พฤษภาคม 2545) : 1-2.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545) การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร :
สาขาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุจริต เพียรชอบ. (2523). หลักสูตรและแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2547) “การสร้างคนให้เป็นครูดีมีคุณภาพ.” วารสารวิชาการ 7, 1 (มกราคม-
มีนาคม 2547) : 19-22.
- สุวิทย์ คุณกิตติ. (2544) “คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1166/2544 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.” 2 พฤศจิกายน 2544.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544) จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : อีระป้อมวรรณกรรม.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546) แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ :
The Knowledge Center. ม.ป.พ.
- โสภณ โสมดี และอภินันท์ โสตะจินดา. (2545) “การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน.” วารสารวิชาการ 5, 1 (มกราคม 2545) : 14-18.
- อัญชลี ประกายเกียรติ. (2554) การประเมินโครงการพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้วยระบบการดูแล
ช่วยเหลือของโรงเรียนสตรีวัดอัมรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- อนุชัย ตั้งศุภพรชัย. (2546) การประเมินผลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครพุทธศักราช 2539. วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาบริหารอาชีพและ เทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อุทุมพร จามรมาน. (2530) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.
กรุงเทพฯ: ฟีนนี่พับลิชชิง.
- อุไร อภิชาติบัณฑิต และคณะ. (2537) การประเมินผลหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
2533. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาเครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อดิศักดิ์ โพธารามิก. (2547) “คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป. 262/2547 เรื่องการกำหนดเขต
ตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ.” 29 เมษายน 2547.
- อธิปต์ย์ คลี่สุนทร. (2547) ปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกันเถอะ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ
16 ธันวาคม 2547 เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/main2/article/article>
- อรัญญา จุลกรานต์. (2543) “การประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533) ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2546) สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ คู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ BSC
(Balanced Scorecard). พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- อัศม์เดช วานิชินชัย. (2555) การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา LSM 716 การจัดการและ ออกแบบระบบโลจิสติกส์ที่แข่งขันได้ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม.
- Ainsleigh, S. A. (2004) Evaluation of a Mentoring Program for Graduate Behavioral Education Students. Wales: Johnson & Wales University.
- Amstrong, D.G. (1989) Development and Documenting the Curriculum. Boston: Allyn and Boston. Balanced Scorecard [Online]. Accessed 2 March 2005. Available from http://www.cu.qa.chula.ac.th/learning_Sharing/Balanced_Scorecard.htm
- Beauchamp, G.A. (1981) Curriculum Theory. 3rd ed: Illinois : The Kagg Press.
- Cater V. Good. (1945) Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book.
- Chiang, P.W. (1971) "Assessing The Effectiveness of Five-Year Mechanical Engineering Technology Programs of Junior Colleges in Taiwan, R.O.C. : An application of The CIPP Evaluation Model (China)." Dissertation Abstracts International 57 (Feb. 1997).
- Choate, Joyce S. et al. (1997) Curriculum-Based Assessment and Programming. 3rd ed. Boston : Allyn and Bacon, c1995.
- Cronbach, L.J. (1970) Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New York: Harper Row.
- Crow & Crow. (1980) Introduction to Education. New Delh i: Eurage Publishing House.
- David Stokes, Richard Bergin, (2006) "Methodology or "methodolatry"? An evaluation of focus groups and depth interviews", Qualitative Market Research: An International Journal, Vol. 9 Iss: 1, pp.26 - 37
- Geness, Fred. (2001) The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages. Edited by Ronald Carter and David Nunan. New York : Cambridge University Press.
- Good, V.C. (1973) Dictionary of Education. 3rd ed. New York: McGraw – Hill.
- Gronlund, N.E. (1982) Constructing Achievement Test. New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Gullo, D.F. (1994) Understanding Assessment and Evaluation in Early Childhood Education. N.Y. : Teacher College Columbia University.
- Hass, G. (1980) A New Approach. Boston: Allyn and Bacon, Inc.
- John Heidenry, Theirs Was the Kingdom: Lila and DeWitt Wallace and the Story of the Reader's Digest, New York/London: W.W. Norton, 1993

- Joseph M. Rice. (1914) *Scientific Management in Education*. New York: Hinds, Noble & Eldridge.
- Kaplan, Robert, and David Nonton. Balanced Scorecard method [Online]. Accessed 7 March 2005. Available from http://www.valuebasedmanagement.net/methods_balancedscorecard.html
- Lloyd, G. M. (2004) An Evaluation of the Impact and Effectiveness of the Scholar's Mentorship Program. Retrieved January 15, 2011, from <http://jte.sagepub.com/content/58/4/328.short>
- Marsh, C. & Wills, G. (1995) *Curriculum Alternative Approaches, Ongoing Zissues*. New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Oliva. Curriculum Development and Evaluation : The CIPP Model [Online]. Accessed 10 March 2003 Available from <http://www.scis.nova.edu/~rendulic/dcte747/CIPP.model.htm>
- Onyefulu, C. N. (2001) An Evaluation Study of the B.Ed. Business Education Programs in the University of Technology, Jamaica. Doctoral dissertation, Department of Sociology, University of Alberta (Canada).
- Parkay, W.F. & Hass Glen. (1993) *Curriculum Planning A New Approach*. 6th Boston: Allyn and Bacon.
- Patton, M.Q. (1980) *Utilization-Focused Evaluation*. Beverly Hills, CA: Sage Publications.
- Provus, Malcolm M. (1971) Evaluation of ongoing programs in the public school system. In Tyler, Ralph W. (Ed.) *Educational evaluation: New roles new means* (pp. 242-283). The 68th Yearbook of the National Society for the Study of Education part 2. Chicago, IL: National Society for the Study of Education.
- Quinion, Michael. (2002) *World Wide Words* (Online). Accessed 1 June 2002. Available from <http://www.quinion.com/words/topicalwords/tw-curl.htm>
- Ralph Winfred Tylor. (1950) "Basic Principles of Curriculum and Instruction." Chicago : University of Chicago Press.
- Reader's Digest. (1999) *Complete Guide to Sewing*. 4th. The Reader's Digest Association (Canada) Ltd.
- Robert Kaphan and David Norton. (2005) Clarifying and communicating vision and strategy into action : The BSC Framework [Online], accessed 7 March 2005. Available from http://www.valuebasedmanagement.net/methods_balancedscorecard.html

- Scriven, Michael. (1967) *The Methodology of Evaluation*. In *Curriculum Evaluation*. Chicago : American Educational Research Association.
- Saylor, Galen J, Alexander William M. and Arthur J. Lewis (1981) *Curriculum Planning for Better Teachers and Learning*. 4th ed. New York : Holt Rinehart and Winson.
- Shi, Y. (2006) *International Teaching Assistant Program Evaluation*. Retrieved February 28, 2009, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?index>.
- Solomon, Pearl G. (1998) *The Curriculum Bridge: From Standards to Actual Classroom Practice*. California: Corwin Press, Inc.
- Sowell, Evelyn J. (2000) *Curriculum: an Integrative Introduction*. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 2000.
- Stake R.E. (1975) *Program Evaluation. Particularly Responsive Evaluation*. (Occasional Paper, No. 5) Kalamazoo. MI: Western Michigan University Center.
- Stufflebeam, Daniel L. and Shinkfield, Anthony J. (1990) *Systematic Evaluation*. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing.
- Taba, Hilda. (1962) *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and world.
- Wiersma, William and Jurs, Stephen G. (1990) *Educational Measurement and Testing* 2nd ed. Massachusetts: A Division of Simon&Schuster, Inc.
- William, Winn . (1998) *E-6A aviation maintenance training curriculum evaluation : A case study*. [CD-ROM]. 1998. Abstract from ProQuest File : Dissertation Abstract Item : 9826369

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
- ภาคผนวก ข คำอธิบายรายวิชา
- ภาคผนวก ค แบบสอบถาม

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เว็บไซต์: www.hcu.ac.th

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
๐๘/๑๘ ถนนบางนา - ตราด กิโลเมตรที่ ๑๘
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๕๕๐
โทร. ๐-๒๓๑๒-๖๑๐๐ โทรสาร ๐-๒๓๑๒-๖๒๓๗
http://www.hcu.ac.th

๑๐๐ ปี สวรรคตสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี
๑๐๐ ปี สมเด็จพระนางเจ้ารำจพรรณี พระบรมราชินีนาถ
๒๕๕๓-๒๕๕๓

ที่ มฉก.0103/659

24 กรกฎาคม 2556

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ หรดาล
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดทำรายงานวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2552) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา-โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L.Stufflebeam เป็นเครื่องมือในการประเมิน เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (TQF) โดยมีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2556 - ธันวาคม 2556

คณะผู้จัดทำรายงานวิจัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์สูงในด้านการวิจัย เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการทั่วไป จึงขอเรียนเชิญท่านให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย พร้อมลงนามในแบบฟอร์มตามที่แนบ ส่งคืนที่ อาจารย์พัชรา โพชะนิกร คณะบริหารธุรกิจ ภายในวันที่ 9 สิงหาคม 2556 ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานเลขานุการคณะบริหารธุรกิจ

โทรศัพท์ 0-2312-6300 ต่อ 1514, 1484 (อ.พัชรา โพชะนิกร ต่อ 1549, 1522)

โทรสาร 0-2312-6409

เรียนรู้อะไรก็ได้ถึงคน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
๑๘/๑๘ ถนนบางนา - ตราด กิโลเมตรที่ ๑๘
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๕๕๐
โทร. ๐-๒๓๑๒-๖๓๐๐ โทรสาร ๐-๒๓๑๒-๖๒๓๗
http://www.hcu.ac.th

100 ปี ๑๐๐ ปี
100 ปี สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
๒๕๕๓-๒๕๕๓

ที่ มจก.0103/659

24 กรกฎาคม 2556

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภาพ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยคณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดทำรายงานวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2552) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L.Stufflebeam เป็นเครื่องมือในการประเมิน เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (TQF) โดยมีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2556 – ธันวาคม 2556

คณะผู้จัดทำรายงานวิจัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์สูงในด้านการวิจัย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการทั่วไป จึงขอเรียนเชิญท่านให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย พร้อมลงนามในแบบฟอร์มตามที่แนบ ส่งคืนที่ อาจารย์พัชรา โพชะนิกร คณะบริหารธุรกิจ ภายในวันที่ 9 สิงหาคม 2556 ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจ

โทรศัพท์ 0-2312-6300 ต่อ 1514, 1484 (อ.พัชรา โพชะนิกร ต่อ 1549, 1522)

โทรสาร 0-2312-6409

เพื่อนรู้เพื่อตัวใจสังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
๑๘/๑๘ ถนนบางนา - ตราด กิโลเมตรที่ ๑๘
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๕๔๐
โทร. ๐-๒๓๑๒-๖๓๐๐ โทรสาร ๐-๒๓๑๒-๖๓๐๗
http://www.hcu.ac.th

๑๐๐ ปี ศตวรรษที่ ๑๐๐ ปี สมัยที่ ๑๐๐ ปี
2453-2553

ที่ มจร.0103/659

24 กรกฎาคม 2556

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์
ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยคณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดทำรายงานวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2552) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L.Stufflebeam เป็นเครื่องมือการประเมินทั้งด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (TQF) โดยมีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2556 - ธันวาคม 2556

คณะผู้จัดทำรายงานวิจัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์สูงในด้านการวิจัย เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการทั่วไป จึงขอเรียนเชิญท่านให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญ และตรวจเครื่องมือวิจัย พร้อมลงนามในแบบฟอร์มตามที่แนบ ส่งคืนที่ อาจารย์พัชรา โพชนิกกร คณะบริหารธุรกิจ ภายในวันที่ 9 สิงหาคม 2556 ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจ
โทรศัพท์ 0-2312-6300 ต่อ 1514, 1484 (อ.พัชรา โพชนิกกร ต่อ 1549, 1522)
โทรสาร 0-2312-6409

20 ปี
มจร.

ภาคผนวก ข
คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์ 6 หน่วยกิต

GE 1072 สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต 2(1/1-1/2-0)
(Health and Quality of Life Development)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ในการออกกำลังกาย การพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต โครงสร้างและหน้าที่การทำงานของร่างกายมนุษย์ หลักการและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย นันทนาการเพื่อสุขภาพ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การนำ ความรู้และทักษะการออกกำลังกายไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การฝึกปฏิบัติ

GE 1082 โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต 2(2/2-0-0)
(World View and Way of Life)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความหมายและความสำคัญของโลกทัศน์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ เช่น ศาสนาปรัชญา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต การเข้าใจชีวิตแบบเชื่อมโยงทั้งในระดับปัจเจก สังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมอย่างบูรณาการ การเลือกทางดำเนินชีวิตที่ดึงามบนพื้นฐานจริยธรรมทาง ปรัชญาและศาสนา ความรับผิดชอบ การอุทิศและการสร้างสรรค์สังคมที่จะนำมาซึ่งสันติสุขที่แท้จริง

GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต 2(2/2-0-0)
(Psychology for Living)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศาสตร์เกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง การตระหนักในคุณค่าของตน ความเข้าใจผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ การมีสุขภาพจิตที่ดีในการดำรงชีวิต เสริมสร้างการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการกับปัญหา และการพัฒนาศักยภาพแห่งตน

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 4 หน่วยกิต

GE 1102 ไทยกับสถานการณ์โลก

2(2/2-0-0)

(Thai and Global Situation)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

เหตุการณ์ต่างๆ ของโลก และปัญหาที่เกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การสื่อสารและเทคโนโลยี ความขัดแย้งในภูมิภาคต่างๆ ของโลก และการประสานประโยชน์ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การแข่งขันด้านการค้า บทบาทของไทยในเวทีโลก การปรับตัวของไทยกับสถานการณ์โลก แนวโน้มของสถานการณ์โลกในอนาคต ตลอดจนความร่วมมือในการแก้ปัญหาของประชาคมโลก เพื่อให้เกิดสันติภาพอย่างยั่งยืน

GE 1112 ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง

2(2/2-0-0)

(Life and Sufficiency Economy)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความเป็นมาและความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน แนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรทฤษฎีใหม่และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาในโครงการพระราชดำริ การประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม กรณีตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียงและการร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 11 หน่วยกิต

GE 1122 เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้

2(2/2-0-0)

(Information Technology with Learning)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม การสื่อสารข้อมูลเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล การสืบค้นและการนำเสนอสารสนเทศ เพื่อการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ในสังคมยุคสารสนเทศ สังคมดิจิทัล และสังคมแห่งปัญญาที่มีต่อชีวิตและ ความเป็นอยู่ของมนุษย์

GE 1132 ทักษะและกระบวนการคิด

2(2/2-0-0)

(Skills and Process of thinking)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ลักษณะและขอบข่ายของแนวคิด หลักของเหตุผล วิธีการสร้างทักษะการคิด การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหาและการเขียนแผนผังความคิด การตรวจสอบความคิด การวิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ไขในสถานการณ์และประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

- GE 2222 ตรรกวิทยา : การใช้เหตุผลในชีวิตประจำวัน 2(2/2-0-0)
(Logic : Reasoning for Daily Life)
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
ความหมายและความสำคัญของการใช้เหตุผล วิธีเสนอความคิดเชิงการใช้เหตุผลและการอ้างเหตุผล วิเคราะห์โครงสร้างการอ้างเหตุผล องค์ประกอบและเกณฑ์ตัดสินการอ้างเหตุผล การอ้างเหตุผลแบบนิรนัยและอุปนัย การอ้างเหตุผลแบบนิรนัยกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ข้อผิดพลาดในการอ้างเหตุผลและการใช้บทนิยาม
- GE 2232 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม 2(2/2-0-0)
(Man and Environment)
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ สภาวะแวดล้อม ปัญหาและผลกระทบจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการแก้ปัญหาและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและสร้างความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม
- MA 1073 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน 3(3/3-0-0)
(Mathematics and Statistics in Daily Life)
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
เซตกับการนับ และระบบจำนวน การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ กราฟกับการประยุกต์ด้านต่าง ๆ ความสำคัญของสถิติ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล การหาค่าและตีความหมายข้อมูลทางสถิติ ในชีวิตประจำวัน ความน่าจะเป็น
- กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต
- GE 1043 ภาษาไทยกับการสื่อสาร 3(3/3-0-0)
(Thai Language and Communication)
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยในด้านการฟัง พูด การอ่านและการเขียน การฟังและการอ่านจับใจความ การพูดในที่ประชุม การเขียนรูปแบบต่าง ๆ การใช้ภาษาสื่อสารมวลชน การอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็น เครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ การใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทาง ภาษาไทยที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งฐานะผู้รับสารและผู้ส่งสาร
- GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 3(2/2-1/2-0)
(English For Communication I)
วิชาบังคับก่อน : ไม่มี
การใช้ภาษาทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเน้นการฟังและการพูดในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนบันทึกอย่างง่าย เพื่อการสื่อสาร

GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
(English For Communication II)

3(2/2-1/2-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ทักษะในการใช้ศัพท์ สำนวน แสดงและสุภาพ การสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวัน ในเรื่องต่าง ๆ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนอนุเฉท จดหมายและความเรียงแบบต่าง ๆ

2. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาแกน 57 หน่วยกิต

AC 1233 หลักการบัญชี

3(2/2-1/2-0)

(Principles of Accounting)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการทางการบัญชีตลอดจนการจัดทำงบการเงินของธุรกิจ ประเภทต่างๆ ที่อยู่ในระบบบัญชีมูลค่าเพิ่ม เช่น ธุรกิจให้บริการ ธุรกิจซื้อมาขายไป และธุรกิจอุตสาหกรรม รายการปรับปรุงและปิดบัญชี การบัญชีเงินสด การบัญชีสำหรับกิจการไม่หวังผลกำไร

AC 3133 การบัญชีเพื่อการจัดการ

3(3/3-0-0)

(Managerial Accounting)

วิชาบังคับก่อน : AC 1233

การบัญชีการเงิน ความหมาย วัตถุประสงค์ และลักษณะข้อมูลบัญชีเพื่อการจัดการ การวิเคราะห์และจัดทำงบกระแสเงินสด แนวความคิดเกี่ยวกับต้นทุน วิธีการบัญชีต้นทุนรวมและต้นทุนผันแปร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน-ปริมาณ-กำไร การบัญชีต้นทุนกิจกรรม ข้อมูลต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ รวมถึงการนำข้อมูลบัญชีมาใช้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ เพื่อการวางแผนควบคุมและตัดสินใจของฝ่าย รวมถึงการนำข้อมูลต้นทุนมาใช้ตัดสินใจระยะสั้น การวัดผลการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์การจ่ายลงทุน และการจัดทำงบประมาณเพื่อใช้วางแผนและควบคุมระยะยาว

BA 1313 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ

3(3/3-0-0)

(Introduction to Business)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความหมาย ความสำคัญและความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมชุมชน และการพัฒนา เศรษฐกิจ แนวคิดพื้นฐานทางธุรกิจ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจโดยทั่วไป รูปแบบการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ และการดำเนินธุรกิจ การเป็นผู้ประกอบการ กระบวนการทางธุรกิจ องค์ความรู้ในหน้าที่พื้นฐานทางธุรกิจทั้งทางด้านการจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด การผลิต การบัญชีและการเงิน ธุรกิจระหว่าง-ประเทศ ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ การเชื่อมโยงหน้าที่ต่างๆ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ

BA 3143 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ
(Quantitative Analysis)

3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

หลักและทฤษฎีที่เกี่ยวกับตัวแบบทางคณิตศาสตร์และการประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ ตัวแบบ กำหนดการเชิงเส้น ตัวแบบการขนส่ง ตัวแบบการมอบหมายงาน การวิเคราะห์ข่ายงาน ตัวแบบแถวคอย ทฤษฎีเกม ตัวแบบการตัดสินใจ การวิเคราะห์มาร์คอฟ และตัวแบบการจำลองสถานการณ์

BA 3503 การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ
(Computer Application for Business)

3(2/2-1/2-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

แนวคิดการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ การใช้โปรแกรมรรถประโยชน์ในการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ การประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เช่น กระดาษทำการอิเล็กทรอนิกส์ เวิร์ดโปรเซสเซอร์ ระบบฐานข้อมูล โปรแกรมการนำเสนอ และโปรแกรมการบริหารจัดการธุรกิจ เป็นต้น พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลและเทคนิคการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

BA 4013 การจัดการเชิงกลยุทธ์
(Strategic Management)

3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : MG 1303 และ MK 1503 หรือได้รับคำยินยอมจากผู้สอน

การวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์การ การวางแผนกลยุทธ์ การดำเนินกลยุทธ์ บทบาทของผู้จัดการในฐานะผู้ดำเนินการตามกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้ และการควบคุมกลยุทธ์ ทั้งนี้จะศึกษาจากกรณีศึกษาและตัวอย่างกลยุทธ์ที่ใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งมีการศึกษาถึงนโยบายทางด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านการเงิน การตลาด ปัญหาแรงงาน การผลิต และการควบคุมในธุรกิจและอุตสาหกรรม

BA 4103 การวิจัยธุรกิจ
(Business Research)

3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : ST 2053

ประโยชน์จากฝ่ายบริหารที่จะได้จากการวิจัยธุรกิจ สถานการณ์ที่จำเป็นต้องใช้การวิจัย แนวความคิดด้านทฤษฎี และการวิธีการวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ

BA 4113 การภาษีอากร
(Taxation)

3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

หลักเกณฑ์ วิธีการประเมินและการจัดเก็บภาษีอากรต่าง ๆ ตามประมวลรัษฎากร และภาษีอื่นที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต อากรแสตมป์

BC 3303 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System Development) 3(2/2-1/2-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

บทบาทและหน้าที่ของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ การวางแผนและพัฒนาระบบสารสนเทศ องค์ประกอบของระบบสารสนเทศ ขั้นตอนและวงจรการพัฒนาระบบสารสนเทศ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการพัฒนาสารสนเทศ การจัดเก็บและการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ประมวลผล ภาษาที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล การนำเสนอข้อมูลในลักษณะของกราฟและรายงาน

EC 1003 เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) 3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความหมายของเศรษฐศาสตร์ ปัจจัยการผลิต ระบบเศรษฐกิจ อุปสงค์และอุปทาน ดุลยภาพ ความยืดหยุ่น พฤติกรรมของผู้บริโภค ทฤษฎีการผลิต ต้นทุนการผลิตและรายรับจากการผลิต การกำหนดราคาและผลผลิตในตลาดแข่งขันสมบูรณ์และแข่งขันไม่สมบูรณ์

EC 1013 เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) 3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ความหมายของรายได้ประชาชาติ การคำนวณรายได้ประชาชาติ ตัวกำหนดระดับรายได้ประชาชาติ ดุลยภาพ การบริโภค การออม การลงทุน การใช้จ่ายของรัฐบาล การเงินและการธนาคาร นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน เงินเพื่อและเงินฝืด อัตราแลกเปลี่ยน การว่างงาน ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

EG 5233 การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ (English Listening - Speaking for Professional Purposes) 3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : GE 1063

ทักษะในการสนทนาทางธุรกิจ การนำเสนอในที่ประชุมและการอภิปราย การเจรจาต่อรอง การฝึกการจับใจความ และสำนวนที่ใช้ในธุรกิจ ทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินวิชาชีพ

EG 5243 การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ (English Reading - Writing for Professional Purposes) 3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : GE 1063

ฝึกการเขียนจดหมายตอบโต้ทางธุรกิจ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเขียนโทรสาร บันทึกรายงาน ช่วยจำ บันทึกรายงาน การเขียนประกาศแจ้งความของหน่วยงาน การเขียนจดหมายสมัครงานและการกรอก ใบสมัครงาน

การเขียนรายงาน การอ่านจับใจความจากตำรา วารสาร และบทความ ทักษะในการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพ กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินวิชาชีพ

FN 1603 การเงินธุรกิจ 3(3/3-0-0)
(Business Finance)

วิชาบังคับก่อน : AC 1233 หรือ AC 1313

ลักษณะและขอบเขตของการบริหารทางการเงิน เทคนิคในการวิเคราะห์ทางการเงิน การวางแผนทางการเงิน การบริหารการเงิน ด้านการใช้เงินทุน การตัดสินใจในการลงทุนด้วยการวัดค่าโครงการ ด้วยวิธีการต่าง ๆ การคำนวณค่าของทุน การบริหารการเงินด้านการจัดหาเงินทุน ทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว นโยบายเงินปันผล

IM 2153 การจัดการการผลิตและการดำเนินงาน 3(3/3-0-0)
(Production and Operations Management)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

แนวคิดและการตัดสินใจของระบบการบริหารอุตสาหกรรม การผลิตและการดำเนินงานโดยการพยากรณ์ การจัดตารางเวลาการผลิต การวางแผนกำลังการผลิต การวางแผนเลือกทำเลที่ตั้ง การวางแผนโรงงาน การวางแผนการผลิตรวม การบริหารสินค้าคงเหลือ การวางแผนความต้องการวัสดุ การจัดลำดับงาน การควบคุมคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าและการจัดการโซ่อุปทาน

LA 2803 กฎหมายธุรกิจ 3(3/3-0-0)
(Business Law)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

หลักทั่วไปเรื่องบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล นิติกรรมสัญญา การจัดตั้งองค์กรทางธุรกิจ การประกอบธุรกิจคนเดียว ขนาดกลาง ขนาดย่อม ห้างหุ้นส่วนบริษัท บริษัทมหาชนจำกัด เอกเทศสัญญาและสัญญาทางธุรกิจที่สำคัญ สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในทางการค้า สัญญาเฟรนไชส์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในทางธุรกิจ อาทิกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายขายตรงและการตลาดแบบตรง กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายล้มละลาย เป็นต้น

MG 1303 องค์กรและการจัดการ 3(3/3-0-0)
(Organization and Management)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

แนวความคิดและทฤษฎีทางการจัดการ กระบวนการทางการจัดการ โดยศึกษาถึงหน้าที่ทางการจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การขึ้นนำและการบังคับบัญชา การติดต่อสื่อสาร การจูงใจและการควบคุม รวมถึงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลทางการบริหารธุรกิจ การจัดการในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสมัยใหม่

MK 1503 หลักการตลาด

3(3/3-0-0)

(Principles of Marketing)

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

แนวคิดหลัก วิวัฒนาการทางการตลาด หน้าที่ อรรถประโยชน์และความสำคัญของการตลาด รวมถึงศึกษาสิ่งแวดล้อม กระบวนการบริหารการตลาด การแบ่งส่วนตลาดเพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายและวางตำแหน่งทางการตลาด เข้าใจระบบข้อมูลสารสนเทศ และปัจจัยด้านพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อกำหนดกลยุทธ์ ส่วนประสมทางการตลาด อันประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ การตั้งราคา การจัดจำหน่ายและการส่งเสริมทางการตลาด

ST 2053 สถิติธุรกิจ

3(3/3-0-0)

(Business Statistics)

วิชาบังคับก่อน : MA 1073

การประมาณค่า การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกประเภท การวิเคราะห์ความถดถอยและสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์อนุกรมเวลาและเลขดัชนี

2.2 กลุ่มวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

LM 2013 การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์

3(3/3-0-0)

(Logistics and Supply Chain Management)

วิชาบังคับก่อน : BA 1313

แนวคิด ความหมาย และความสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน โครงสร้างองค์ประกอบ และกระบวนการ กิจกรรมทางโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน การควบคุมการปฏิบัติงานด้านโลจิสติกส์ ทั้งในและระหว่างประเทศ เครื่องมือในการจัดการโซ่อุปทาน และบทบาทของเทคโนโลยี

LM 3013 การจัดซื้อในระบบโซ่อุปทาน

3(3/3-0-0)

(Purchasing in Supply Chain)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

แนวคิดและบทบาทของการจัดซื้อและการจัดการวัสดุ กระบวนการจัดซื้อจัดหา การคัดเลือก และบริหาร ความสัมพันธ์กับซัพพลายเออร์ การจัดซื้อระหว่างประเทศ การวางแผนการจัดการวัสดุในโซ่อุปทาน ให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ในการจัดซื้อและการจัดการวัสดุ

LM 3023 การจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า

3(3/3-0-0)

(Warehouse Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสินค้าคงคลังและคลังสินค้า เทคนิคและวิธีการควบคุมสินค้าคงคลังในรูปแบบต่าง ๆ ความสำคัญของคลังสินค้าในการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ การศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบ

การวางแผน การควบคุม และการจัดการคลังสินค้าในระบบโซ่อุปทาน ชนิดของคลังสินค้า การปฏิบัติการในคลังสินค้า การจัดการและควบคุมวัสดุ การจัดการระบบการเก็บและเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ขนถ่ายวัสดุในคลังสินค้า การวางแผนและการออกแบบคลังสินค้า เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ กับระบบคลังสินค้าอัตโนมัติ
LM 3033 การจัดการการขนส่ง 3(3/3-0-0)

(Transportation Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ภาพรวม อุปสงค์ อุปทานและหลักการบริหารการขนส่ง ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ สถาบันที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมขนส่ง นโยบายรัฐบาลและกฎระเบียบขององค์กรที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจขนส่ง การพัฒนาและแนวโน้มธุรกิจการขนส่งระหว่างประเทศ

LM 3043 เทคโนโลยีการจัดการข้อมูลสำหรับโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Technology for Logistics Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ความหมาย วัตถุประสงค์ บทบาทและความสำคัญของเทคโนโลยี การจัดการข้อมูลสำหรับ โลจิสติกส์ในปัจจุบัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ทางด้านโลจิสติกส์ ผลกระทบต่อธุรกิจ อุปสรรคและโอกาสที่อาจเกิดขึ้น แนวโน้มเทคโนโลยีทางด้านโลจิสติกส์ในอนาคต

LM 4013 การบริหารท่าขนส่ง 3(3/3-0-0)
(Port Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

โครงสร้างและสถาบันเกี่ยวกับการบริหารท่าขนส่ง ได้แก่ ท่าขนส่งทางบก สถานีรถไฟท่าเรือ ท่าอากาศยาน รวมถึงการบริหารการขนส่งทางท่อ ลักษณะและความสำคัญของท่าขนส่ง หลักเกณฑ์การเลือกที่ตั้งของท่าขนส่ง การจัดการและการดำเนินงานของท่าขนส่ง การจัดการเกี่ยวกับตัวสินค้าในการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บสินค้า รวมถึงข้อมูลการขนส่งสินค้า การบริหารท่าขนส่งที่มีการเชื่อมโยงในรูปแบบเดียวกันและต่างรูปแบบ

LM 3053 กฎหมายโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Logistics Law)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

กฎหมาย กฎเกณฑ์ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านโลจิสติกส์ การขนส่งหลายรูปแบบ การขนส่งระหว่างประเทศ สัญญาการขนส่งสินค้า ความรับผิดชอบข้อสัญญา และข้อสัญญาต่างๆ ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ หลักและวิธีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้า

LM 3063 การประกันภัยด้านโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Logistics Insurance)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยด้านโลจิสติกส์ หลักการประกันภัยการขนส่งและสินค้า ชนิดและข้อตกลงของกรมธรรม์ประกันภัย สินค้าทางทะเล ทางบก และทางอากาศ การรับประกันภัยต่อ สิทธิของผู้เอาประกันภัยในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และสิทธิของผู้รับประกันภัยในการจ่ายเงิน สมาคมและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยการขนส่งและสินค้า

LM 4043 การจัดการสัมพันธ์ภาพผู้จัดหาวัตถุดิบและลูกค้า 3(3/3-0-0)
(Customer Service Management and Suppliers)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของการบริการลูกค้าและสัมพันธ์ภาพกับผู้จัดหา วิธีการจำลองแบบความสัมพันธ์ระหว่างการบริการลูกค้ากับการขาย ต้นทุนการบริการลูกค้า ณ ระดับการบริการลูกค้าต่าง ๆ การกำหนดกลยุทธ์และการประเมินผลการบริการลูกค้า รวมทั้งผู้จัดหาปัจจัยการผลิต

LM 4053 สัมมนาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน 3(3/3-0-0)
(Seminar in Logistics Management and Supply Chain)

วิชาบังคับก่อน : ศึกษาในฐานะนักศึกษา ชั้นปีที่ 4

วิเคราะห์ และอภิปรายปัญหาในการจัดการโลจิสติกส์ โดยใช้กรณีศึกษาหรือประเด็นปัญหาที่น่าสนใจในปัจจุบัน

2.3 กลุ่มวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

LM 3513 กลยุทธ์การจัดการโลจิสติกส์และการกระจายสินค้า 3(3/3-0-0)
(Logistics and Distribution Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

บทบาทและความสำคัญของระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้า มาตรฐานในการให้บริการลูกค้า แนวคิดในการบริหารจัดการสินค้า โดยการกระจายสินค้าด้วยวิธีการขนส่งหลายรูปแบบ การวิเคราะห์และการออกแบบคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้าเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการกระจาย สินค้า การออกแบบและการจัดการอุปกรณ์เคลื่อนย้ายสินค้าและบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งแนวทางการเลือกช่องทางกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าแบบบูรณาการและการนำเสนอกรณีศึกษา

LM 3523 โลจิสติกส์ย้อนกลับและโซ่อุปทานระบบปิด 3(3/3-0-0)
(Reverse Logistics and Closed-Loop Supply Chain)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

การศึกษาลักษณะและรูปแบบโลจิสติกส์ย้อนกลับและโซ่อุปทานระบบปิด การจัดการสินค้า วัตถุดิบ วัสดุและส่วนประกอบของสินค้า สินค้าคงคลังส่วนเกิน และสินค้าที่ได้รับคืนจากลูกค้าผ่านทางร้านค้าปลีกและศูนย์กระจายสินค้า รวมถึงกระบวนการในการวางแผน การดำเนินงานและการควบคุมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและลดต้นทุน ศึกษากระบวนการไหลของวัตถุดิบและสินค้าคงคลัง สินค้าสำเร็จรูปและข้อมูลสารสนเทศที่

เกี่ยวข้อง รวมทั้งกระบวนการเคลื่อนย้ายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้าและการรับคืนสินค้าเข้ามายังผู้จัดจำหน่ายและผู้ผลิตในระบบโซ่อุปทาน

LM 3533 การจัดการโซ่อุปทานในธุรกิจค้าปลีกและธุรกิจขนาดย่อม 3(3/3-0-0)
(Supply Chain Management in Retail Business and Small Enterprise)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ความสำคัญของธุรกิจค้าปลีกและธุรกิจขนาดย่อมในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ศึกษาถึงองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ เริ่มตั้งแต่การจัดหาและการจัดซื้อ การผลิต การจัดเก็บและการกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภค การไหลของวัตถุดิบและข้อมูลสารสนเทศในระบบโซ่อุปทาน การจัดการระบบเครือข่ายทางธุรกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ รวมถึงการจัดการความต้องการของลูกค้าในระบบโซ่อุปทาน การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ในธุรกิจค้าปลีกและธุรกิจขนาดย่อม

LM 3543 โลจิสติกส์เพื่อสิ่งแวดล้อม 3(3/3-0-0)
(Green Logistics)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

บทบาทและความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการจัดการโลจิสติกส์ การวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการทางด้านโลจิสติกส์ในการรักษาสิ่งแวดล้อมสำหรับสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม การประสานความร่วมมือและความสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสิ่งแวดล้อม นโยบายของภาครัฐ กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบโลจิสติกส์ การศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขเพื่อให้การจัดการโลจิสติกส์เพื่อสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ

LM 3553 การจัดการความเสี่ยงด้านโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Logistics Risk Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

หลักการและแนวความคิดของการจัดการความเสี่ยงด้านโลจิสติกส์ การประกันวินาศภัยและประกันภัยความรับผิดชอบ ประเภทของกรมธรรม์และสัญญาประกันภัย การประกันอัคคีภัย การประกันภัยการขนส่งและสินค้า ทั้งกระบวนการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

LM 3563 การวางแผนและควบคุมด้านโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Logistics Planning and Control)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ความหมาย ความสำคัญและบทบาทของการวางแผนและควบคุมด้านโลจิสติกส์ คุณลักษณะที่ดีของแผนโลจิสติกส์ กระบวนการวางแผนด้านโลจิสติกส์ การคาดคะเนการขาย การวิเคราะห์

สถานการณ์ธุรกิจ การกำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ โปรแกรม งบประมาณ การนำไปใช้และการควบคุม
ด้านโลจิสติกส์

LM 3573 การจัดการโลจิสติกส์สินค้าเน่าเสียง่าย 3(3/3-0-0)
(Perishable Product Logistics Management)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ลักษณะภาพรวมของสินค้าเน่าเสียง่าย รูปแบบธุรกิจ และการตลาดของสินค้าเน่าเสียง่าย ระบบและองค์ประกอบสำคัญของโลจิสติกส์ของสินค้าเน่าเสียง่าย ปัจจัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ธุรกิจ การค้าสินค้าเน่าเสียง่ายระหว่างประเทศ เงื่อนไขข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคของโลจิสติกส์สินค้าเน่าเสียง่าย

LM 3583 การบริหารการจัดการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ 3(3/3-0-0)
(Management of Logistics Operator and Provider)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

ประเภทธุรกิจพื้นฐานของโลจิสติกส์ ระดับชั้นของธุรกิจโลจิสติกส์ บทบาทและความสัมพันธ์ ระหว่างระดับชั้นและภายในระดับชั้นของธุรกิจโลจิสติกส์ การจัดการธุรกิจโลจิสติกส์ภายในระบบห่วงโซ่ อุปทาน การประกอบธุรกิจโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการเครือข่ายโลจิสติกส์ระหว่าง ประเทศ

IM 3253 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ 3(3/3-0-0)
(Product Design and Development)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เทคนิคการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ แนวโน้มการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอนาคต การวิเคราะห์คุณค่าเพื่อลดต้นทุนการผลิต

IM 4333 การจัดการอุตสาหกรรมบริการ 3(3/3-0-0)

วิชาบังคับก่อน : MG 1303

แนวคิดและทฤษฎีของการจัดการอุตสาหกรรมบริการ การจัดการองค์การตลาดและบริการ ของธุรกิจ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร โรงพยาบาล ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจบันเทิง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ศึกษาดูงานจากธุรกิจจริง

LM 4513 การวางแผนทรัพยากรองค์การ 3(3/3-0-0)
(Enterprise Resource Planning)

วิชาบังคับก่อน : LM 2013

การวางแผนและออกแบบระบบสารสนเทศในองค์การเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดการประสานงานในการใช้ทรัพยากร ข้อมูลสารสนเทศและกิจกรรมต่างที่จำเป็นและต้องการเพื่อให้กระบวนการทางธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ศึกษารูปแบบของระบบสนับสนุนทางธุรกิจ การจัดการฐานข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการดำเนินธุรกิจ การผสมผสานหน้าที่ต่างๆ ทางธุรกิจ ได้แก่ การผลิต การจัดการโซ่อุปทาน การเงิน การบริหารโครงการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า

LM 4528 การวิจัยด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน 3(3/3-0-0)

(Logistics and Supply Chain Management Research)

วิชาบังคับก่อน : นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หรือได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยทางการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ โดยเน้นการนำกระบวนการและระเบียบวิธีการวิจัยไปใช้ในการค้นหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจในระบบการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ได้แก่ การจัดหา การจัดเก็บ การขนส่ง การกระจายสินค้า ความสัมพันธ์กับผู้จัดหาและลูกค้า การฝึกเขียนเค้าโครงร่างการวิจัย การออกแบบวิจัย การกำหนดกรอบของปัญหา การตั้งสมมติฐาน การสร้างและทดสอบเครื่องมือวัด รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการ โซ่อุปทานและโลจิสติกส์

LM 4109 สหกิจศึกษา 9(0-0-9/40)

(Co-operative Education)

วิชาบังคับก่อน : นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หรือได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

การปฏิบัติงานเป็นเวลา 15 สัปดาห์ ในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการอื่นใด ซึ่งเป็นไปตามความเห็นชอบของคณะวิชา เพื่อให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

LM 3593 ฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ 3(0-0-3/15)

(Field Work Practics)

วิชาบังคับก่อน : นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หรือได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

การฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ให้คุ้นเคยกับสภาพการทำงาน เรียนรู้วิธีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมของการทำงาน เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกของการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา การฝึกฝนให้รู้จักกับการเผชิญหน้ากับปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะทำงาน เพื่อเรียนรู้แนวทางแก้ไข รวมทั้งการประยุกต์ใช้ความรู้ในสาขาที่เรียนเข้ากับการปฏิบัติงานจริง

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
(สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านนี้มีความสำคัญยิ่งและจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น โดยจะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในรุ่นต่อ ๆ ไป

จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ให้ถูกต้องครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร
- ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่านเข้าศึกษาหลักสูตรนี้ เมื่อปีการศึกษา..... เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงปัจจุบัน.....
4. สถาบันเดิมที่สำเร็จการศึกษา (ชื่อสถาบันการศึกษา).....
จังหวัด..... ปีพ.ศ.หลักสูตร.....
สาขาวิชาเอก.....คะแนนเฉลี่ยสะสม.....
วุฒิการศึกษาอื่น.....จากสถาบัน.....
5. เหตุผลสำคัญที่เข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (ให้ลำดับ 1-3)
 สถาบันการศึกษามีชื่อเสียง ในด้านใด.....
 หลักสูตรน่าสนใจ เหตุผลประกอบ.....
 นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ เกี่ยวกับงานลักษณะใด.....
 ชื่อเสียงของคณาจารย์ผู้สอน ได้ทราบจากที่ใด.....
 บุคคลรู้จักแนะนำ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน บุคคลใกล้ชิด อื่นๆ
 เพิ่มคุณวุฒิให้สูงขึ้น
 เป็นหลักสูตรหรืออาชีพที่กำลังได้รับความนิยม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. โปรดระบุที่อยู่ปัจจุบัน (พร้อมรหัสไปรษณีย์/เบอร์โทรศัพท์/โทรสาร/อีเมล)

ที่อยู่.....	รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....	โทรศัพท์มือถือ.....
อีเมล.....	โทรสาร.....

7. ความรู้ความสามารถพิเศษ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (คะแนน 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ตอนที่ 2.1 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยาย (ในภาพรวม) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2	คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน					
3	มีความตรงต่อเวลา					
4	เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5	ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี					
6	ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี					
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ					
8	เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ					
9	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
10	มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู					
11	ตอนที่ 2.2 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)					
12	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม					
13	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย					
14	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
15	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้					
16	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
17	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน					
18	เนื้อหาวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ					
19	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)					
20	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)					
21	ตอนที่ 2.3 ด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน (ในภาพรวม) มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม					
22	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา					
23	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน					
24	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ					
25	มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน					
26	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง					
27	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน					
28	มีจิตใจเสียสละ และมีคุณลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
29	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
30	การจัดกลุ่มผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน					

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

(สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านนับว่ามีความสำคัญยิ่งและจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น โดยจะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในรุ่นต่อ ๆ ไป

จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ให้อุบัติต้องครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร
ส่วนที่ 3	ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่านเข้าศึกษาหลักสูตรนี้ เมื่อปีการศึกษา..... เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงปัจจุบัน.....
4. สถาบันเดิมที่สำเร็จการศึกษา (ชื่อสถาบันการศึกษา).....
จังหวัด..... ปีพ.ศ.หลักสูตร.....
สาขาวิชาเอก.....คะแนนเฉลี่ยสะสม.....
วุฒิการศึกษาอื่น.....จากสถาบัน.....
5. เหตุผลสำคัญที่เข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (ให้ลำดับ 1-3)
 สถาบันการศึกษามีชื่อเสียง ในด้านใด.....
 หลักสูตรน่าสนใจ เหตุผลประกอบ.....
 นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ เกี่ยวกับงานลักษณะใด.....
 ชื่อเสียงของคณาจารย์ผู้สอน ได้ทราบจากที่ใด.....
 บุคคลรู้จักแนะนำ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน บุคคลใกล้ชิด อื่นๆ
 เพิ่มคุณวุฒิให้สูงขึ้น
 เป็นหลักสูตรหรืออาชีพที่กำลังได้รับความนิยม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. โปรดระบุที่อยู่ปัจจุบัน (พร้อมรหัสไปรษณีย์/เบอร์โทรศัพท์/โทรสาร/อีเมล)

ที่อยู่.....	รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....	โทรศัพท์มือถือ.....
อีเมล.....	โทรสาร.....

7. ความรู้ความสามารถพิเศษ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (คะแนน 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ตอนที่ 2.1 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยาย (ในภาพรวม) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2	คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน					
3	มีความตรงต่อเวลา					
4	เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5	ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี					
6	ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี					
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ					
8	เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ					
9	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
10	มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู					
11	ตอนที่ 2.2 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)					
12	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม					
13	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย					
14	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
15	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้					
16	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
17	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน					
18	เนื้อหาวิชาสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ					
19	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)					
20	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)					
21	ตอนที่ 2.3 ด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน (ในภาพรวม) มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม					
22	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา					
23	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน					
24	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ					
25	มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน					
26	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง					
27	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน					
28	มีจิตใจเสียสละ และมีคุณลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
29	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
30	การจัดกลุ่มผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน					

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
31	ตอนที่ 2.4 ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น					
32	ระยะเวลาที่ให้คำปรึกษามีความเหมาะสมและเพียงพอ					
33	คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
34	เป็นที่เล็งดูดูแลเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี					
35	ไม่ลำเอียงในการให้คำปรึกษาแนะนำ					
36	ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ					
37	มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					
38	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม					
39	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา					
40	การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน					
41	ตอนที่ 2.5 ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน					
42	บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม					
43	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
44	การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
45	มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน					
46	ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม					
47	มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน					
48	ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
49	ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน					
50	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน					
51	ตอนที่ 2.6 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร					
52	กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทัศนศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ)					
53	มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ					
54	มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร					
55	มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
56	ตอนที่ 2.7 ด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล					
57	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย					
58	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ เพียงพอกับความต้องการของหลักสูตร					
59	สถานที่เทียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างดี					
60	ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม					
61	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีจิตสำนึกด้านการให้บริการ					
62	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีส่วนทำให้สนับสนุนทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ					

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
63	ตอนที่ 2.8 ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ					
64	สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
65	การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว					
66	ระบบเครือข่ายภายใน (อินทราเน็ต) มีประสิทธิภาพ					
67	ตอนที่ 2.9 ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน					
68	อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย					
69	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ					
70	สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา					

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ข้อ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป (Environment) (ด้านหลักสูตร หรือมหาวิทยาลัย)

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน (Input) (ด้านนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน เครื่องมืออุปกรณ์ สถานที่เรียน)

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน (Process) (ด้านการจัดการเรียนการสอน)

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 4 ด้านผลผลิต (Output) (ด้านคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา)

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
(สำหรับบัณฑิต)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านนั้นมีความสำคัญยิ่งและจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น โดยจะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในรุ่นต่อ ๆ ไป

จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ให้ถูกต้องครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร
ส่วนที่ 3	ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา
ส่วนที่ 4	ข้อคิดเห็นเสนอแนะ
ส่วนที่ 5	ความต้องการพัฒนาตนเองหรือเป้าหมายในอนาคต

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

- เพศ 1) ชาย 2) หญิง
- อายุ.....ปี
- สถานภาพ 1) โสด 2) สมรส 3) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- ท่านเข้าศึกษาหลักสูตรนี้ เมื่อปีการศึกษา.....สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา.....
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา.....ปี เดือน เกรดเฉลี่ยสะสม.....
- สถาบันเดิมที่สำเร็จการศึกษาก่อนปริญญาตรี (ชื่อสถาบัน).....
จังหวัด..... ปีพ.ศ.หลักสูตร.....
วิชาเอก.....คะแนนเฉลี่ย.....
วุฒิการศึกษาอื่น.....จากสถาบัน.....
- เงินเดือน/รายได้ต่อเดือนของท่าน
 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2) 10,001- 15,000 บาท 3) 15,001- 20,000 บาท
 4) 20,001- 25,000 บาท 5) 25,001- 30,000 บาท 6) มากกว่า 30,001 บาท
 7) ยังไม่มีรายได้จากการทำงาน
- ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพหลักคือ
 1) พนักงานบริษัท ชื่อสถานประกอบการ.....
ฝ่าย/แผนก.....ตำแหน่งงาน.....
ระยะเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน
 2) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ชื่อหน่วยงาน.....
ฝ่าย/แผนก.....ตำแหน่งงาน.....
ระยะเวลาทำงาน.....ปี.....เดือน
 3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว ประเภทของธุรกิจ.....
ระยะเวลาประกอบอาชีพ.....ปี.....เดือน
 4) ยังไม่ได้ทำงาน 4) อาชีพอื่น (โปรดระบุ)
- ลักษณะงานที่ท่านทำปัจจุบันตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา
 1) ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน 2) ใกล้เคียงกับสาขาวิชาที่เรียน 3) ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน
 4) ยังไม่ได้ทำงาน
- โปรดระบุชื่อและที่อยู่ของสถานที่ทำงานปัจจุบัน (พร้อมรหัสไปรษณีย์/เบอร์โทรศัพท์/โทรสาร/อีเมล) หากยังไม่ทำงานให้ระบุที่อยู่ปัจจุบัน

ชื่อหน่วยงาน.....
ที่อยู่.....
.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์ที่ทำงาน.....โทรศัพท์มือถือ.....
อีเมล.....โทรสาร.....

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (การแปลความหมาย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ตอนที่ 2.1 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2	คุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมในวิชาที่สอน					
3	มีความตรงต่อเวลา					
4	เทคนิคการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5	ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี					
6	ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี					
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ					
8	เอาใจใส่ดูแลนักศึกษาที่รับผิดชอบ					
9	มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
10	มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู					
11	ตอนที่ 2.2 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)					
12	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม					
13	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย					
14	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
15	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้					
16	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
17	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน					
18	เนื้อหาวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ					
19	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)					
20	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)					
21	ตอนที่ 2.3 ด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน (ในภาพรวม) มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เหมาะสม					
22	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา					
23	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน					
24	แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ					
25	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน					
26	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง					
27	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน					
28	มีความเสียสละ และมีคุณลักษณะการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
29	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
30	การจัดกลุ่มผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน					

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ตอนที่ 2.4 ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา					
31	ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น					
32	ระยะเวลาที่ให้คำปรึกษามีความเหมาะสมและเพียงพอ					
33	คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
34	เป็นที่เล็งดูแลเอาใจใส่นักศึกษาในการเรียนเป็นอย่างดี					
35	ไม่ลำเอียงในการให้คำปรึกษาแนะนำ					
36	ยินดีให้คำปรึกษาในทุกโอกาสที่นักศึกษาขอรับคำแนะนำ					
37	มีการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมสอดแทรกในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					
38	จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม					
39	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา					
40	การให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน					
	ตอนที่ 2.5 ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน					
41	มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่ชัดเจน					
42	บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม					
43	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
44	การจัดการเรียนการสอนมีความครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
45	มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน					
46	ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม					
47	มีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน					
48	ผู้เรียนมีส่วนร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
49	ผู้เรียนมีโอกาสและสามารถซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจในชั้นเรียน					
50	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตประกอบการเรียน					
	ตอนที่ 2.6 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร					
51	จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร					
52	กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีหลากหลาย (การทำนักศึกษาดูงาน การเข้าร่วมสัมมนา การบรรยายพิเศษ)					
53	มีการแจ้งข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ					
54	มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร					
55	มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
	ตอนที่ 2.7 ด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา					
56	มีความสะดวกรวดเร็วในการบริการสืบค้นข้อมูล					
57	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆ ที่ทันสมัย					
58	มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ เพียงพอกับความต้องการของหลักสูตร					
59	สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อยู่					
60	ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม					
61	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีจิตสำนึกด้านการให้บริการ					
62	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีส่วนทำให้สนับสนุนทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ					

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
63	ตอนที่ 2.8 ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ					
64	สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
65	การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็ว					
66	ระบบเครือข่ายภายใน (อินทราเน็ต) มีประสิทธิภาพ					
67	ตอนที่ 2.9 ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ห้องเรียน มีความสะอาด เหมาะแก่การเรียน					
68	อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย					
69	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ					
70	สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา					

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจเกี่ยวกับงานของผู้สำเร็จการศึกษา (หากยังไม่ได้ทำงาน ให้ข้ามไปตอบส่วนที่ 4)

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
(คะแนน 5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3= ไม่แน่ใจ 2= ไม่เห็นด้วย และ 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อที่	ปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานที่ทำ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านการทำงาน					
1	สามารถใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน					
2	ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ					
3	ความเป็นอิสระในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
4	การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน					
5	ความสัมพันธ์อันดี และความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร					
6	โอกาสในการเสริมสร้างคุณค่าและพัฒนาตนเอง					
	ด้านองค์กรและหัวหน้างาน					
7	การจัดโครงสร้างขององค์กรและระบบการทำงานไม่ซับซ้อน					
8	นโยบายและการบริหารงานขององค์กรมีความชัดเจน					
9	สวัสดิการที่ได้รับจากองค์กรมีความเหมาะสม					
10	มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี					
11	สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม					
12	การให้ความสำคัญกับพนักงานขององค์กร					
13	หัวหน้างาน/ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญสนับสนุนผู้ปฏิบัติงาน					
14	หัวหน้างานมีความยุติธรรม					
15	การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม (Good Governance)					

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ (เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย)

ข้อ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป (Environment) (ด้านหลักสูตร หรือมหาวิทยาลัย)

ข้อ 2 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน (Input) (ด้านนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน เครื่องมืออุปกรณ์ สถานที่เรียน)

ข้อ 3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน (Process) (ด้านการจัดการเรียนการสอน)

ข้อ 4 ด้านผลผลิต (Output) (ด้านคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา)

ส่วนที่ 5 ความต้องการพัฒนาตนเองหรือเป้าหมายในอนาคต (จัดลำดับความสำคัญ 1-5)

1. ท่านมีเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองสำหรับอนาคตในลักษณะใด

- 1) การเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมหรือสัมมนาที่ได้รับวุฒิบัตรในสาขาวิชาชีพ
หลักสูตรที่ต้องการเข้ารับการอบรม.....
- 2) การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสาขาวิชา.....สถาบัน.....
ภายในระยะเวลา.....ปี (นับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี)
- 3) การพัฒนาตนเองในสถานที่ทำงานปัจจุบันเพื่อให้มีความรู้ความชำนาญมากขึ้น
- 4) การประกอบอาชีพอิสระทางด้าน.....ภายในระยะเวลา.....ปี
- 5) เปลี่ยนงานที่ทำงานใหม่ภายในระยะเวลา.....ปี

2. ในความคิดเห็นของท่าน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ควรจัดให้มีหลักสูตรประเภทใดเพิ่มเติมจากปัจจุบัน
หรือหลักสูตรที่ท่านสนใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) หลักสูตรปริญญาโท
สาขาวิชา.....
สาขาวิชา.....
อื่นๆ (โปรดระบุ).....
 - 2) หลักสูตรฝึกอบรม/สัมมนา มีวุฒิบัตร ไม่มีวุฒิบัตร
หัวข้อ.....
หัวข้อ.....
หัวข้อ.....
อื่นๆ (โปรดระบุ).....
 - 3) หลักสูตร MINI หรือ Executive ทางด้าน MBA หรือ Logistics สำหรับผู้บริหาร
 - 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
-
-

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

(สำหรับผู้อำนวยการผู้สอนประจำหลักสูตร)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านนับว่ามีความสำคัญยิ่งและจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น โดยจะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในรุ่นต่อไป

จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ให้ถูกต้องครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	การประเมินปัจจัยด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร
ส่วนที่ 3	ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ตำแหน่งทางวิชาการ.....
2. คุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษา ปริญญาตรี สาขา.....
ปริญญาโท สาขา.....
ปริญญาเอก สาขา.....
 อื่นๆ (ระบุกรณีมีมากกว่า 1 ปริญญา)
4. ประสบการณ์การสอนในสถาบันการศึกษาทั่วไป ไม่เกิน 2 ปี 3-5 ปี 6-10 ปี ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป
5. ท่านได้รับแต่งตั้งให้สอนรายวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในรายวิชาใด
1. วิชาตั้งแต่ปีการศึกษา.....
2. วิชาตั้งแต่ปีการศึกษา.....
3. วิชาตั้งแต่ปีการศึกษา.....
6. หน่วยงาน/สถาบันต้นสังกัด.....
.....
.....

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (คะแนน 5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3= ไม่น่าใจ 2= ไม่เห็นด้วย และ 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อที่	ปัจจัยในการประเมินหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ตอนที่ 2.1 ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต)					
2	มีการเรียงลำดับรายวิชาต่างๆ ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม					
3	รายวิชาในหลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย					
4	เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
5	วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้					
6	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ตรงกับความต้องการตลาดแรงงาน					
7	เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกัน					
8	เนื้อหาวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ					
9	วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต)					
10	วิชาเอกเลือกมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (12 หน่วยกิต)					
11	ตอนที่ 2.2 ด้านคุณลักษณะของนักศึกษา (ในภาพรวม) มีความรู้พื้นฐานในระดับที่เพียงพอ					
12	ทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา					
13	มีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน					
14	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่เสมอ					
15	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน					
16	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง					
17	มีความเอื้อเฟื้อและการแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน					
18	มีความเสียสละ และมีคุณลักษณะการทำงานร่วมกันเป็นทีม					
19	รักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
20	จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน					
21	ตอนที่ 2.3 ด้านองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียนมีความเหมาะสมที่จะสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้					
22	เครื่องมือ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทันสมัยและเอื้อต่อการเรียนการสอน					
23	การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว					
24	สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
25	การติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว					

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ข้อ 1 ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป (Environment)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน (Input)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน (Process)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 4 ด้านผลผลิต (Output)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อ

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
(สำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านนับว่ามีความสำคัญยิ่งและจะเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น โดยจะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในรุ่นต่อ ๆ ไป

จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ให้ถูกต้องครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต
ส่วนที่ 3	ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ชื่อ-นามสกุล.....

2. ตำแหน่งงาน.....

3. ชื่อสถานที่ทำงาน.....

ประเภทของธุรกิจ การผลิต การขาย การบริการ เป็นตัวแทน/นายหน้า
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

อีเมล.....

4. คุณวุฒิ/สำเร็จการศึกษาระดับใด ปวช./ปวส. ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์การทำงานในสถานที่ทำงานปัจจุบัน.....ปี

6. ระยะเวลาที่รู้จักหรือคุ้นเคยกับบัณฑิต.....ปี

7. ลักษณะความเกี่ยวข้องกับบัณฑิต นายจ้าง ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (การแปลความหมาย 5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3= ไม่แน่ใจ 2= ไม่เห็นด้วย และ 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ข้อที่	การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	2.1 ด้านความรู้ รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ					
2	ความรู้ในสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาลึกซึ้ง					
3	ความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน					
4	ด้านการใช้เทคนิค เครื่องมือ และวิธีการในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา					
5	การเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน					
6	ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน					
7	ความรู้ด้านการคำนวณตัวเลขทางสถิติที่ใช้ในการปฏิบัติงาน					
8	2.2 ด้านจิตพิสัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
9	รักษาระเบียบวินัย					
10	ซื่อสัตย์ในการทำงาน					
11	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					
12	ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน					
13	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
14	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา					
15	ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม					
16	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง					
17	เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน					
18	กระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
19	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์					
20	มีความขยันขันแข็งในการทำงาน					
21	2.3 ด้านทักษะ ด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน					
22	การทำงานในลักษณะทีมงาน					
23	การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ					
24	ภาวะการเป็นผู้นำ					
25	สามารถใช้ทรัพยากรองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด					
26	ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ					
27	การติดต่อประสานงาน					
28	ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน					
29	การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน					
30	การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน					

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ข้อ 1 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับบัณฑิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 4 ข้อคิดเห็นเสนอแนะทั่วไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ